

تہ نہا روژیکسی سارد

رۇمان

تەنھا رۇژىكى سارد

يوسف غېزەندىن



ھەزىرەت - ۲۰۰۸



دەزگای تويزينه وه و بلاوكرده وه ی موکریانی

● تمهنا رۆژنکی مله (رۆژمن)

● نویسنی: یوسف عیزه دین

● نه خهسه سازی ناوه وه: طه حهین

● بیهنن: کاوه حهین

● بهرگ: هۆگر صدیق

● ژماره ی سپاردن: (۱۸۴۸)

● نرخ: (۱۵۰۰) دینار

● چاپی به کهم: ۲۰۰۸

● تیراژ: ۵۰۰ دانه

● چاپخانه: چاپخانه ی خانی (دهوک)

زنجیه ی کتیب (۲۰۷)

هه موو مافکی بۆ دهزگای موکریانی پارێزراره

ماله پەر: www.mukiryani.com
تیمه بیل: info@mukiryani.com

- دهسټېنك -

له په كېنك له رڼو هره سارده كاني زستانېكي سارد و سردا...
شپږزه و شپاړه، بهر پېښليكانه دوورودرېژه دا چوومه خوارې؟ كه له كوټايه كهدا
من رېنچكې جيا جيا ناميزيان بڼ والا ده كړدیت.

به پېني ناماژه و ډيره نورسراوېنكي سر رېنچكې دهسټېنك. كه به بڼه پېي
له سر پارچه شوو شه كې مه پله و سووري لاکښمې نورسراوېو؟ ده بو ليره ده بچه
سر شاپنگه سره كېه كه و له وښموه پاش نه وې، هزار و پېنچ سد و په نجا و دوو
خانې پېښليكانه پېه كې رهنګ پېي مه پله و بورت ده پېي. رېنك و راست رووې پرووې
رېنگايه كې تنګه بهرې دوورودرېژې كاشي كراو ده بووې ته و.

كاشيه رهش و پېيه كاني، له پال په كدا.. وډك خانه كاني شه تره نچ رېنك خراوېوون.
هېښاكه نه گه پښتوومه نيره پاستي رېنګه تنګه بهرې كه؟ كه دوو باره بوو نه وې
رهنگي رهش و پېي كاشيه كان. دهسټېنك و كوټايې نو خونه ي ترسناكې
و بهر هېښامووه.. كه نه مده زانې له چ شونېن و كاتېنكا پېښووم؟!

نو خمونه سېر و سه مده پېي كه هېچ كاتېنك، نيره پاسته كېم... و بهر نه ده هاتموه!
سرم و ده گېزه و ده چوو.. له وډا بوو كه بكموم؟ كاتېنك زه لامېنكي تا بلېنې كه له گت
و به خو ده ستې گرم. بڼېنباغېنكي رهشې بهسټوو.. چاوي راستې كويز و نه وې
دېكې هه لاوساو بوو. دهر وېش ناسا پرچ و قوې درېژ و تېنګه ل بوو. سر و سېمې
هېنډه ساردې نو رڼو؛ سارد و سړېو.

خوې له ژير بالْم نا و به نهستم ده پتوانې هېنډه ي بالاې من خوې بچه هېنډتووه،
سري له ژير بالْم به پېنډته دهر؟!...

ده پانزه مەترىك بەو چەشنە لەگەڵم هات. پاشان ھەروەك نەوئەى نەو نەيىت؟
بەبىن نەويىنەو لەژىر پالدا... جىئى خۆى كەربۆو...!!

ويژد و دوعاىەكى سەيرى، بە چەشنىك دووبارە دەكەردەو؛ كە نەدەكرا ھىچى لى
ھالى بىم؟!.

گەرچى زىادبوونى ھەنگاوەكان.. ھىچى لە پالام نەگۆرئى؛ بەلام پالائى كاپراى،
وەك شىرە بەفرىنەيەكى بەر ھەتاو؛ ھەروەك نەوئەى كە چەن چەن بتيوتەو.. كورتەر و
گچكەترى كەربوو.

لەو كاتەدا، بە چەشنىك بەرچاوم لىئەل و تارىك بوو بوو.. كە نەدەكرا وەك پىشتەر
سەر و سىماى بىيىم و بزاتم ھەر نەو زەلامەى پىنشوو، يان كەيىكى دى.

زىاتەر ھەستم بەدەستەكانى دەكرد.. كە لەنيوقەدەمەو راگيرى كەربوو؛ تا نەو
دەمەش، بۆ ساتىك لىم نەترازابوو. ھەمان بۆن و بەرامەى بوخورد و گۆل و گۆلزارى
دەشتەكى و شىندارى دىر و پەرستگا كۆنەكان، كە لە گۆزان لە سەرەتاي ھانتىيەو..
سەرى وەژان ھىتابووم؛ بە ھەمان شىو و بىن گۆزان لە كەشكۆلەيەو بەلادەبۆو.

لەویدا بووم دەم ھەلبىننەو و پىئى بلىم: "تۆ كىئى؟!..."

كاتىك دەنگى شكانى شوشەى گۆلپىنكى دەستەچەپى دىوارەكە... راپچەلەكاندم و
بۆ تاوئىك واق وېما و لەجىئى خۆم راوێستام.

كە ھاتەو سەرخۆم، لە پالدا نەمابوو.. دەنگم لى كەرد.. وەلامى نەبوو...!!
گوئىم راگرت؟ گوئىم لە دەنگى رۆشەن و دوررەوتەنەوئەى نەبوو... دەمىك بوو
عەردە رەش و سىپىيە كاشىكراوەكەم تىپەر كەربوو؟

نارەقەيەكى رەش و سۆيز، كراسە رەشەكەمىيان تەپر كەربوو. لەسەر ھەردوو
لاجانگم و بەشىكى گەردم؛ بە چەشنى رووكەشى زەويەيەكى خويلىن.. توژە
خوينەيەكى چلەكن، قەقاغەى بەستبوو.

پاش يەك دوو نەملا و نەولاي تر و چوونە خواروہ بە سى پىيلىكانەى جىاجىادا.
خۆم لەبەردەم ئىستاسيۆنى سەرەكى شارى (مۆنوا)دا بىيىمەو. خەلكىكى زۆر لە

جینگه و شوتنه دیاریکراوه کانداء... پچر پچر و کۆمەڵ کۆمەڵ راوه ستابوون. چاوه بێنی هاتنی میتۆزگه یان ده کرد.

ناوازیکی خه مناک، هینوری کردمهوه. بۆ ساتمهوختیک سوچوو پکمهک به گیاندا گوزهری کرد و خۆم دایه پاڵ نهو دیواره ی، که ناری هه ر چل و سن نیستاسیونی میتۆزگه ی له سه ر نووسرا بوو.

روانیه نهو کچۆله رهشپنست و چاره شه قژ بژێ که به پتوه نۆکردیۆنه که ی ده ژهنی... کراس و پانتۆلیکی رهنگ قاوه یی که مه یک فش و پان و پۆری کورانه ی له بهردا بوو، رهنگی قه میانی نهو کاله رهشانه ی که له پیندا بوون؛ جوودا بوون، به کتیکیان قاوه یی و نه ویتریان رهش بوو.

سندووقیکی ته ختمیی که مه یک کۆنی مام ناوه ندی بهردهم کچۆله که سه رغبی راکشام. که له سه ری نووسرا بوو:

{ناویزان... کۆمه کی منداله هه تیوه کانی شاری (مۆنوا) له مه سیحان نزیک ده کاتمه...}

نهو ناوازه ی که له مابهینی په نه کانی کچۆله که و هتنان و بردن و چه ماندنمه و نوشتانه وه و کشان و چوونه و به کی نۆکردیۆنه که دروست ده بوو؛ پنده چوو پشتر له جینگه و شوتنیکی دیکه ی ئهم دنیا به دا بهرگویم که رتبیست و بیستبیستم. به لām رهنگه ناوا به چیژ و کاریگه ر به سو ی نه بوو بیست و پراوپر له نیوه وه نه مه ژانده بیستم؟!

کچه مندالنیکی گچکه ی پرچ سووری چاوه گهش. به په نه ورده قه له وه کانی دهستی راستی؛ رینکۆده ره شه ناو دامانه که ی راکشام و به دهستی چه پی ناهاژه ی بۆ میتۆزگه کرد که له وه دا بوو بکه ویتنه ی...

به په له خۆم له به کتیک له ده رگا کانییه وه ناو دیو کرد. له ته نیشت که مه نیکی به ته مه نی چاویلکه له چاودا، جیتی خۆم کرده وه؛ که سه رقالی خوتینده وه ی گۆفاریک بوو... که پیم وابوو، تاییه ت بوو به پهروه ده کردنی جزو و چه شه کانی سه گ.

ماوهيك روانيسه وينهى نمو سه گه جزراو جزرانهى؛ كه لهو ولاتهى منى ليهو هاتبووم. نه بوون و نه مېنيبوون.

نوم كه مې كه له تهنيشتموه دانيشتو... چاويلكه كانى داكه ند و پاش نومدى چاوه كانى هه لگلو... له نزيكه وه تېنى روانيم و بزدى هاتى، دواتر خم داىگرت و كه وتموه خوړنندنومدى گوژاره كه!!؟

به خۇمدا شكاهه وه و ملم وهرچرخاند و رووم كرده جامه رهش بزووه كانى ميترۆكه كه له سوچينكدا وينهى كچه گوزانيبيترۆنكى ناودارى شارى (مزنوا)ى له سمر بوو.

بزو جاريك له هۆله سمره كييه كهى شاردا... گوتم له دهنگى بوو بوو... به كاوه خزو و به نيقاتينكى هيناش، سترانينكى بې ماناى ده چرى.

بزو ماوهى دوو سعات هه مان كۆپله شيعرى دوربارة كرده وه، پاش نومدى كه بيزارووم و هۆله كه شم جينهشت؛ پتم و ابوو كه به دريژايى چهند سعاتينكى دواتريش... هه مان كۆپلهى دوربارة كرديتته وه.

تو بلى گوزانيبيترۆكه، همر نومهندهى له ياد ماينت و به ناچارى هه مان كۆپلهى دوربارة كرديتته وه!!؟

يان رهنگه شتينكى شاراه و په نهانى نينو قوولايه كانى دهرووم نهميهشتبيت؛ گوئى له كۆپله كانى ديكى سترانه كه بگرم و دهنگ و سه داي هه مان كۆپلهى دوربارة بزووهى له گوښادات زرينگابيتته وه.

روانيسه كه سه به تهمهنه كهى تهنيشتم، چاكهت و پانتۆلنكى رهش و كراسينكى قاوه يى له بهردا بوو، گوته مينخه كينكى سوورباوى له نينخهى چاكه ته كهى دابوو. هينشا گوژاره كهى تاوتوئى دده كرد... به شمرم و شكۆيه كه وه سى هه لپرى و پاش نهمه كۆكه يينكى كه عايه بن، زارى په خش كرده وه و به شينه زمانينكى جياواز، له ناخافتنى خه لكى شارى (مزنوا)... گوئى:

((پن ناچیت خەلکی نەم شارد بێت؟!... رەنگە هەر خەلکی نەم دوررگەش نەبێت... وەنێه؟! منیش خەلکی نێرە نیم...))

هەلۆستەیکە یۆ کرد و کەمێک سەری لەقاند، لە نزیکەوە تێمروانی و تا توانیم لێی وردبووسەو... دەموچاوانیکی ناناسیی و سەیری هەبوو... نە نموە بوو بە تەواوی لە ژن بچیت؛ نە نموەش بوو سەرووسایەکی پیاوانە ی وای هەبێت، کە بە راشکاری و بێ درودلێ بێم پیاو، رووکار و ناکار هەر لە هەندێه پێست سوورەکان ددچوو. زۆر بە نەسپایی کەوتەو قەکردن و گوئی:

((مێردەکم جەنگاوەرێکی زۆر جەریزەبوو! هێشتاکە شمشێر و خەنجەر و مەدالیا و نیشانەکانی نازایەتی و ئارم و جلە سەربازییەکانیم هەلگرتووە. سوارچاکی هەموو مەیدانێکی جەنگ بوو. شمشێرەکی هێندە تێژ بوو! قەویترین ملی بە یەكجار دەپەراند! پیاوانیکی زۆر پیاوانە و تۆکمە و کەلەگەت بوو... دەزانی چی لێهات؟!...))
لە نیوەپۆژێکی زۆر گەرمدا و لە نێو پراستی بیابانێکدا ون بوو...
سەرنیکی هەلبۆی و بە چاوە مەیلەو سوورەکانی کەمێکی تێی روانیم. پاشان دەستی پێکەردەو و گوئی:

((دواتر برادەرەکانی شمشێرەکی... خەنجەرە دەسک زیوینەکی... مەتاردە وشک و برنگەکی... پۆستالەکانی... جلە خۆلایەکانی بەریان، بۆ هێناوە... مێردەکم نێرە پتاوانیکی زۆر عەجایب بوو! دەبوو جوان جوان درۆمنەکی بناسیت و باش باش لە نزیکەو لێی وردبیتەو و ببینیت. جاری وا هەبوو... لە بەیانێهە تا ئێوارێ بەیەك تاکە درۆمنەو خەریک دەبوو. گەر زۆر ماندووبوونایە، گۆڕەپانی جەنگیان جێدەهێشت. پاش نان خواردن و حەوانەیکەکی باشی شو، بەرەبەرمان دەستیای پێ دەکردەو... رینگەکی شمشێرەکی دەستی لە هەنگامە و قاوی شەڕە جەنگدا! دهنگیکی تاییەت و سامناکی هەبوو...))

قە و باسەکانی هێندە سەیر و سەمەرە و عەجایب دەگێرایەو؛ هەرەك نموە بەپراستی لە سەردەمی شەڕە شیر و شەڕە جەنگە دێرینەکاندا بێ؟! مێردەکی کردبوو پالەوانێکی هاوچەشن و هاوشێرە؛ پالەوانەکانی نێو داستانە بێ ماناکان.

دریژه‌ی دایه و گوتی:

((بهنورده، سالانگیکی دورودریژ... چاوه‌رنی گه‌رانه‌ویم کرد. هه‌موو رۆژنیک بۆم به جله‌کانیموه ده‌کرد و له نامیزم ده‌گرت... سال به سال چرچ و لۆچه‌کانی ده‌مرچاوم، زیادیان ده‌کرد... پیلوره‌کام زیاتر هه‌لده‌ناوسان.. له‌وه‌دا بوو که کویری، دوا پزیشکیکی ده‌روونی، که چورمه‌لای.. گوتی: "یاده‌وه‌ریه‌یه‌کان جی به‌ینله و برۆ!؟ جینگه و شوتینگی دیکه‌ی دنیا بۆ خۆت بدۆزه‌روه" مال و حاله‌م فرۆشت و خۆم گه‌یانده نهم دوروگه‌یه و دوا مه‌نزلیش له‌م شاره‌دا گیراسه‌وه، وا بۆ سالنیکیش ده‌چیت، دووکانیکی تایبه‌تی سه‌گ فرۆشتمم کردۆته‌وه.. شتینگی باشم کردووه.. وه‌نییه!!))

له‌وه‌دا بوو دهم هه‌لینه‌وه و وه‌لامی بده‌سه‌وه.. ده‌مه‌بۆلینی نینوان کچ و کورینگی گه‌نج، سه‌رغیان راکیشام!؟...

کچه‌که ره‌شاله‌یه‌کی بالابه‌رزی قۆلورل بوو، پشتینگی چه‌رمی که‌مینک گه‌وره‌ی له‌ نیوقه‌دی به‌ستبوو.. ته‌نورده‌یه‌کی په‌ریه‌ری سپی و کراسنکی شینی له‌به‌ردا بوو. کورده‌کش زه‌ردکارینگی سه‌ر و سمیل سووریو، چاکه‌ت و پانتۆلینگی قاوه‌یی له‌به‌ردا بوو... پاش نه‌وه‌ی سه‌رغی هه‌موو که‌سانی نینو واگۆنه‌کیان به‌ لای خۆیاندا راکیشا.. هیوربوونه‌وه؛ هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی به‌خۆیاندا شکایتنه‌وه و شه‌رم دایگرتبیت!؟... کورده‌که به‌ ته‌واوی لایه‌کی روومه‌تی به‌ جامه‌که‌ره نووساندبوو! کچه‌که‌کش چاری له‌ پیتاره نووک تیژه‌کانی خۆی پری بوو! بێ ناگایانه نینۆکه‌کانی ده‌سه‌راستی خۆی ده‌کرۆشت و جارجاره‌ش گه‌مه‌ی به‌ قایش و قروشی جانتاکه‌ی ده‌کرد.

کچه‌که له‌په‌ر.. هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی شتینگی بیه‌که‌وتبیتنه‌وه، له‌جینی خۆی راوه‌ستا و له‌ پشت کورسییه‌که‌ی من و که‌سه به‌ ته‌مه‌نه‌که‌دا راوه‌ستا.

هه‌نسک و لوشکه‌ لوشکی به‌ ریتینگی هینواش و یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ده‌هاته‌ گویم. هه‌ناهی گه‌رمی، که جاره‌جاره به‌ر پشته‌م ده‌که‌وت.. خرۆشینی له‌یاده‌چۆیه‌ی دیرینی تینا ده‌به‌زوواندم.

کچه که پمیتا پمیتا، له بهر خزیموه... وشه یه کی دووباره ده کرده وه... به تهواری
گوتم بؤ شل کرد، پتم و ابوو چه شتیک بیت له جوړننانه به شتوه زمانیکې کون و
له ناوچوو... له دیالوژی نیوان دوو پالووانی نیتو فیلمیکې میژورییدا، هه مان وشم
به رگوئ کمو تبوو.

کچه که هینده چه مابزوه... زغیره که ی ملی بهر پشته ملم ددکوت، ته زوریه کی
سارد و سړی به جهستم ده به خشی.

پاش تاوړیک زغیره که ی کموته به شی پتته وه ی ملم و له پر پسا و به ریژه... به
مابینې تووکه تیکه ل و پتکه له کانی سنگدا گوزهری کرد و تا ناوکم روچووه خوار،
راچمنیم و به په له ددرمه پتیا موه، بؤ تاوړیک تیم روانی... زغیره کی زیوړنی درنؤ بوو،
خاچنکی له عاج دروست کړاوه که مینک باریک؛ به نه لقمه کی ته خته به مزیزه کموه کړا بوو.
تا بلی شتیکې نه تیکا و سهیر بوو!!!

زغیره که له مشتم نا و ناوړم دایموه... کچه که نه بینې... هینده ی چاوېشم بؤ
گیرا... به دیم نه کرد؟!

زغیره پساوه که م، له گیر فاتی پانتوله که م نا و هه ل سگرت.

هینشا وه لاسی که سه که ی ته نیشتم نه دابزوه؛ ناوړم لیدایموه... رهنگی جله کانی
گوزا بوون... کراسه که ی سپی ده چزوه... چاکت و پانتوله که ی موړ دهاته بهرچاوم...
کوله مینخه که که ی سنگیشی ته لختر بوو بوو.

سهیر له وه شدا بوو، که ده موچاوی چمند سالتیک که غېتر دهاته پیش چاوم؟!
به شتیکې تاییه تی به زاوړی کردن و جووت بوونی سهگ؛ له لاپهړه سمد و بیست و
سینی گوزاره که دا ده خوینده وه... نازام ناگای له وه بوو، که تینی دپروانم یان نا...؟!
لاپهړه سمد و بیست و چواری هه لدا یموه؛ به وینه وه شتوه و شینوازی جووت بوونی
سهگی تینا بوو.

بیست سال له موپیشی شونکی نهو شاروچکه دووره دهستم وه بهر هاته وه، که به
فرمانی بهر پریشکی نهوئ؛ دبوو سرجم سهگه کانی شاروچکه که... به شونیک
بشویترین و له ناو بهرین.

تا به یانی گویشان له دهنگی تاق و تیقی گولله بوو... له دووریشموه جارچاره گرمی نارنجوکیشمان دهاته بهرگوئ.

به دریایی شو نه مازانی چ باسه و چ روو دهات؟ له گمل گزنگی بهر به میاند... وهک همر کمینکی نیو شاروچکه که به شپرزهی له مال هاتمه در و به مه بهستی سزراخی ههنگامی شهوئ...

له به ته مه نترین پیای شاروچکه که نزیك بوو مهو...

((لا ئو... چ باسه!))

- چ بلیم کوره کم... به ناوی کوشتی سه که بهر لاکانی کۆلانه کانهو... زۆریی سه که کانی نیمه شیان کوشتروه!!

- باشه بۆ دهیت، نهم هه موو فیشه که یان... له کوشتی نهم سه که به سه ته زمانانه دا به کاربردیت!!

- چ بلیم رۆله... خو نهم سه گانهی نیره هیچ کات له خۆرا په لاماری که یان نه داوه... تا نیستا زیانیان بۆ کس نه بووه... له مهولا په ریشان دهین... بیتگومان رانه کاهان گورگ ده یهوات؟! خۆت ده زانیت، چهک هه لگرتن لیتره قه ده غمیه! تا به توانین بۆ خۆمان پاسیان بکهین... قهیناکه با بلین... نهوه نیمه شتیکمان پینکرا... نهی دهو رانشینه کانی دهو روه مرمان چی بکهین... سهگ نه بیت کئ پاسیان ده کات؟! چه نه سالتیک له مهویش؛ پیش نهوی تو بیتته نیره، به نه صری بهر پرسی نهو ده مهی شاروچکه که مان... گشت سه که کانیان، له شهوکی وهک نهم شهو دا، دایه بهر گولله و تا کو ته رای لی قوتار بوو... نهو ده مه کابرایه کی دهو رانشین، سن چوار سه گی هه وشاری گورگ خنکینهی له نه شکمه رتیکدا شار ده بۆه... دواتر پینان زانی و نهک همر سه که کان به لکو کابرا که شیان پینوه گولله باران کرد... باش بوو پاش شمش مانگ بریاره که یان گوژی، به لام به چی ده جیت وا هه م دیسان هه مان بریاره کۆنه که یان خست ته گهر؟!

- باشه بۆچی!

- گوايه سه گه كانان، بورنه ته سه بهی پیسبونی سه چاره ناویه کانی ناوه و
دهره وی شاروچکه که؟! گوايه گمړی و گولی بلاوده که نموه... سه دان ساله نیمه لیره دا
دهرین و تا نیستاکهش که سمان نه بینوه... گمړ و گول بوو بیت...!!))

قه ساده و ساکاره کانی کابرا... زور کاری تینکردم. دیار بوو نه میده ویست نه وم
بژ باس بکات؛ که سه گ لایان پیروزه و به پینی پروای نه وان... نه وی سه گیتی که لمیر
هر هزیه که شتاب، له جینی ده کوژرا!... ته نانه ت که سه گیکیشیان، به باشرین
جزری تفنگ و خشل و زیر و زیو و پاره ی دنیا نه ده کوژیسه وه؟!...
خوینی سه گه کوژراوه کان... هیشاکه نه مه ییوو...

له هر پنا و پاسار و سرچینکا؛ له نیوه راست و قراغی کولان و شه قامه کاند...
همان وینه ی دوریاره بوری سه گه کوژراوه کانت ده یینی. ژماره یه که له گوندریز و نه پ و
په لمور و ته نانه ت پشلی لاکولانه کانیش؛ همان چارمنوسی سه گه کوژراوه کانیان هم بوو.
له که لاره یه کی لچه پک و دورده ستدا... ده له سه گیتی به لادا که وتوری کوژراوم
بینی؛ که هیشاکه خوینی لن ده چورا و پین ده چوو نه تختیک گیانی تیدا مابیت.
س توتله سه گی گچکه خویان له سینه و سکی هه لنده سوو... بوینیان پتوه
ده کرد... برسی و په شوکا و قروسکه و نوزه یان ده هات، ده میان له گوانه کانی
دایکیان ورده دا و ده یانلنسیاموه.....!!!



((تو کینی؟!))

پرسیارینکی کتوبری که سه که ی ته نیشتم بوو...
تا ده هات که هتیر و جوانتر ده هاته پش چاوم. وه که جحیتیک عیشوه و نازی
ده کرد... سحرینکی سیر له چاوه کاننیموه داده بارین.

جارچاره پین گویندانه نه وی له کوندايه و کن سمیری ده کات؟! په غمی بژ زور
شوین و نعدامی به ده نی دریز ده کرد و ده یخوراند... ناتواویسه که له هه لسه که وتیدا
هم بوو، زور جار وه که سینکی جدی و ناغر تینی دپروانیم و هینده ی نه ده برد سیمای

به چەند چەشنەك دەگۆزا و دواتر خەم دايدەگرت.. زۆر جار پێكەنین و گریانى تێكەل دەکرد. حالەتە دەروونیەكانى زۆر بەخێزایی گۆزانیان بەسەردا دەهات و لە دۆخێكەوە بۆ دۆخێكى دى تەكانیان دەدا...

دەبوو چى وەلام بەدەموه و چى پى بێم؟!

نەوى كە لە كەسەكەى تەنیشتما بووبوو مایەى پەرسا و سێ كەرنەوهم؛ گەنج بوونەوه و هاتنەخوارەوى سێ بە سالى تەمەنى.. گۆزانی رەنگى جەلەكانى.. قۆ و چارى.. زۆر گۆزانیكاری دیکەش بوو...

كە زارەترەك و پەرشانیان دەکردم؟!

هەر چۆنێك بوو، زارم پەخش كرد و گوتم:

((من ناوم - نامۆ جەرجیس - .. بە كاریكى تاییەت و بۆ ماوێهەكى دیاریكراو هاتوومەتە نێرە)).

گەرچى دەمزانى دەیهویت درێزەى بەدەم و بەردەوام بێ، بەلام زارى لێك نەترازان و هیچى نەگوت، بە پارچە پەڕۆیهكى گچكە هاوێنەى چاویلەكەكەى پاك كەردەوه.. پاش كەمێك لە چاوى نا، گۆزارەكەى كەردەوه و لە خاڵێكەوه كە بە قەلەمێكى سەرور دەستنیشانى كەردبوو.. كەوتە خۆنەندى گۆزارەكە.

هێندى هێندى وەنەوێز پێلۆوهكانى قورس كردم. چاوم لێك نا و پاش ساتمەوێخێكى كەنەخایەن راچەم.. یێنێنى دەسپێك و كۆتایی خەونە دێرینەكە؛ زارەترەكی كەردبووم؟!...

ماوێهەك بە سەرسوڕماوى لە هێلەكانى نێو لەبى دەستپراستی خۆم روانی.

وێهەر هاتنەوهى نەو خەونە، هێندە زویر و بێزارى دەکردم.. كە هەردەم ئێشێكى بەشینكى جەستەمدا دروست دەكرد و بە تەواویی پشێر و نارهەتەى دەكردم، دەبوو خێرا لە بیرى خۆمى بچەوه و خۆم سەرقاڵى شتیكى دیکە بكەم؟!

تەماشای كەسەكەى تەنیشتم كرد؛ خەوتبوو.. چاوم بۆ كچۆلە رەشتالەكە گێرا، نەمبێنى.. كەس چەپەى لى نەدەهات و هەموو گۆزانیان بۆ دەنگى خێرای مێترۆكە شل كەردبوو.

تا ده هات لیدانی دلم زیادی ده کرد و هیندهی نه مابور که دله کوتی... روح له
کونه لوقمه و بیخته دهر، پهیتا پهیتا ناره قهیه کی شین و مؤرم دهرده دا.

که سه کی ته نیشتم هر ووه نه وهی پیشر نه خه وتبیت و له نریکوه چاودیری
کردیتم. نه بیشت له وه زیاتر باری دهر و نیم بشیوت و بهر و خراپتر بچیت.
ده تیکی خسته سر شام و تا هیزی تیدا بوو، رایوه شاندم... به سر سامیه که وه
تیی روانیم و گوتی:

((نه وه چیه؟! نه خوشی...))

پاش نه وهی پهک دور قومسی ناری نیو نهو شروشهیم خوارده وه... که که سه کی
ته نیشتم له جانتا که ی لاتنه نیشیدا دهر بهینا. که مینک هاتمه و سر خزم... بز ساتیک
پزیکی به زهیه کی شار او دم له چاوه کانیدا بینیه وه.

هر ووه نه وهی نهو که سه کی که مینک له مهوینش نه بووینت. زور سه نگین و
له سه ره خو ده جو لایه وه... به ده سه سرنکی شینی گول گولی ناره قه نیو چموانی
سر پیموه، وه کارمه ندنکی پزیشکی شاره زاء، نه بزی گرم... ماو دپهک چاوه کانی
پشکنیم دواتریش هندی هندی کموته شیلانی دوو ده ماره سه کیه که ی مل و شام.
هیندهی نه مابور، بکه و مه گومان له هه موو نهو بز چوونانهی که پیشر دهر خه ق
بهو له سندو و قه سر مدها، کومر دېزه...
سه عاته بن قایشه که ی گیر فام دهر هینا و تیر وانی... دواتره و نیوی نیوهره بوو.

ده بوو له سات و ده ختی دیار یکر او دا، بگمه دوا نیستاسیونی میترکه و
له ویشموه له گه له په کینکا... که من نه مدناسی؟! بچه هولی ده ستیشانکراو... بز
خریندنه وهی ده ستو و سه که.

گهرچی هه موو نه م شتانه م له نیو خرمدا تاوتوی ده کرد... به لأم هر ووه نه وهی
که سه کی ته نیشتم... گوتی له هه موو نه م مشومره نه نینیا نهی نیو دهر و نیم بووینت.
سری لی هینا مه پیش و گوتی:

((ده ستو و سه که ت پیه؟!))

به چەشنیک لە جینی خۆم سەربووم؛ خەمەرنیکیان لێدابام خۆنیم لێ نەدەهات!
تەزوویەکی سارد بە گشت نازای گیافدا گوزەری کرد... دواتر وەک پۆژۆدیەک، لە لۆچی
لای راستی لێومدا کۆبژوو... تا دەهات گەورەتر دەبوو، بە رادەییەک... کە بە تەواویی
شەویڵگەکانی قورس و گرژ کردبوو!!... بۆ ساتنیک وام هەست دەکرد، کە رەنگە
دەدانەکانم پێکەوه نووساین و سەری زمام هەلناسایت...

بڕستم لێرا و دەست و قاچەکانم وەک تەختەیان لێهات... مەلم بۆ نەدەبزو و بە
نەستم تەنها پێشەوی خۆم دەبینی... پێدەچوو بەدەم بە تەواوی نیفلیج بووینت...
زۆر هەولێدا قەبچەی گیرفانی چاکەتەکم داخەم و فایله پێچراوەکی ئاو گیرفانی
ناوەوی چاکەتەکم بشارمەوه...

بەلام کەسەکی تەنیشتم، بە دوو پەنجە فایلهکی لە گیرفانم دەرھێنا و گوتی:
(مەشلەژێ... ئەو کەسەکی کە دەبوو لە دوا ستاسیونی مێتروکەدا چاوەڕێت
بکات... منم!!! دەبێت پێش نەروی بگەینە شونیی مەبەست دەستێوەسە
بھوینرتەوه؟! ئەو حالەتە دەررونیەش کە لە نێستادا دووچاری بوویت، ناسایە...
کەمێکی تێ دەڕەوتەوه...)

پاکەتێ حەبی مەیلەو شینی لە جانتاکەیی هێناوەدەر و ھەر چۆنیک بوو، حەبێکی
خستە دەمەوه... هێشتاکە بە تەواوی حەبەکە نەتواوە... کە ھەستم بە خاوەبوونەوی
ماسوولکە و دەمارەکانم کرد و چەناگە و شەویڵگەکانم کەوتنە جوولە.

یەک دوو جار لەسەریەک بە قوولی ھەناسەم ھەلمۆی. مەلم بە لای راست و چەپدا
شکەندەوه و شتیک یاریم بە قاسکەکانم کرد. دەستم بۆ پۆژۆدەکی لۆچی لای راستی
لێوم برد، کێم و جەرەمەتی لێ دەچۆرا... بە دەستەسەرنیک کەوتە پاکژکردنەوی؛ کە تا
پێم بکرایە زۆر بە توندی و بە دوو پەنجە دەمگوشی... تا بێنی دەچوو زایەوه. بە
چەشنیک نازاری دەدام، کە پێم وانەبوو تەنها پۆژۆدیەکی گچکە بیت؟!

ھەروەک نەوی ھەتریا گرتیبیتی؛ نەرانندی بەسەرمدا و گوتی:

((ھێدی ھێدی دەستێوەسەکم بۆ بھوینەرەوه...))

- به‌لام نه‌مه‌تا لای تویه، ده‌توانیت بۆ خۆت بیخوینیتسه‌وه!

- من هیچ له زمان و نووسین و ده‌ستخه‌تی ده‌ست‌نوسه‌که‌ی ئێ ناگه‌م، ده‌بیت تۆ ده‌قاده‌ق و به‌ وه‌رگێڕدراوی بۆم بیخوینیتسه‌وه؟!

- به‌لام خوینده‌وه‌ی کاشیکێ زۆری ده‌وێت؟!

- نه‌وه‌ی به‌ لای منه‌وه گرنگه‌، نه‌وه‌یه‌ که‌ بیخوینیتسه‌وه... با پێش وه‌خت ناگات له‌ هه‌موو شتێک بێت، چونکه‌ نه‌وه‌ی که‌ نێستا بۆ منی ده‌خوینیتسه‌وه ده‌بیت بێ زیاد و که‌م و به‌ هه‌مان شێوه له‌ کۆره‌که‌دا بیخوینیتسه‌وه.

- به‌لام پێشتر له‌گه‌ڵ نه‌واندا، وا ریک که‌وتبووم... که‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ له‌ کۆره‌که‌دا به‌ڕێشه‌وه و له‌وێنا ناوه‌ڕۆکه‌که‌ی ناشکرا به‌که‌م.

- وا دیاره‌ تۆ باش له‌ من ناگه‌یت.. هه‌ر له‌ ناو نهم واگۆنه‌دا پێنج که‌سی دیکه‌ی سه‌ر به‌و گرووبه‌ی تێدایه‌ که‌ تۆی هێنایه‌ نێره‌..))

ناماژه‌ی بۆ دوانیان کرد؛ که‌ یه‌کێکیان بۆ دره‌ختی که‌ڵبه‌ سپیه‌کانی.. به‌ په‌نجه‌ سمێله‌ پڕه‌که‌ی لادا و لێری بزواند.

نه‌وه‌ی دیکه‌شیان کوڕه‌ زه‌ردکاره‌که‌ بوو؛ که‌ هێشتاکه‌ روومه‌تی له‌ جامه‌که‌ جودا نه‌کردبووه‌.

زه‌خیره‌که‌ی نێو گێرفانی پانتۆله‌که‌م وه‌بیره‌هاتمه‌وه و پرسیم:

((نه‌ی کچۆله‌ ره‌شتاله‌که‌؟!))

له‌ وه‌لامدا گوێی:

((نه‌وێش سه‌ر به‌ گرووبه‌که‌ی نێمه‌یه‌...))

درێژه‌ی دایه‌ و گوێی:

((ناماژه‌یه‌که‌م به‌سه‌ بۆ نه‌وه‌ی لێره‌وه و نت به‌که‌ن و بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ که‌س نه‌تدۆزیتسه‌وه.. به‌لام نامانه‌وێت زیانت پێ بگه‌یه‌نین و پێمان باشه‌ هه‌موو شتێک به‌ ناسایی به‌ڕێوه‌ بجێت.. هێنده‌ت له‌سه‌ره‌ به‌و شێوه‌یه‌ی که‌ نێمه‌ ده‌مانه‌وێت؛ به‌ڕێیتسه‌وه و چیمان پێ گوێیت، جێبه‌جێ به‌که‌یت)).

خۆم بە بوونە وەرێکی گچکە ی تێو دگلاری نێو تەونی جالجالۆکە یەکی پێ و بە ئەد
دەهاتە بەر چاوی تەو نە گەیان هێندە مەحکەمانە چنێبوو.. کە پێو نە بوونم، نەستم و
مەحان بوو!!؟

هەر دەتگوت لە نێو فیلێکی پۆلیسیدام...

هەر لە سەرەتاوە لە ژێر چاودێری نەواندا بیوم و پێ بە پێ بە دوامدا
هاتوون... هێندە ی نە ما بوو بەدەمە قاقای پێکەنین و تێر تێر بەو تێکەوتنە سەر و
سەمەرەیی خۆم پێکەنم، بەلام نەو رۆژە هەرە ساردە ی زستانم بێرکەوتەو؛ کە
دەستوو سە گەیان بۆ هێنام...

نەو بەیانیه سێ چوار جار لەسەر یەک.. بە هیواشی... دەستیکی تۆکە دەرگا
تەختە رزبۆدەکی مالتانی لێدا...

هەموو رۆژێک لەو کاتەدا خۆم گۆزیبوو.. بەلام نازانم بۆ نەو بەیانیه لە
خۆگۆزیندا دواکەوتبووم...

لەو هەتای وەک فەرمانبەرێکی بەرپرستی شتە میژوو یەکان، لە تاکە مۆزەخانە یەکی
شارۆچکە کەدا دامەزرابووم... بەیانیان پێش هەموو کەستێک خۆم دەگەیاندا نەوی و
زۆر بە جیدی دەوام دەکرد... بە تەواوی خۆم سەرقاڵی لێووردبوونەو و پاراستنی
شتە میژوو یەکان کردبوو.

دەرگا کە بۆ جارێکی تر و بە توندی لێدرا...

چەندم گوت:

((کێیه؟))

هیچ وەلامێکم نەهاتە بەرگوێ...

دەرگا کەم ترازان.. کابرایەکی دەماسکەرایی بالابەرز خۆی کرد بە ژووردا و گوتی:

((هیچم لێ مەپرسە؟! من تۆ باش دەناسم؛ هەر بۆیه تۆم دەستنیشان کردوو...))

دەزانم دور و نزیک بە بنەچە خزمایەتێتان لە گەل- وەلی سڵێو- دا هەیە!... نەم
دەستوو سە ی کە بۆم هێناوێت، حەقیقەتی ونبوونی سنووقە پێوژەکی تێدا یە؛ خۆت

ده زانیت.. پاش ونبورنی قات و قری بلاویژه و ناشوب و کوشت و کوشنار.. تنگی
پن هه لچنین... گمر ده ستره شه کان سندووقه که میان نه بردایه؛ رژومان بهم رژوه
نده ده گیشته!!!... زۆر به باشی نهم ده ستروسه بشاره وه.. راشکاوانه ناوی
بکۆزه کانی- وهلی سلیوه-ی تیدایه... ده ستروسه که لای خۆت هه لگره تا نهو
رژوهی دینه وه...))

ده ستروسه که ی دایه ده ستم و پاشان نه موستیلیمه کی زیوینی گهره ی له گیرفانی
ده رهینا؛ که نقیشه که ی سمری له جینی مۆز به کارده هات. نقیتی نه موستیلیمه که ی
له سمر ستامپایه که دانا و پاشان بۆ تاونیک په نجه گهره ی خسته سمر.
دواتر مۆزینکی له سمر بهرگی دهره وهی ده ستروسه که دا؛ که رینه ی بوونه وه رینکی
نه فسانه یی بوو...

پاشان به کاوه خۆ گوئی:

((باش سهری نهم نه موستیلیمه و نهم مۆزه بکه؛ هه رکاتیک.. هه رکمیتک، نهم
نه موستیلیمه ی پشان دایت و هه مان مۆزی هاوشیوهی؛ له پال نهم مۆزه ی که نیتا
له بهرگی دهره وهی ده ستروسه که م دا.. پشان دایت.. ده توانیت بن سن و دوو
ده ستروسه که ی به دیتن)).

پیش نهمه ی ده ستروسه که، بجه مه نیو تاکه باولینکی رزیوی سوچینکی ژووره
شینداره لاجه په که.

چهند جارنیک ده ستروسه که م له سهره تاوه تا کۆتایی خوینده وه!! شتیک له
حه حقیقه تی ونبورنی سندووقه که حالی بووم. به لām ناوی بکۆزه کانی- وهلی سلیوه-م،
به ته وایی بۆ ساغ نه بۆزه.

ته نه ا پسته کانی هه وه لی ناوی سیانی بکۆزه که ی تیدا بوو؛ که بهرده وام و له زۆر
بهش و په ره گرافی ده ستروسه که دا، به چه شتیک ده گۆزان... که کاتیک له خوینده نهمه ی
ده ستروسه که بوومه وه.. وام هه مت ده کرده، که هه ممو پسته نه به ده یه که کان به پینی

گۆزانی شوین باس و ناستی به ره و پیش چورنی رووداوه کان.. جینگۆزکیان له دروست کردنی ناوی سیانی بکوژه که دا کرد بیت!!؟

که سه که ی ته نیستم، به دهنگیکی هندی تر و له سه ره خۆتر که چه شنه نیقاعیکی نهینی و په نهام تیدا ده بینیه وه، گوتی:

((بهۆینه وه و تا دوا وشه ی ده ستنوسه که راسه وه سه!!)) به سارد و سربه که وه گوتم:

((به لام...!!))

که سیک که له پشتمه وه راوه ستابوو، نه بهشت له وه وشه یه زیاتر بلیم.. تا پنی کرا و هیزی تیدا بوو، بۆکینکی توندی به پشتمه لم دا کیشا... و پرپووم و هینده ی نه مابوو له هۆش خۆم بچم.

که سه که ی ته نیستم، به ده ستینکی ناماژه ی بۆ که سه که ی پشتمه وه کرد، هاته ته نیستم و لایه کی چاکه ته که ی لادا و ده مانچه شاراوه که ی به ریشتی نی پشان دام.. به سیله ی چاو تیرمانی، هه مان نه وه زه لامه که له گه ته بوو! که له نیوه راستی رینگه ته نگه به ره که دا.. فریام که وت و خۆی له ژیر بالم نا. ده ستنوسه پیچه راوه که یان دایه دهستم...

چاوێکم پینداخشانده و ته ماشام کرد، نه وه ده ستنوسه که من له گه ل خۆم هینا بووم. نه وه ده ستنوسه نه بوو، که سالانیککی دوورودریژ له باوله کۆنه که دا شارد بوو سه وه.. نووسینیککی جیاراز و جودا بوو.

نه یان نهشت هیچ بلیم.. هه ردوو که سه که ی نه ملا و نه ملام پینکه وه گوتیان: ((هه ره وه نه وه ی ده ستنوسه نه سیله که بهۆینه ته! ناوا و به ی خۆتیکان بهیخۆینه وه))

پاش نه وه ی میترۆکه، بۆ تاوێک له نیستاسیۆنیکدا راوه ستا و پینچه شهش که سی نیو نه وه واگۆنه ی که منی تیدا بووم، به په له پرورێ هه ره وه نه وه ی له شتی که هه له تاتیق، ده رگای واگۆنه که یان تیه م رکرد...

ھەرۈەك نەۋەي پرۇقەي خۇيىندەنەۋەي دەستورەكە بىكەم؟! پىشەكى شىك لە
 تۇنەكانى دەنگىم تاقى كىردەۋە و دواتر قىچ و قىت بۆي دانىشتم..
 پىش نەۋەي بە تەۋايى دەست بىكەم، بە خۇيىندەنەۋەي دەستورەكە.. كەمىك
 نىخەي چاكەتەكەم چاك كىرد و بۆيىباغە خوارەكەي مىلم راست كىردەۋە.. دوو پەلە
 تۆزى سەر نەۋنۆي پانتۆلەكەشم تەكاند... ھەناسىيەكى قولىم ھەلمۇي و پاشان
 كەمىك قولىم لى ھەلمالى و كەۋقە خۇيىندەنەۋەي دەستورەكە.



- به‌شی یه که می ده‌ست‌نوسه که -

له رۆژگارینکی ته‌پوت‌وشدا، له پشت ده‌رگا و له نیتو دیواره‌کانی ژورینکدا له‌دایک‌بووم. رهنه‌گه هه‌ر له ساته‌وه‌ختینکی ناواشدا، له پشت ده‌رگا و له نیتو دیواره‌کانی هه‌مان ژوردا بمر.

ساته‌کانی عومرینکی کال و کرچ و بێ مانام له روانین و ته‌ماشاکردنی سندووقینکی کۆنینه‌دا به‌سه‌ر‌ب‌د‌وره‌؛ سندووقینکی ته‌خته‌.. سندووقینکی د‌یر‌ین و رهنه‌گ گ‌ۆ‌پ‌او.. سندووقینکی ه‌ی‌من و ب‌نده‌نگ و ب‌ێ چ‌ریه‌ و ب‌ێ سه‌دا.. رهنه‌گ له‌م د‌ن‌یا‌یه‌دا هه‌ر نه‌و به‌ته‌ن‌یا ناگای له هه‌موو هه‌ل‌س‌و‌که‌وت و جووله‌یه‌کی من بووب‌یت و به‌ ته‌واوی ل‌یم حا‌لی بووب‌یت.

سه‌رحه‌م سه‌ر‌گ‌ۆ‌ز‌شته و م‌اجه‌راکانی ژیاغم ته‌نها ب‌ۆ نه‌و گ‌ی‌راوه‌ته‌وه، نه‌و له هه‌موو ش‌تی‌کم ت‌ن ده‌گات و گو‌ی ب‌ۆ دو‌عا و ن‌زا‌کا‌م هه‌ل‌ده‌خات، پ‌ن‌شم وایه که هه‌رده‌م فریام ده‌که‌و‌یت و به‌ ته‌نگه‌وه‌ د‌یت. سه‌گه‌ر نه‌و ته‌سه‌یه، که هه‌م‌یشه و ب‌ێ پ‌ش‌وو.. جال‌جا‌ل‌ۆ‌که‌ نا‌سا، ته‌و‌ن‌ین‌کی سپی له سندووقه سه‌رم دا ده‌ته‌ن‌ی؟ نه‌سه‌می ج‌ین ه‌ی‌شت‌نی نه‌و سندووقه‌م و‌یا‌د ده‌خاته‌وه، نا‌ک‌ر‌یت به‌ ته‌ن‌یا ج‌ینی به‌ی‌ل‌م؟ به‌رده‌وام پاسه‌وان‌ین‌کی د‌ل‌س‌ۆ‌زی بووم و له د‌له‌پ‌او‌ک‌ن و ن‌ی‌گه‌را‌ن‌یه‌کانی حا‌لی بووم.

له‌وه‌ته‌ی هه‌م ده‌پ‌را‌وه‌ سندووقه‌ دا‌خ‌را‌وه‌که.. نه‌شم ه‌ی‌شت‌ش‌وه نه‌که‌س ب‌ت‌را‌ز‌ت‌ن‌یت؟ نه‌ ب‌ۆ‌خ‌ۆ‌شم هه‌ول‌ی کرد‌نه‌و‌یم دا‌وه.. ب‌ی‌ج‌گه له پاک‌کرد‌نه‌وی چ‌وار‌ده‌وری و س‌پ‌ینی رۆ‌ژانه‌م؟ زاتی نه‌وه‌م نه‌کرد‌روه که به‌ لای‌دا ب‌چ‌م؟! له رۆ‌ژه پ‌ی‌ر‌ۆ‌زه‌کان‌یش‌دا چ‌وار‌ده‌ور و سه‌ری سندووقه‌که‌م، به‌ ر‌ی‌حانه و گ‌ول و گ‌ول‌زار ده‌پ‌ازان‌ده‌وه و چه‌ند جار‌ن‌ک‌یش گ‌ول‌او پ‌ر‌ۆ‌ن‌یم ده‌کرد.

هينده جيگه کي بهرزيو، په يژه کي تاييتم بڼ دروست کړدېو، بهر د هوم نهو
پرسپاره له مخم ده کړد... بڼ دهيت بهو بهرزيه وه و له سر نهو تاقه دانرايت، بڼ
دهيت چورده ورده کي بزماريږي و به نه لقه و قفل و زغير د هوره درايت.

سن قفل؟ په کي کيان گموره و دوانيان بچووک... سري سندووقه کيان قايم
کړدېو. دور قفلي دیکي ژهنگاويش، نه م سمر و نهو سري زغيره تينکنا لوه کي
پنکموه قايم کړدېو، تاقه که به دور شوني ناسن پالپشت کرابو. زور به وردی و
نه دنازيارانه حيا بڼ همرو شتيک کرابو؛ به چشنيک، که مگر
بووه له رزه کي توند بيتوانيا به له جني خوی بيجولننيت و بهر داته وه. دهيت
تاقه کي ژيري... ديواره کي پشي... کن دروستي کړدیت!!

سهاره به دروست کړدن سندووقه که، وه کو باوکم بڼي گيرابووه... گوايه
نيراهام ناوړنک له حوت مانگا دروستي کړدوه! تهخته کي له دورگسيه کي
دور دوه وچهنگ که و توه؛ حوت جار رنگي گزيو، تا نه م رنگه ناناشنا و
ناناسايه له مخم گرتوه...

زور جار باوکم هر بوخوی نه م به سهراته ي به جزړنکي تر ده گيرابووه و ده يگوت:
((نا نا کوړم... کام نيراهام" نهو حاخاميکي زه ماني خوی بوو!! دارتاشي چی؟!))
کوړه کم سندووقه که به دروست کړای له هندستانه وه هاتوه. نازانم کن دروستي
کړدوه؟! وکو ده گيرنه وه نه م سندووقه له دارنکي پيرز دروست کړاوه... که له نزيک
په رستگانکي (شاوولين) ي بوديسته کاني چياکاني (هيمالايا) ي (تبت) دا ده پږي.
گوايه نه م جزره سندووقانه، به ده ستی گوره ره بنی بوديسته کان دروست ده کړيت و
به رنگه کهيدا دنا سرته وه. له همروشي گرنگتر... وه کو ده لټن، مگر ماو به کي
دورودريږي به تنيا له گه ليدا بينننه وه. روحه کاني نيو سندووقه که، کاره سات و
رووداوه کاني رابردور يان داهاتووي؛ يان که مانيکي تړت... به وينه له سر سندووقه که
پيشان دده ن!!...)).

لهو تهی هم، بهرامبهر به حقیقه‌تی دروستکردنی نهم سندورقه و چوښتی هینانی، یو نټو نهم خانووه‌ی که نټستا و سالانیکې دریزه به تنیا تیتدا ده‌ژیم؛ سهدان پرسیارم له‌خۆم کردووه. راسان و تیروانینی همدوم و بهردوام و بڼ پسانه‌وم؛ راپتچی نه‌ملا و نه‌ولایان کردووم. وهک نه‌خوښتیک چوڼ به شوړن دهرماندا ده‌گمړت، ناوا به شوړن وه‌لامیکدا وتل و عموډال بووم.. سالانیکې دوروردی‌زی عومرم، به ربه‌نی و له‌م پیناوه‌دا به همدور چوو.

نهو خه‌لکانه‌ی که دیاره زور به که‌می ریم دهدان و ده‌هاتنه زیاره‌ت و سهرانی - سندورقه‌که - هم‌میشه نه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یانینی و نه‌وه‌ی من ده‌مینی جیاواز و جودا بوو. پیرترین دینداری ناوچه‌که، هر له یه‌که‌م جاره‌وه چی بینیبوو.. همدور جارتیک همدان نه‌خش و نیگاری بالنده و ناسکه‌کیتی زامداری ده‌یسی. تمنا له روزه پی‌وزکاندا نه‌ییت، وهک بوی ده‌گتیرامه‌وه.. هیلکاریه‌کان تیکه‌ل ده‌ییت؟! به چه‌شنی نه‌خش و نیگاره‌کانی فینجانه قاوه‌ییک؛ ده‌ییت رهمز و ناماژه‌کان بدوزیته‌وه.. له واتای جفره‌کان تن بگه‌یت.. دواتریش شتیک بلیت.. شتیک که نازانیت، یو دیلیتیت و چوڼ چوڼی ده‌ری ده‌پریت!؟

لهو کاتانه‌دا پرسیارم له دینداری ناوچه‌که ده‌کرد و ده‌مگوت:

((تو چی ده‌یسی؟!))...

نمایش همدوم همدان شتی دووباره ده‌کرده‌وه:

((نه‌خشه‌ی کونه ولانیک ده‌ییم!.. سیره‌که له نټوه‌راستیدا قه‌لایه‌کی روخواو هه‌به. کوژراو و برینداریکی زور لهو ناوه‌دا کموتوه، گوړیم له فیغان و نرکه و ناله‌ی زامداره‌کانه.. شمه‌ جه‌نگینکی بڼ نامانه!!.. پینوايه دنیا خوړن ده‌یات...))

بهر پټیه‌ی که دینداری ناوچه‌که؛ بهردوام همدان شتی ده‌بینیموه.. خه‌لکی ناوچه‌کش له ژیر کاریگه‌ری نه‌ودا، همدان شتیان ده‌یسی.

له نټوه‌راستی لای سندورقه‌که‌دا، به خه‌تیکې تیکه‌لی زمانیکې دیزین و له‌ناوچوو، شتیک نووسرابرو؛ پاش نه‌وه‌ی گه‌وره بووم و لاپه‌ردی چمنده‌ها کتیب و فهره‌نگ و

سرچاودی میژووسیم هه‌لدايموه... شتيگم له سرويساي پسته‌كان ناييموه، به‌لام همرگاتينك به جيدي ليني نزيك ده‌بووموه... لينايمك به‌رچاوي ده‌گرتم، پسته‌كان ميرووله ناسا و بزوزانه رنچكه‌ميان ده‌گوڤي، له خالتيكي سندووقه‌كه‌وه ناوديو ده‌بوون و ديار نهده‌سان! يان جينگوڤرگيان ده‌كرد و ناويزان و تينكل ده‌بوون.

كوته سندووقينك و ته‌ليسيكي سيري نه‌نييه‌كي شاراه و په‌نهان!! هه‌رده‌م وامده‌زاني كه‌سيك له نيويده‌ ده‌زي و له نزيكه‌وه ده‌سانيت و چاوديرييم ده‌كات... شه‌وانه گونم له نركه و ناله و گرياني بوو، گرياني پياويكي كه‌نه‌فت و په‌كه‌موته‌ گرياني كه‌سيكي بن ده‌هلات و هه‌شه‌هر.

له روژگار تهر و تووشه‌كاني زستاندا و پاش به‌رده‌وامبووني شه‌ته بارانيكي به‌خووپ... داره‌راو چيلكه و چه‌ويل و شه‌ما و چينكو و پووشه‌كاي تينكل به‌ قووپه سوورهي سهربانه‌كه؟ به‌رگي نه‌ده‌گرت و هه‌رده‌م دلزيه ناوه‌كاني باران له درز و كه‌لين و كون و كونوچكه‌كانه... ده‌هاتنه ژوور و پانتاييه‌كي زوري مابه‌يني ژي‌رده‌راي بنجيچه‌كه و شه‌ما پيداكو‌تراوه‌كان داگير ده‌كرد؛ دواتر دلزيه ناسا له كو‌مه‌لن كون و كونوچكه‌ي جياجيدا داده‌بارينه خوار.

دلزيه ناوه‌كان، به‌ره شپه رهنكاوڤه‌نگه‌كي پيش سندووقه‌كه‌ميان؛ تهر ده‌كرد و هينده‌ي تر وشنه‌ي تاووسه‌كه‌ي سريان كال ده‌كردوه... هيندي هيندي به‌ن و ده‌زووي به‌ره‌كه‌ميان ريشال ريشال ده‌كرد.

فرميسيكو نه‌و زاته و دلزيه‌ي ساپسته‌كه، وه‌ك دوو رهنكي جيا و جودا... له راست و چه‌پي بازنيه‌كدا هه‌لده‌سوران و هه‌رگيز تينكل نه‌ده‌بوون!! نمو دوو رهنكي كه ته‌نها له تاريكي‌دا ده‌بيندرا و هه‌ر له‌گه‌ل داگيرساندن يه‌كه‌م ته‌لي شقارته‌دا ون ده‌بوون و وه‌ك خه‌ياليك ده‌هويتموه و تروشي گومان و سه‌وداسه‌ري و غايه‌له‌ينيكي قووليان ده‌كردم... غايه‌له‌ي به‌رده‌وامبووني شتيك، غايه‌له‌ي هه‌بووني شتيك... شتيكي زنجيرگراو و زينداني، شتيك كه نه‌ده‌كرا، يه‌ك له دواي يه‌كي قه‌له‌كاني بز بشكينم و سه‌ري سندووقه‌كه‌ي بز بترازينم و نازادي بكه‌م!!

هميشه لم تپرواينيم په شيمان دهبوموه و پاشان لمبرخزموه دهمگوت:
((پتم وانپه، نو زنداني بيت؟! نم همور قفل و زغبر و مينخ و بزمارة؛
تنها لمپمرنگي نيران نيمه و نونگي پروزه...))

سندووقه که تليسمای لمر تاښکي بهرز و لمر دور ستورنی ناسن و له
ژير بنمچه که دا راوه ستاېور؛ هرره که نوهی دتړنگ له عره دی بهرز کړېته و
لموینی دانابیت!!

پن نده چوو، چمند که ستيکيش له تواناياندا بيت و بتوانن نو سندووقه له
جنگه که ی خوی بيزونن و بيهننه خوارئ... دهيت چون چونی بهرز کړايتته و
خرايتته نو جنگه یه، که بخوی پرسیارنگ بوو.

بؤ دهيت ليردا له دايک بوريتم!! وهکو دايکشم دهیگړايموه؛ زور به زدهمت
له دايک بووم. لهوشدا بووه که له نيو سکی دايکدا بښکیم و برم؟

بهلام هاواری مامنه که: ((مهده نمی روحی پروزه))....

فريام کموتوه و پاش تاوښکيش له دايکم بهربوموه تموه!!

هردهم سندووقه که به شتيکی جيانه کړاوهی ژيانم بووه...

عمودال بوون و گهران، هميشه هـدان پرسیاری له سندووقه سرمد کړدوتموه و
بمناچاری کموتوموته خړنننموهی کښبه ميژووی و دهقه پروزه کان. هر له سره تاوه
به دوری لوغر و پنهانی سندووقه که دا چووم و بيهووده چنده ها وهلام داتاشيوه.

لـمره مرگی همور نو که سانهی، که دهرحق به سندووقه که شتيکیان
دهزانی .. ناماده دهبوم و بؤ دواچار داوا و تکای درکاندنی حقیقه تی سندووقه کم
لنده کړدن... دياره دهرنه غاميش بڼه نگی بوو؛ بڼه نگیه که نیدی بؤ هتا هتا یه
نه هيچيان پـڼ دگوترا و نه هيچيشيان دهبيت.

جاری وا هـبوو تورپه و که لـله یی دهبوم و هرره که نوهی بموتيت به قورلوی قافدا
هـلکه ږنم، به پمړه که دا هـلده گرام و هـندهی نده ما به نیازتکی جودا و جياواز له

پاک کرده و رازاندنوهی به گول و گولزار، دستی لبیده؛ به لام هردهم دهنگیک له ناوړه پتی دهگوتم:

((دستی لی مده!!...))

دەرگای ژورده کم نمو ده مانه والا و کراوه یوړ؛ که که سانیك بز هه لږشني رازی دلپان و کرده ووی گری کویره دهررونییه نه نییه کانیان و ره وینه ووی خه مه په نگ خواردووه کانیان.. رویان تیده کردم و له جزوری سندووقه که دا سام دایده گرتن.

له هه موو جینگ و شویتیکه ده هاته لام، هه موو شتیک به ریتیک ناسایی و سروشتی به ریوه ده چوو؛ تا نمو کاته ی —ولی سلوه— ناوینکم لی په یدابوو. به شیوازیکی جودا و سیر که شیک تاییه تی خولقاند و پاشان بز ماویه کی زور له بهردهم سندووقه که دا به چوکدا هات و دواتر روی تیکردم و گوئی:

((ده کريت پتکه وه زور شت بھولقینین.. هینده به سه که خه لکانیک قه ناعه تیان پتته!؟)).

له وه لامدا گوتم:

((هیچ تیناگم!))

پاش نمو ویدی دهستی به ریش و سیمله تیکه و پتکه له کمیدا هینا و کلاوه ره شه گچکه کی سری راست کرده ده.. پاش تاویک تیروانین و لیووردیوونه گوئی:

((ده بیت پتکه وه شتیک بھولقینین.. شتیک بی کوتا.. شتیک که که سی نه زانیت، که و چون ده ست پین ده کات. شتیک نه نیی و پنهان!!... رنگه سمری نمو دور هیلکاریه تیکه له ت دایت؛ مه به ستم لمر دوو هیلکاریه تیکه له ی لای ده سته چه پی سندووقه که به!؟)).

له وه لامدا گوتم:

((نازاعم.. سمریم نه داوه!؟)).

دریزه ی به قه کانی دا و گوئی:

((باشتره تینی پروانیت و لینی وردیتهوه.. ده بیت، بۆ جارینگی دی سرجهم کتیه
پیرۆزه کان بهوینیتهوه)).

نیدی قې و قهپی لی کرد و تا ژووره کهشی جیهنیشته؛ هیچی نه گوت... له
هه گبه کهیدا کتینیکی قهباره گه وړدی دهرهنا و بۆی جیهنیشتم.
که وخته هه لمانه وړی لاپه وړه کانی کتیه که، زیاتر به کتینیکی میژوویی ده چوو.



بهره بمرزه گردینکه وده، به تنیا خانۆچکه کم قووت بوو بۆزه، که دیاره به
ته واری کهس نه بیده زانی که و له لایه ن کتیه دروست کراوه، گهرچی گهر له دهره وده
تیتروانیبا، تنهها ژورینک و همیوانیک و هموشه یکت دهاته بهرچاو، به لام له ژیر
ژووره کهدا ژیرزه مینیکی فراوان و پر دالان و بې کوتا هه بو؛ گهر چواریته نیتی،
پاش تاوینک ته نگه نه فەس ده بویت.. چه شه خوروویه هه موو نه ندام و به شه کانی
جهسته تی ده تنی؟ بې به بې و به دهر له ویستی خۆت، له لیاری هتیا و
که ناره کانی شیتی نزیک ده کردیتهوه.

به تنیا ژیرزه مینه که بۆ خۆی؛ به چه شنی پریاسکی پینچراوی کۆچمیه ک،
ده بان شتی له خۆ ده گرت.. چهنان حیکایهت و سرگوزشتهی دیرینی، له هه ناویدا
جینکرد بۆزه؛ هه ندینکیان دم به دم ده گنیدرانه وه و پشتاوشت ده گوتران.

گلی عمردی ژیرزه مینه که، بۆربو، ههر کاتینک ویستیتم پاچکاری تندا بکه و
نه ختینک رووکاره که لادهم و شتینک رۆچمه خوار؛ سه رتا ده کی پاچه که ده شکا..
دواتر بهرچاوم لیل ده بوو.. جگه له تنه نگه نه فەسی و هه نانه سواری که رینگیان
لیده گرتم، تنه که تاویان ده کردم و ناچار هه لده هاتم!..

بینگومان شتینک یان چهند شتینک له ژیر عمردی ژیرزه مینه کهدا حشار درابوو،
خه لکی ناوچه که پینان وابوو.. که گوايه، چهند کویه له زیرینک و خاوه نه که ی.. ده مینک
سال له موو پینش له وینا نیژراوه؟!

دهبوو راپرو و دالانه تاريخه کانی ژنرزمينه که بگنه کوی و به چ مه به ستیک دروست کراييت؟!

گژوگيا و درهختی میوه و دار و دوهونی همه چه شن، به چواردهوری په رښی خانوچکه که مډا، بالای کردبوو. گانيه کیش هر له نزيك دهسته راستی قاپيه که ی دمه وده دا؛ له سمرخو و به هينی له ژير تاويزه به مردنیکوه هله ده قولاً و هیدی هیدی ريچکه می دده ست.. دواتر به بن دار و درهخت و دوهون و روه که همه چه شنه کانی کرده که دا، بلوده بزوو...

به هاران له میزوو و مرؤچه و په پووله و میش و مه گز و ده عباکان راده مام؟! نه وی سیریش بوو به لاهوده.. دوريشک و ماری بی نامانی سر کرده که نه یانده گه ستم و له بهر پتیه کاغدا سرده بوون. خه لکی ناوچه که ش وهک مورعجیزه یک ددیانو پتیه نهو حالته و به که رامهت و په کینک له نیشانه کانی په رژیان ده زانی.

زور لهو دایک و داپیرانی که روویان تیده کردم؛ کچ و که زای خویانیان پیشکش ده کردم و خوشحال دهبوون به وی که زاواکیان پاسه وانی شتیکی په رژیان بیت؟! بهم جوړه باسانه په ست دهبووم، زاره تروک و په ریشان دهبووم.. ماوه به که له جینی خوّم کرد دهبووم و بی همت و خوست له له پی دهسته راستی خوّم دهبوونی، دواتر له رژیان به به ده کاغدا گوزهری ده کرد و شویتنیکم گوّت و نیفلیج دهبوو.. په بجه که له م هله ده ناوسا.. لهو کاتانه دا کونترولی خوّم له دست ددها و هاوارم ده کرد؛ یان پیم واپرو که هاوار ده کم!!!

همر دم له کاتی وروژانی بابه تیکی وادا.. سام و سلکردنویه کی تایهت نیخیمان پی ده گرم، ههروک نه وی مرؤچه به له شدا هله لگه پاييت؛ دووچار ی مامه خولی و به چه نگ گه پانیان ده کردم.. گه پان به شون مرؤچه سووره کاغدا.. نهو مرؤچانه ی که هیندی دهنگی تکه تکی دلویه ناو.. بیتزارکر و هیندی نیشی شوین پیوه دانی زه ده زیره په کیش گه ستیان سویی ده خسته گیانی بنیاده موه.. نیدی

گزمی بیر کردنمودم ده شله قار وهك نهوئی شتیكم ون کرد بیئت؛ به چوار دوری خؤمدا هه لئه خوولام... دېدوڅنگی و دلخواکی هاتمران و پاتمرانیان پی ده کردم و همردهم لمو کاتانهدا شتیكم دووباره ده کردهوه...!!!

نه بؤخؤم له یادم ده ما... نه کهسه کانی ده ورو بیرشم ده یانزانی که چی ده لئیم؟! سلکردنمودم لمو ساته وه ختانهوه دهستی پشکرد... که همرزه کاریوم و له نئو دودن و گزوگیای چوپری سرگرده کهدا... روزانه کچوله یه کی ره شتاله و قژ لووم به تووشهوه ده بوو؛ که همردهم ره شه گه مانیکی له گه لدا بوو؛ وهك پاسه وانیکی تایه تی کچوله که... به ده ریدا ده گه را و کلکه سووتیتی بؤ ده کرد.

هه که سیک گه له دوری چهند مه تریکشه وه، له کچوله که نزیک بوو بوایه تمه وه. بی سئ و دور گه ماله که ده کهوته ددانه جیره و که لپه پیشان دان و حه په حه پ و مره مره، گه به خیرایی نمو کهسه لهو ناوه دور نه که و تایه تمه وه... نه وه به دلنیا یه وه سه گه که شالاری بؤ ده هینا و په لاماری ده دا.

نیدی نازام چؤن بوو؟! هه به ناماژه کردن و دور به دور سره تا کانی حه ز و ناره زوویه کی شیتانه له نیواغاندا دروست بوو... پاش رویشنی نامی بؤ جئ ده هیشتم و شتی سمیر و سه مهری بؤ ده نووسیم... یه کیک لمو نامانه، که بؤی جیهیشتبوم؛ سرباری همول و تهقه لای بمرده و اسم بؤ لمی بردنموه و سپینه وهی... به لام زؤر جار له که لینه کانی خهوتنه وه ده چو رایه نئو په له هه و ره په میه کانی ساته و ختیکی خهونه کام.

به قه له منکی سوور نووسی بووی:

{نازنام بؤ وا ههست ده کهم... که ده میک سال له مویشت؛ چواره دوری نه م به رزه گرده ده رایچه بوو بیئت و نیره ش دور گه یه کی نه فسوناوای...}

وا ههست ده کهم، به تنیا و لمو زه مانه دا لیره دا زیابیتم و نهو گه ماله سه گه شم به دهستی خؤم له نئو ناوی ده رایچه که دا ختکانه بیئت...!!

یان زؤر جار پیتم وایه، که رهنگه بیشتر ژه هرم دابیئت و پاشان که لاکه کهیم پارچه پارچه کرد بیئت و به ناراستی جیا جیا دا؛ تا دهستم گه یشتیبت فریم دابیئت. تۆشم بهو

كهشييهوانه تمنيايه ديتنه بهرچاو... كه له شهونكي نهنگوسته چاودا، گمردهلوول و گهردا و كهشييهكهتيان به ناراسته‌ي دورگه‌كه‌دا هينانيت و له‌ويدا يه‌كترمان ناسييت؟! رهنكه يه‌كه‌م رامووسايشتمان له‌ژير سينه‌ري پيره چناره‌كه‌دا بووييت... { نيدى پاش نم ناميه... هه‌رچونيك بوو، له‌ نيواره‌يه‌كدا سه‌گه‌كه‌ي له‌ جينگه‌يه‌كدا غافل كردبوو... گه‌پشته لام و به‌ويه‌ري هه‌ز و تاهه‌زروييه‌وه، زاري له‌ زارم نا و بژ چهند ساتيك نغروي نمو ماچه شه‌وه‌تناميز و به‌موچرکه و به‌وييه بووين؛ كه يه‌كه‌م ماچ و دوا ماچينكي ژيانم بوو... ماچينكي مزر و ته‌ر و ناودار... ماچينك كه به‌ده‌سته‌ملانتي زياتر و ناويزان و ته‌پاوتلي سر سه‌وزه گياكه ته‌واو و نه‌بوو؛ ماچينك كه له‌ گهرمه‌يدا... گه‌ماله‌كه كه‌له‌به‌كاني گهيانده نيو گه‌لم و كۆله‌واري كردم!؟

هه‌رده‌م په‌شيماني، ده‌روفي كرمه ريز ده‌كرد... ده‌گهيانده نمو يه‌قينه‌ي كه ناكريت؛ له‌ پانتاييه‌كاني ده‌سه‌لاتداريتي شتيكي پيروژدا، چارۆكه‌ي كه‌شتي هه‌ز و نارمه‌زوودكانت به‌هيت به‌ر ره‌شهباي شميانه‌كان.

هه‌مرو ژيانم له‌ هه‌مولي سپنه‌وه‌ي نه‌و گوناوه‌دا برده سر و هه‌ميشه دوودل و به‌گومان بووم؟! له‌ ده‌مانه‌شدا كه ده‌مويست دلي خۆم خۆش بكه‌م و ده‌رگا له‌پروي جرحه ره‌شه‌كاني خه‌يالي نه‌و ساته وه‌خته كلۆم بده‌م؛ نه‌و ده‌مانه‌ي كه ده‌بوو ده‌صاره تينكل و پينكه‌له‌كاني نازار چه‌شتم سې بكه‌م... ده‌ستم له‌ گيرفام ده‌نا و نمو ده‌فته‌ره گچكه‌يم ده‌رده‌هينتا؛ كه چهند ديريك له‌ سووچينكي به‌رگه‌كه‌يدا نووسرابوو... وه‌ك ويريديك دووبارده ده‌كرده‌وه و ده‌مگوت:

((من تمنها پاريزهر و پاسه‌وانينكي دلۆزي نه‌وم

نه‌ونكي شه‌ با ناسا هين و له‌سه‌ره‌خۆ...))

نه‌ونكي دلخۆشكه‌ره و به‌ نارام

من شتيكم وه‌ك هه‌مرو شه‌ه تزيكه‌كاني نه‌و...))



کتيبه‌کمی سړولی سلنوه- لمسر دژشه‌که خامه‌که بهر زکړدود و کموته
هملدانموی لاپره‌کاني... له سمره‌تاره بؤ ناوراست و له ناوراستيشموه بؤ سمره‌تا...

بم چشه بهر دموم بودم و هيندهی نمېرد تهلينکي سيم لمينو لاپره‌کانيدا بدي
کرد. همدوک نموی پزيکي لي بېتموه... له جني وشه... وينی جزاوجرم دهاته
بمچاوه... بهر جستمتر و ناشکراتر و ماجه‌پای شپه‌جنگ و بهر هاتي ميژويه‌کي
ديريم لي وه‌دمر کموت. گويم له رنگي شخير و حيله‌ی نسپ و گرياني منداڼ و زريکي
نافرته و ناله و هارای که سانتيک بوو... خوښ سمره‌په‌کاني تمېر کړدبوو!؟

تمپوتوزي شوښ چار نالهی نه‌سپه‌کان و گلاني سوار چاکه‌کان، بهرچاوی تلخ و
لښل کړدم؛ نيدی نده‌کرا هم‌موو که‌لین و قوژينکي شپه‌که بېيم. نموی که
ده‌کموت بهرچاوم به‌شينيکي شپه‌که جنګه‌که بوو، به‌شکاني دیکي دووکمل و تمپوتوز
راپتيچی ده‌کرد و وينه‌کاني ده‌شواند.

ده‌بوو له جينګه‌په‌کوه بچه جينګه‌په‌کي تر؛ وه‌ک راوچيپه‌ک خوم بؤ نيچېري وينه
و ديمنه‌کان بنيمه‌وو... ده‌بوو له سړولی سلنوه- و کتيبه‌کمی تيښگم. به‌لام لمينو نم
همگامه و بگرو بهر مېدا، نه‌ستمه بزاتم که ده‌پوت چيم پي بلت!؟

هيندهی به‌لای منوه گرنګ بوو... به‌سره‌اتي کونه ميژوي سنووقه‌که بوو؛
نمويش بؤخوی مه‌حاليک بوو، تا سمره همدای گلؤله‌په‌کت ده‌دؤزيه‌وه... سمره
همدای سدان گلؤله‌ی توت لي ده‌نالؤزکا.

هيندهی نه‌سابوو که کتيبه‌که له قورنمپه‌کي ژوروه‌کدا جي بهنم؛ که وينی دور
جمنگاوهری روتم يینی... هيندهی قه‌باره و بارستايی چوار زه‌لام؛ ماسولکه و ده‌ماری
پنچاوينچ و چرچ و لؤچی جستميان دمريؤی بوو... همر به تمواوی دور ديوه زه‌لام
بوون، بؤ خزيان... بالايمرترين جمنگاوهری نيو کتيبه‌که نده‌گميشته نيو قه‌ديان.

به‌گوږ و تينکي سمر و هينکي لمين نه‌هاترو، دريان به قه‌ره‌بالقييه‌که
ده‌دا، راست و چه‌پ گورزيان ده‌وشاند؛ مه‌تاله‌کانيشيان کړدبوو سپري ته‌ باران
و سمره‌په‌کان.

دوو جەنگاوهری بێ وێنه و ئەفسانەیی بوون! دەم و لێو و ناوچەوانیان کۆترابوو؟! هێندە لێم هاتتە پێش، کە پێم وابوو لە دوو توونی کتێبە کە دێتە دەر و پەلاصارم دەدەن... بەلام لەپەر ناراستەیان گۆزی و بەرەو کەلاکی حوشتێکی رەنگ خۆلەمیشی زۆر گەورە، هەنگاویان نا.. هەردوو دێوێ زەلام.. لەنیو کۆلەباری حوشتێکەدا، سندووقێکیان دەرھێنا، کە لێکچوو و هاوشتێو بوو لەگەڵ ئەوێ نێو ژوورە کەم. بێ ئس و دوو و بەپەلە هەروەک ئەوێ شتیکی زۆر سوکەلەیان لە عەرد بەرز کردبێتەو.. بەخێرایێ دوورکەوتنەو و لە پانتاییەکانی تۆز و خۆلە کەدا ون بوون. نیدی خۆلباران هەموو وێنەکانی نێو کتێبە کەمێ داپۆشی و بەناچاری لاپەرەکانیم لێک نا و هەستامە سەپێ و لە سندووقە کە نزیک بووسەو.

لەبەر خۆمەو کەرەقە قەکردن:

((تۆ بێتی مەبەستی -رەلی سێو- ئەو بێت؛ کە نەم سندووقە و نەو سندووقی نێو کتێبە کە هەمان شت بێ و لەو مێزوو و زەمانە کۆنەو گەشتبێتە نێو؟! تۆ بێتی هەر نەو دوو جەنگاوهر، دۆل و دوند و نشێو و شیو و هەلدیری جۆراوجۆریان بربیت و شوو و رۆژ بێ وەستان و حەسانەو.. رۆژ و هەفتە و مانگیان لێک گرێ دابێت؟! دواجار نەم ژێرزەمینە نەنێیەیان بۆ دروست کردبیت. بێ دەچیت کەلیلی قفلەکانیشیان قووت دابێت!!! یان رەنگە لە قوژنیکی ژێرزەمینە کەدا حەشاریان دابێت...)).

نەو کتێبە کە بۆی جەهێشتبووم.. شتیکی یوو وەک سندووقە کە. هەردووکیان وێنە یزیندووی رووداوێکیان پێشان دەدات.

بە سایە سەری سندووقە کەو.. هێندە گەشت و سەفەرەکانی سێدیاد و بگرە زیاتریش؛ هەر لەم ژوورەدا.. هەر لەم جینگەیدا.. لە چاونوقانێکدا لەم سەری دنیاو هەمیشەو مەتە ئەو سەری و بەشداری چەندەها داستانی سەیر و سەمەرە و سەرگۆزشتە ئەفسووناویم کردووە.

همه سرو شو شانه‌ی که بیری لیّ ده که معموده؛ پاش تاوینک، وینه کانی به بحرجه‌سته کراوی
دینه‌سموده... همروک نه‌وی به راستی رووینات؛ گهرّ ده و عراقم ده‌کات.



به تمواوی شمرداها تېوو. بارهش له شمولانی پېښوو زیاتر تنگی به هم مو لایږک
هولچنېیوو. کزه بایټک که نه مانده زانی له کوټوه دېته ژورر. گه موی به تیشکی
مؤمه کان ده کرد.. هیندهی نه برید، هر س مؤمه گوره کوی نه ملا و نغولا و
ننوه راستی ژورره کوی کوژانده ره.

وام همت ده کرد، دهنگتيك له نينو سندوقه كه وه ديت، بهو مهبهتەش گويم رادبيرا و هيچ نه ييت... دواتر ئالوگۆزنيك له رهنگ و بۆي سندوقه كه دا روويدا. لهو تاريكييه دا.. ففۆر ئاسا كه وته درهوشانه وه و تيشك په خەش كردن، هيندي هيندي خهفه بۆوه و ورتنه كان كه وتنه جووله و ههرجووله.

یهک له درای یهک و بهم شیویه کهوتنه بهرچاوم:

{ناسمانتيكى رەش دەگەراو.. رېوھ كۈللەبەرى خۆزەتاويان گرتىپو؛ تا دەھات زىيادى دەکرد.. زياتر چىر دەبونىمە و كۆدەبونىمە. جار جارى تۆيەل تۆيەل جىا دەبونىمە پاشان تېتىك دەرۋان.. بە يەك ناست و بە يەك ناراستەدا تەكانيان دەدا؛ لەنكاو دادەبارىنە خوار.. شىرىيەكى سىر و سەمەريان ھەبىو.. گەرچى بە ھەموو شتىك لە كۈللە دەچورن؛ بەلام بەلەكانيان بەلە چۆلەكە بوو.. بۆيە كەمەت ھەلەدەبەزىنەو.. بە بەلەفە نەم چل و نەم چليان دەکرد.. جىيان دەكەتە بەردەست تىنكيان دەشكاند و دەباغاشىيەو.

کوللہ کان له تریکموه فرهی بالیان دههات و یینوایو دزهیان کردیتته نیتو ژووره کم..
راست و چپ خویان به ملا و نهولادا دهکش؛ به جهشی مشک دهاتریکاند.

بهلام سوزه گيايهك له ژووره كه دا نه بو.. تا چل و پڙيه كانى تيك بشكينن..
رهنگه له درز و كهلىنى ژووره كه وه ناوډيو بن و باخچه كه سرووژير بكمن؛ شيناى
تسما نه هلن!!

چرخه‌کم له گیر فامم ددرهینا و مومه‌کام داگیرساند...

کولله‌کان به‌شیره‌یه‌کی ترسناک زه‌نیمیان ته‌نیوو... نه‌مه‌دو‌ست بیانینم و تیان
بروام؛ همره‌یه‌ بۆ ساته‌وه‌ختیکی دیاریکراو نه‌مروانییه‌ سندوقه‌که.

پاشان همره‌وک نه‌وه‌ی ده‌نگیک له‌ نزیکمه‌ بانگم بکات و ینم بلیت:

((بروانه...))

سرم هه‌لبری و روانیمه‌ سندوقه‌که...؟!

که‌سانیک خاک و خۆلی ناوچه‌که‌یان، پاش فه‌لاکه‌تی هیرش و شالاری کولله‌کان
سهره‌ژیر ده‌کرد! همره‌وک نه‌وه‌ی به‌ شوین شتیکدا بگه‌رین؛ هیچ له‌وه‌ نه‌ده‌چوو ناگایان
له‌و کارسات و فه‌لاکه‌ته‌ بیت... که‌ به‌سمراندا هاتوه‌.

یان رهنکه‌ به‌دریزایی سالانیک، چاوه‌رنی فه‌لاکه‌تیک و برویتن؛ چاوه‌رنی چه‌شنه
ره‌وه‌ کولله‌یه‌کی له‌م جوزه‌ برویتن!؟

بهره‌وام ده‌گه‌رمان و پاچ و بیتیان له‌ عمره‌ گیر ده‌کرد و له‌ قه‌راغی رووه‌ و قیله‌ی
عمره‌که‌وه‌، بۆ نیه‌ره‌استی عمره‌که‌ شه‌قاویان ده‌هاریشت. یه‌کیکیان هاوارتکی لی
هه‌لسا؛ به‌ هه‌موریان که‌وتنه‌ هه‌لکه‌ندنه‌ی عمره‌که‌ و خاک و خۆلیان به‌م دیوو و نه‌و
دیوردا په‌رش و بلاوکه‌رد... دواچار زنجیر و گوریسیان له‌ شتیک نیه‌وقه‌ولایی عمره‌که‌
گیرکرد، پاشان له‌ دوو که‌له‌گایان به‌ست و له‌ بگه‌ و بهره‌ و هه‌نگامه‌یه‌که‌دا... به‌ حال
گاگان ده‌چونه‌ پیش.

پاش نه‌وه‌ی پارچه‌ شیشیکی نوێل ناسایان... له‌ژیر شته‌که‌ گیرکرد و زۆریمان
قورسایی خۆیان خسته‌ سهر و سندوقنیکیان هینایه‌ده‌ر.

نیدی له‌ ماندووتنی و شه‌که‌تیدا به‌ پشتا له‌سهر عمره‌که‌ لیتی راکشان! نه‌وه‌ی
که‌ روویدا ده‌رگای غایه‌له‌ و گومانیک نوتی بۆ کردمه‌وه‌... سه‌یر و سه‌مه‌ریه‌، هه‌ر
جاره‌ی شتیک جودا و جیاواز ده‌بینم... به‌ ته‌واوی سرم لی شتواوه‌...

-وه‌لی لیه‌- و کتێبه‌که‌ی... هینده‌ی تر دۆزینمه‌وی سه‌ره‌ هه‌ودای راستیه‌
په‌نه‌ان و حه‌قیقه‌ته‌ شاره‌وه‌کانیان نالۆزتر و جه‌نجاڵ تر کرد.



کات درهنگ برو؛ همرچونیک برو.. راکشام و له نیو ته پاولتل و گینگل دانی نیو
جینگادا؛ پتلوه کام لیک نا و له نیوان خەون و زینده خەوندا.. قەکانی پلکه -
کەتی-م، بیرکەوتەرە!

هەردەم پێش گیرانەوی هەر بەسەرھاتیک، پەنجەکانی لە یەک خالدا
کۆدە کردووە.. لە نیو نیوچەوان و سنگ و نەم لا و نەو لای شانەکانیدا نیشانەی خاچی
دەکێشا.. پاشان خاچەکی ملی ماچ دەکرد.

لە یەکیک لە نیوانەکانی پاییزدا.. لەو دەمەدا کە من مندالتیک بروم؛ لە نیو
باخچەکەدا هەنارە هەلته قیروە کام کۆدە کردووە، دەنگی گەلا مردووەکان، نەو
دەمانە کە پێشان دەنان؛ یان نەو کاتانە کە بەردەبوونەرە.. نیقاعینکی
سامناکی هەبوو.

هەردوو کەس لە یەک کاتدا هەلنیستەمان کرد.. هەروەک نەوی خەمباری
مەرگەساتی کەساتیک بین؛ دۆش داماین... تەنها لەووم بیستیوو، کە مەرگی گەلا و
گۆل و دار و درەخت.. هاویشو و لیکچووی مەرگی مرۆف و بوونەرەکانە؟!
پێنج شەش هەناری باشم کردبوو، لە ژێر پیرە چنارینکی تەنیشت جۆگەلەکەدا
جیمەنیش.

دەستینکی بەسەرما هینا و گوتی:

((کۆری خۆم.. گۆریادیری دایکی خۆت بە؛ دەزائم عەوداڵی لوغز و نەینی
سندورقە کەیت و کەس پیت نالیت.. با من راستییە کەیت بۆ بگێرمەرە:
نەو مالهێ نیو تێدا دەژین.. مالتی کەستینکی ناودار بوو، لە زەمانی
هەنگامە و بگرە و بەردەوی گوشت و کوشتاری نەواندا؛ خەلکینکی زۆر شالووایان
بۆ هینان و مال و مولکیان داگیر کردن؟!.. نەم خانووەی کە نیشتا نیوێ تێدا
دەژین.. ناوا نەبوو؛ دە پانزە ژوور و هۆل و جینگە خراپەریستی و تەنانەت
عەمباری هەلگرتنی دانەوێلە و چەلشروکیشی هەبوو، لەو دەمەدا نێرە قەلایەک
بوو بۆخۆی.

تو باش تماشایا بکه.. گهرچی بمردی بناغهی زوریمی دیواره‌کانیشیان، له
بنه‌وهر!.. به دریزایی سالانگی دور و دریزو دهره‌تیا و بردیان، به‌لام ژیرزه‌مینه‌کی
هینشاکه ماره.

پاش خاپورکردنی مالی ناوداره‌که؛ که‌سانگی نعتسارو داره‌را و حمیر و هه‌لاش
و مشما و کا و قوره سورریان کردۆته سریان و سهری نهو سَ لادیواره‌یان
پن‌گرتوه.. که نیتا نیوه‌ی تیتیا ده‌ژین. دواتریش نه‌م دهرگایه‌ی نیتایان بۆ کردوه.
کوپه‌کم نهو ده‌مه‌ی ناوداره‌کیان کوشت؛ کس و کار و بنه‌ماله و ده‌ست و
پنوه‌نده‌کانی.. به‌راست و چه‌پدا بلاروبونه‌وه و پاشان ولایتیان جیه‌یشت و هه‌لهاتن...
له‌و بگره و به‌رده‌یه‌دا (نه‌وا)ی کچه‌ بچکۆله‌ی که‌سه ناوداره‌کیان جیه‌یشتروه.

پیم وایه (نه‌وا) له‌ حمۆمه‌ت و له‌ ترساندا به‌ په‌یژه‌ تاییه‌یه‌کی سندووقه‌که‌دا
چو‌پیتته‌ سهر و پاشان له‌نیو سندووقه‌که‌دا خۆی حه‌شار دابیت.

پاش نه‌وه‌ی بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌وارنشین، له‌م ده‌وروبه‌ره‌دا نیشه‌جی ده‌بن.
سندووقه‌که‌کیان ده‌که‌وتته‌ به‌رچاو.. به‌و نیازهی که‌ بزاتن چی تیتایه... هه‌ولێ هینانه
خواره‌وه‌ی و شکاندنی قفله‌کانی ده‌ده‌ن؛ به‌لام ده‌رۆستی هیزه‌ شاراره‌کانی نیو
سندووقه‌که‌ نایتن.

نه‌ قفله‌کانیان بۆ ده‌شکیت و نه‌ سندووقه‌که‌شیان بۆ دیته‌ خوار!! دیاره‌ نه‌م بزویی و
لا‌ساریه‌یان ده‌یتته‌ مایه‌ی دهرده‌سهری و نه‌گه‌متی بۆیان... نه‌خۆشیه‌کی کو‌شنده
له‌نیواندا بلاروده‌بیتته‌وه؛ ده‌یتته‌ هۆکاری گیان له‌ده‌ستدانی ژماره‌یه‌کی زۆریان، زۆر دره‌نگ
له‌وه‌ تیتیه‌گه‌ن.. که‌ نه‌و سندووقه‌ سندووقیکی ناسایی نییه‌ و نه‌ده‌بوو ده‌ستی لیتده‌ن.

پاشان ده‌گه‌نه‌ نه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ هه‌رچی دهرده‌ و دوو و نه‌گه‌تیه‌که‌ هه‌یه‌ و
نیخه‌یان پتیه‌گرت.. له‌نیو خودی سندووقه‌که‌ره‌ دیتته‌ ده‌ره‌؛ هه‌ر بۆیه‌ به‌ په‌له‌ زنجیری
تیتیه‌نالتین و دوو قفلی دیکه‌شی لێ ده‌ده‌ن.

به‌لام دیاره‌ نه‌مه‌ش دادیان نادات و ته‌نها چاره‌یه‌کیان هه‌لهاتن و جیه‌یشتنی نه‌م
ناوه‌ ده‌یت.

نیوش گمر دایکت به بنه چه له خیزانیکی دیندار و به باوهر نه‌بویاه؛ نه‌ره
 ینگومان چاره‌نورستان له ده‌وارنشینه‌کان جاکتر نه‌ده‌بور!...

بەلām ھەر چۆنیک بوو، لێرە مانمەوە و ھەر لە یەگەم ساتیشمەوە باوکت شک بەرانیکی کردە قوربانی، بۆخورد و مۆمێکی زۆری لە ژوورەکەدا! بە مەبەستی ھێرکردنەوی روحی یەرۆزی نێو سندوقەکە داگیرساند.

هيندهى من ناگاداريوم؟ له رۆژه پيرۆزه گاندا، رووى ده کرده سنووقه که و دهپاراپايوه... ده گريا و فرمىکه گانى خوږ خوږ به چاواندا دههاتنه خوار...
رهنگه همر بويه تارمايى و روحى به دبى ختى کچه که زه فەرى پى نه بردينى و ليتان گهرايت).

هەندیک جار.. بەتایبەتی ئەو دەمانەی کە ناردەحەت و بێزار دەبۆم؛ ئەو دەمانەی کە هەستم بە شتێکی سەیر دەکرد؟! شتێکی بە سام و سارد... ((ئەوا)) م دەبینی؛ بە کراسینکی شیفۆنی سپییەو.. هێور هێور.. لەسەرخۆ لە باخچە کەدا دەگەرا.. کە دەسوێت بپوێتم، وەڵامی نەدەداوە و دوور دەگەوتەو، پاشان وەک سەراپی هاوینانی بیابانێکی وشک و برنگ لەبەرچاوەدا ون دەبۆر.

(نہرا) سہی کہلانیہ کی پرچ لوول بوو، پرچہ کانی بہ چہشتیکی سہیر گرمزلہ و بربورن؛ پینہ دہچور ہیچ کاتیک و بہ ہیچ کہسک شانہ بکرتن؟!

چاوه‌دانی گموره و درشت بوون.. گلینه ره‌ه‌دانی، وه چاوی ماسیه‌کی مردوو.. تروسکایی تیتدا نه‌مابوو.. نه‌ده‌جولا و پرتی نه‌ده‌کرد.. هیز و تینت تیتدا نه‌ده‌بینی؛ وه ناگرنیکی خه‌موره بوری سالانیک.. که ژیلهمو نادیار و په‌نه‌انه‌کشی، زه‌من کردبیتیه سورتوو. ناوا گلینه‌دانی به‌سهراتی ساته به‌سامه‌دانی مهرگنکی به‌سویان بز ده‌گتر استوه.

پلکه - کەتێ - پێش مردنی بە چەند رۆژێک، هەروەک ئەوەی خەفاییت و لمیادی چوویتەوه، کە بە چ شێوەیەک بەسەر هاتە کە یۆ باس کردووم.

جودا و جیاواز ئەوەی کە پێشتر بۆی گێرا بوو هەموو...

شتینکی دیکه‌ی بۆ یاس کردم و گوتی:

((با راستیه‌کمیت پین بلیم.. له‌نیو سندووقه‌که‌دا کتینکی پیژۆ هه‌یه. زۆر له‌ میژه به‌ده‌سته مریاره‌که‌کانی زاتینکی ناودار و ناسراو نووسراوه‌تو... هه‌رگیز، نه‌نانه‌ت که‌سه دینداره‌کانیش نه‌یانویزازه، سه‌ری سندووقه‌که به‌رازینن و ده‌ست له‌ کتینه پیژۆه‌که وهرده‌ن؛ جا ج جای نه‌وه‌ی که به‌یخویننه‌وه)).

له‌ وه‌لامدا گوتم:

((به‌لام ناخۆ کتینه پیژۆه‌کان.. بۆ خویندنه‌وه‌ی ئیشه نه‌کراوه!!))

به‌ شه‌رزیه‌وه تینه‌وانیم.. به‌ چه‌شتینک هه‌ناسه‌ی هه‌لمۆی، که پینم وابوو دوا نه‌فه‌سی بیت و به‌ریت!!؟

پاشان درێژه‌ی دایه و گوتی:

((خویندنه‌وه پیژۆی شته‌کان ناهیلێت و له‌ناوی ده‌بات.. ماناکان ده‌سپێته‌وه و راستیه‌که‌کان ده‌شپوینیت!... نه‌که‌ی ده‌ستی لێ به‌هیت.. گه‌ر به‌هویت به‌ نیازی کردنه‌وه‌ی ده‌ستی لێ به‌هیت؛ نه‌وه دلنیا به‌ له‌وه‌ی که به‌رده‌بیته‌وه.. ده‌ست ده‌شکێت.. هه‌ت ده‌شکێت.. ناگر له‌ جله‌کانت به‌رده‌بی و وه‌ک گوشتی سه‌ر مه‌قه‌لی چۆ چۆ ده‌سووتی!!... نه‌وه ده‌مه‌ نێمه‌ش تووشی فه‌لاکه‌ت و موسیبه‌تینکی گه‌وره ده‌که‌ی)).

تا پینم کرابا و به‌پیتی پینووت.. به‌ په‌یژه‌که‌دا سه‌رده‌که‌وه سه‌ری و چوار ده‌وری سندووقه‌که‌م پاک ده‌کرده‌وه. قه‌له‌کانی هینده ژه‌نگیان گرتبوو؛ که پینم وانه‌بوو، گه‌ر کلێله‌کانیشی به‌نۆزیته‌وه.. به‌کریته‌وه!!؟

زه‌خیر و به‌زماره جزوا و جزوه‌ داکوتراوه‌کان، سندووقه‌که‌یان کردبوو پاره‌یه‌کی دیواره به‌رده‌ینه‌که.

* * *

هه‌رده‌م له‌ شارۆچکه‌که‌دا.. له‌ هه‌ر کوچه و کۆلان و شه‌قام و په‌نا و پارساڕێکه‌دا؛ ده‌کرا تیمینکی تابه‌ته‌ی سه‌ر به‌ مۆزه‌خانه‌ی —ش— بپینیت.

جل و بهرگینکی زۆر سه‌یریان له‌بهر ده‌کرد. له‌ جل و بهرگی نه‌و که‌سانه‌ ده‌چوو.. که‌ به‌ره‌و بزشایی ناسمان ده‌چوون.

چه‌کینکی تاییه‌تیان پی‌ بوو؛ گهرچی پیشتر خه‌لکی ناوچه‌که‌، نه‌یانزانیبوو که‌ نه‌و دار عه‌سایه‌ی که‌ به‌ ده‌ستیانوه‌یه‌، چه‌که‌!

هه‌ربۆیه‌ پیره‌میردینکی شارۆچکه‌که‌.. پاش نه‌وه‌ی نارازی ده‌ییت، به‌ داگیرکردنی خانوده‌که‌ی و هه‌لکه‌نندی دار و دیواری.. سه‌رۆکی تیمه‌که‌ به‌ دار عه‌ساکه‌ی پیره‌میرده‌که‌ له‌ جینی خزیدا سه‌رده‌کات، سی‌ رۆژ و سی‌ شه‌و بی‌ ناگا ده‌که‌ویت.. دواتر به‌ ناگا دیته‌وه‌ و سه‌ر و سیمای هیچ که‌مینکی بز نانا سه‌ریته‌وه‌.. له‌و ده‌مه‌شه‌وه‌ تا نیستا وشعه‌که‌ی له‌ دم‌ نه‌هاتۆته‌ده‌ر.

گهرچی خه‌لکی له‌و ده‌مه‌وه‌ له‌ تیمه‌ تاییه‌تیه‌که‌ ده‌ترسان و ه‌لیان لی ده‌کردنه‌وه‌.. به‌لام نه‌و ده‌مه‌ی خۆیان گه‌یانه‌ لای من راشکاوانه‌ پیم‌ گوتن:

((تا نیستا ته‌نها رینگه‌ی که‌سانینکی دیندار و به‌ باوه‌رم داوه‌؛ که‌ به‌ هه‌به‌ستی زیاره‌ت کردن بچه‌ ژووری)).

له‌وه‌دابوو که‌ یه‌کینکیان دار عه‌ساکه‌م لی به‌رز به‌کاته‌وه‌.. ده‌نگه‌ ده‌نگ و بۆله‌ بۆلی هه‌شامه‌ته‌که‌، سه‌رنجی راکیشان؛ بۆ تاوینک له‌و خه‌لکه‌ رامان، که‌ به‌ره‌و لای من شه‌قاویان ده‌هاوینشت.

له‌و ساته‌وه‌خته‌دا جورنه‌تینکی سه‌یرم له‌ خه‌لکه‌که‌دا بینیه‌وه‌، که‌ پیشتر تیمه‌که‌ به‌ به‌رچاویانه‌وه‌، سه‌دان گوپه‌له‌ زیر و خشل و زیوی ژیر نه‌و خاکه‌ی، که‌ نه‌وانی له‌سه‌ر ده‌ژیان؛ ده‌ره‌نابوو...!!! که‌چی وه‌ک نیستا بۆی ناره‌حه‌ت و نیگه‌ران و دله‌نگ نه‌بوو بوون؟! هه‌نده‌ی نیستا، به‌راصبه‌ر به‌ تیمه‌که‌ کۆک و ته‌با و یه‌که‌گرتوو، هه‌لۆیستیان یه‌که‌ته‌ختوو.

دیاره‌ که‌ باس هاته‌ سه‌ر —سه‌مووقه‌ پیرۆزه‌که‌— بی‌ ناگایان جووله‌ی تینه‌که‌ویت، هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی له‌ قوولایی هه‌مینکه‌دا بن؛ ده‌سته‌رداری ترس و خۆفیان ده‌بن.

پينگموه له ددوامود ريزيان بهت، وهك كورسې پشت ترانينژنيك سره دتېر و
بنه دتېره كانيان، له دوامودو دوباره دهكردهوه.

سروكي تيمه كه هملې دايه وه وگوتې:

((هيچ كاتيك نه مانريستوه، دهت له موقه ددساتي نيوه بدهين.. به راستيش
بؤ نو مه بهسته نه هاتينه نيره)).

پاشه كشيان كرد وگرده كشيان چينهشت.

همموه همول و ته قهلايه كي تيمه كه؟ بؤ سرينه وهې مينژووي دتيريني
شارژچكه كه بوو.. چندان گوريان هه لدايه وه، كه هدان ساز بوو له دوا
مه نزلگياندا به نارامي راكشايوون. به پيني يو و باوه پي نو سرده مه.. مردويان
له گهل به نرخترين شتيك كه هميووييت؟ له زير و گوهه و خه بهر و شتي ديكه..
له كوپه ليه كي گوهه وي ته نور ناسادا چيكر دوتوه و پاش قه پاتكر دني دهمي
كوپه له كه.. به خاكيان سپاردوه.

لهو شته سيرانه ي كه تيمه كه دوزيوويه وه.. كه له شيرينيكي زير بوو، كه هينده ي
كه له شيرينيكي شامي بالا و قه باره ي هه بوو.. هه روهك دواتر بيستمه وه، به پاره يه كي
زور بازرگانيك ليې كړيوونه وه.

نوه ي مايه ي سرنج و عاجبايه تيمان بوو.. نو كار ه سات و رووداوانه بوو، كه
به سر يه كه به يه گي نه نداماني تيمه كه دا دهات.

به رده وام نه ندامه كاني تيمه كه ده گوزدران و هه رده م هزكاره كشي نو كار ه ساتانه
بوون.. كه دوو چاريان ده بوو.. جا يان ده ستيان ده كه وته ژير تاشه به رد، يان پنيان
هه لده خزا و ده كموتنه ناو چاله قووله كانه وه.

نوه ي كه له شيره زيرينه كشي دهره نيا بوو.. وهك باسيان ده كرد.. به هه مان
مه بهستي گه ران و دوزينه وه و دزيني شته مينژوويه كان... له شرين و چينگيه كي
ديكه ي دور له شارژچكه كه، كه وتيووه نيو خم خوركيكه وه.

شوانتيك به چاري خۇي رووداوه گهي بينيبور. گوني له ناله و هاواري بوو، ترس و خۇفي ساته وه خته كانني گيانه لا و مهرگي له چاوه توقيوه كانيدا بينيبور.. به لام له گهل نه وه شيا، ليني نه چووبووه پيش و له جيني خۇي نه جولا بوو.

كه له شيره زيرينه كمش وهك ده يانگيرايه وه؛ له روژگارنيكدا پيروزي تيبه كي تاييه تي هه بووه. نه گيانا گهر دروست كردني، بۇ نهو مه به سته نه بوو بيت؟! رهنگه دروست كردني كه له شيريك له نالترون.. هيچ مانايه كي نه بيت!!

له م شاروچكه ميژوويه دا، هه رده م شونيك دهر ووختندرا.. جينگه يهك ژير و بن ده كرا.. نه ندامه كانني تيبه كه، شته به نرخه كانيان هه لده گرت و نيسك و پرووسكي مردوووه كانيشيان؛ له توره كه ي رهش ده نا و به نۆتومبيلنيكي تاييه ت، به رده شونتيكي نادياريان ده بر دن؟!

پاش پاشه كشي كردني تيبه تاييه تيبه كه.. خه لكه كه هيناش هيناش بلاوه يان لينكرد و سمرگرده كه يان جيهيشت. له وه دا بوو، كه بچمه ژوور.. كاتيك دهنگي شيته پيروزي نيكي شاروچكه كه هاته گوتم...

هينور هينور خۇي گهيانده لام و پاش وچانيكي كم خايه ن زاري په خش كرده وه و گوته:

((پيري نه شكه وته گهره ده گهي نهو ديوي چيا به رزه ده يان؛ به (تي نين تي) ته قانده وه؛ من به مندالي له گهل خالسا چوومه ته نيو نه شكه وته كه... ديواره كانني هه مووي نووسين و ره سي عه جايب عه جايب بوو.. نيو نه شكه وته كه هه ر ده تگوت بازار ي زه رهنگرانه.. كويه له كان هينده پر بوون.. چيت ده ويست له خشل و زير.. له ده سي كويه له كانموه هاتبوونه دير. سندوقي گهره گموره ي پر له ياقووت و خشل و زير، له هه موو په نا و سووچينيكي نه شكه وته كه دا ده كموته به رچاوت. زور هه زم ده كرد، شتيك بوخوم هه لگرم؛ به لام خالم ناگاداري كردم و پني گوتم:

((نه كه ي كچي ده سي لي بده يت.. ده ست بگانه هه ر شتيك ده بيتنه خول. به لام چه ندت بي خۇشه ته ماشاي بكه...))

نمو دهمی که خالم سرقالی سمیرکردنی شتینک بور، به هلم زانی و دهستم دایه
 نهنگوستیله یه کی زیر، که له سمر عهرده که و که مینک دورور له سندوقه کانموه که وتبور.
 هینشاکه تهاو ههلمنه گرتیژه.. که له نیتو په نجه کاغدا دیار نه ما و بووه خول...))
 نیدی نازاتم.. بۇ پاش قسه کانی پیژنه که؛ -وهلی سلویه-م بیر که وتوه و که وقه
 غایه لمی نه و دی، که تۇ بلینی نه ویش نه دماصی تیسى موزه خانه ی -ش- نه بیت!! یان
 تۇ بلینی نه دماصی تیسى ولاتینکی دی نه بیت!...
 تۇ بلینی له زمانى بهرد و ته صەنى بهرد تیبگات.. تۇ بلینی میژوری شته کونه کان
 بهرنیتته وه.. پەى به نهینى و په نهانه کانی بیات و گری کۆتیه کانی بکاته وه؛ ههروهک
 چون منداله چه ترونه کان، بۇ عانه یهک.. گری کۆتیه یه فقیانه کانی دایکیان ده که نموه.

به‌شی دووه‌می ده‌ست‌نووسه‌که

پاش خوږه بارانیکي دل‌توب گه‌وره‌ی يک دورو سمعانی، ناستی خوږه نار و سینلار، شیتانه بمرزبووه‌وه و نه‌ک همر مالّه نمویی و بینا يک دورو نه‌تییه‌کان، ژیر نار که‌وتن؛ به‌لکو بمرزترین مناره و قول‌ه‌ش هینواش هینواش دیار نه‌ما.

لافارنیکي بڼ وینه و فیلم ناسا پیره داره‌کانی له بڼرا راده‌ته‌کاند و مروژ و ناژه‌ل و دارتیلی کاربا و نوتومبیله همه‌چه‌شنه‌کان و که‌ل‌په‌له جوراوجوره‌کانی ناوه‌وه و ده‌ره‌وی دووکان و بازارې و مالّه‌کانی سر نار ده‌خت. نه‌وه‌ی که رووی ددها خنک‌انیکي به کومه‌ل و سرپنمه‌ویه‌کی بڼ وینه‌ی شاروچکه‌ی نیو نشیوه‌که بوو؛ همرگه‌ساتیکي ترسناک و توورې‌بوونیکي ته‌واوی ناسمان بوو.

تا ده‌هات هه‌وره‌کان زیاتر چرې‌ده‌بوونه‌وه.. زیاتر تیکه‌ل ده‌بوون. بمرزی ناستی ناری شاروچکه‌که‌ش، تا ده‌هات زیاتر زیادی ده‌کرد و پانتایی دریاچه نوییه‌که‌شی فراوانتر ده‌کرد.

په‌له هه‌وره‌کان.. که‌میتک بمرزتر له گرده‌که و له‌سر مال‌توچکه نمویی‌که‌ی منه‌وه، به‌ره که‌نار و نیو جهرگه‌ی شاروچکه‌که ته‌کانیان ددها و شونڼ په‌نجه‌ی سده‌ان سالی مروژه‌کانیان ده‌سپړیه‌وه.

بؤ ده‌بوو چینه‌شته‌نگاو نم خوږه بارانه دابباریت و سمرتاپای شاروچکه‌یه‌ک غمور بکات، ده‌ریازبوون و قورتاربوونیش بکاته نه‌ستم و مه‌حال؟!؟

پرسپاریکی بڼ وه‌لام و بڼ مانا بوو.. هینده‌ی بڼ مانایی ره‌وینه‌وه‌ی دواتری په‌له هه‌وره‌کان؛ پاش جینه‌شتنی ده‌ریاچه‌یه‌کی ره‌ش چوره.
له‌سر گرده‌که‌وه ده‌مروانییه ده‌ریاچه لیتاوییه‌که...

گهرچی سینلار و لافاوا شاروچکه به کی برد... به لام هیشتا که پانتایه کی بهرچاوی
سرگرده که و هینده کی گچکه دورگه به کی وشکانی بوو.

روانیمه خانوچکه که وه کی خزی مایوو... باخچه و گول و گولزاره کانیش جوانتر و
گه شتر ده هاتنه بهرچاوی و گه لاکان سحر اویانه ده له ریمه.

به پیرستم زانی که درگاه که یتر از نیم و بجمه سردانی سندووقه که.

وه کی همیشه دلزیه ناوه کان، بهر شپه که بیان تمپر کرد بوو. به چمند ساعاتی کی
دلزیه کردنی ساپسته که. پی ده جوو وینه کی تاووسه که به تهوایی سپردا بستمه؛ که جار
جاره وه کی تارماییه که ده هاتنه بهرچاوم.

گهرچی سهرتا پیم و ابوو، که هیچ شتی کی نیو ژورره کم نه گوزاره... به لام هندی
هیدی و پاش تاویک که به وردی سهر بخدا. شوتن جینگه کی کتیبخانه کم گوزار ابوو. له وه
سیر تریش، گوزانی چشن و جوو کی کتیب و بلاو کراوه و گوفاره کانی نیوی بوو. کومه لی
کتیبی نویم کموته بهرچاوی که تا نمو کاتهش کتیبی لمو چشنم، نه یینیوو.

رهنگی ژورره که وه کی پیشتر نه بوو؛ که دیاره وه بیم نه ده هات، که هیچ رهنگی کی
هه بوو بیت! دیواره کان به رهنگی کی مهیله و زرد بویه کرابوون؛ که هیشتا که
بویه که به تهوایی وشک نه بویه وه.

بوئی بون نارقه کی که سیمم ده کرد؛ ههروه که نمو کی که سه مایه وه کی خزی
لیره ده هشاردایت و پاشان ژورره که کی جهنشتیت و رویشیتیت؟

بو جاریکی دیکه شروانیمه بهر که کی ژیر سندووقه که، به تهوایی بوو بووه شتی کی
تر و شوینه واری وینه کی تاووسه که به هیچ شتویه که پینه نه مایوو.

به لام سندووقه که ههروه کی خزی بوو، رنگ و جینگه و شوینی نیو گوزار ابوو.
نمو ده ستانه کی که نهویان لمو جینگه به دا قایم کرد بوو؛ دنلیابوون له وه کی، که هیچ
کاتیک هیچی لی نایست.



به مه‌بهستی بینینی دوا دیه‌نی شارۆچکه‌که؛ چوو مه‌دهر... له‌ژێر تیشکی خۆره تاوێکی شمرمندا، هه‌روه‌ك نه‌وه‌ی به‌ ناگابیت له‌ کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اتی شارۆچکه‌که؛ مه‌وداگانی بینین و ته‌ماشام ره‌هاکرد و بالنده‌ ناسا له‌ گرده‌که‌وه تا پێی کرا، چوو ته‌قی ناسمان.

چهند جارنك باله‌ خۆله‌میشیه‌كانی له‌ تیشك و په‌خشانى خۆره تاوه‌كه وه‌ردا و له‌سه‌ر نزیکترین چل و پۆی گوله‌باختیكى نێو باخچه‌كه‌ نیشتموه؛ به‌ په‌له‌ پرۆزى چه‌په‌یه‌كم لیدا و هه‌له‌فراند.

ده‌بوو شارۆچکه‌كه‌ بیهیم.. نه‌ویش لیم ده‌بووه له‌مه‌یه‌ر و کاتیکی زۆری لى به‌ فێرۆدام.. ئهم چل و نه‌و چلی ده‌کرد و پاشان له‌ به‌رزترین لقى دار چناره‌که‌دا خۆی عاسی کرد، ده‌بوو هه‌له‌فرینم و دوا دیه‌نی شارۆچکه‌كه‌ی پى بیهیم...

نیدی هه‌ر چۆنیک بوو.. پاش نه‌وه‌ی تروشی دله‌راوکی و بێزاریی کردم.. به‌پێی ریه‌ته‌کانم له‌ شه‌قی بالیدا و شینایی ناسمانی ته‌ی کرد و که‌ گه‌یشه‌ سه‌ر شارۆچکه‌كه‌ له‌ ره‌نگینکی شین به‌ولاره‌ هه‌یجی دیکه‌م نه‌بینی.. ناسمان هه‌موو شتیکی هه‌له‌لوشی بوو.

نه‌مه‌دزانی حه‌قیقه‌ته‌ یان سیه‌ری ساتمه‌ده‌ختیکی پرۆوکاو؟!

له‌نیو خۆمدا که‌وتمه‌ غایه‌له‌ و په‌رسیار کردن؟

((کوا شارۆچکه‌ دیرینه‌که‌.. بۆ نایبینم و نایه‌دۆزمه‌وه.. ده‌یت چۆن نه‌و سینا‌ره‌ قور و لی‌تاویه‌ ره‌نگی خۆی له‌ده‌ست دا‌بیت و ئهم ده‌ریاچه‌ شینه‌ی له‌پاش خۆی جى هه‌شتیبت؟!))

خۆم به‌ که‌شتیه‌وانیک ده‌هاته‌ پێش چاوه‌ که‌پاش تێکشکانی که‌شتیه‌که‌م له‌م دوررگه‌یه‌دا جى ما‌بیتم.

له‌وه‌ته‌ی هه‌به‌روم، هه‌ر ته‌نیا به‌روم؛ له‌ نیشته‌شدا له‌هه‌موو کاتیک زیاتر، ته‌نیا و بیه‌کس به‌روم و تا ده‌هات شه‌پۆله‌کان زیاتر ملیان ده‌نا و خۆیان له‌ په‌رژینی باخچه‌که‌ هه‌له‌ده‌سوو.

دەرياچەيەكى شين و بىن مانا.. دەبىت كەي جەستەي خنكاوەكان سەر ناو بەكمون
و بەرەست و چەپدا شەپۆلەكان بيانگىرن؟!

لەو دەترسام شەپۆلە شىتەكان، جەستەي ژمارەيەكى زۆر لە خنكاوەكان؛ بەردەر
كەنارى دورگەكە بەپىن. هەموو پانتايى دورگەكە بە تەواوى جىگەي سەد
مەردووى تىيدا نەدەبۆو؛ جگە لەوێ كفن و دفن و ناشىشيان.. كارىك بوو لە
توانا و وزەي مەبەدەر و بە تەنيا و لەم دورودەستەشدا بە هېچ كلزجىك دەروستى
نەدەهاتم پىش نەدەچوو.. بەو دەم و دەستە، هېچ جۆرە ماسى و زىندەوەر و
دەعبايەك لەنەر دەرياچەكەدا پەيدا بوو؛ تا لاشەكان بھوات و لەناوى بەرىت.

رەنگە بالندە گۆشتخۆرەكان، لە ناسمانەو بيانبين و بگەنە سەريان.. بەلام
نەستەمە بترام بڕوانە پارچە پارچە كردن و ريشال ريشال كردنى هېچ كەسێك؛ جا ج
جاى گەر نەو كەسانە ناشنا و نزيكم بن.

لە هەموو كاتێك زياتر تەنيا بووم و پىن و ابوو نەوێ كە دەيبينم؛ تەنها
سەرايىكى ساتەوخىنكى تەماشايەت. پەردەيەك بىت بۆ شارەتەوێ كارەساتيەك؛ كە
دەستەوسان و بىچارەم بەرامبەرى.. نەدەكرا بە فریای نەو خەلكەو بەچم، كار لەو
گەورەتر و بە سامتربو؟!



دەمێك بوو بە سەراسمییەو دەمروانییە دەرياچەكە، بە تەواوى لە سندووقەكە
ترازابووم؛ نیدی كەسێك لەو دوروبەرە نەصابوو كە سندووقەكەى لى پياريزم.
كەسێك نەصابوو، تا بىتە زيارەتى و پيارىتەو.. راز و نیازەكانى دلى هەلپژىت و
بەسەرھاتى خۆى بۆ بگىریتەو.

تۆ بلىنى نەك هەر نیرە؛ بەلكو هەموو دنیا لە يەك ساتدا ژیر ناو كەوتىت و
مەن لێردا بە تەنيا جى مايتەم.. تۆ بلىنى بە سایەى سەرى سندووقە پێرژەكەو
رەزگارم بووینت!!!

زۆرچار دوررگه کم لی ده بووه، کهشتیه کی سرنواوکه وتوو، کهشتیه که هیچ ناراسته و جینگیه که نه بوو، روهی تی بکات و بوی بچیت. پینتر له دوو تویی کتیه کانموه عاشقی ده ریا بوو بووم.. همردهم ماجمرای کهشتیه وانه کانم ده خویندهوه و پنی شاگهشکه ده بووم.

سرگزشته سیر و سه ممره کانی سندباد و به سهرهاتی ته نیایی - روینزون کرۆژۆ - دوررگه که ی زۆر سهرغیان راده کیشام.

همردهم به دزیهوه، دورر له ته ماشا و تیروانی نی سندووقه که، به خه یال له نیو دوررگه کدا راده کرد.. به دارگوێزه هیندیه کانی ههله ده گرام.. له سهر لی که نارو که ی لینی راده کشام.

گهرچی چواردهوری سهرگرده که، ده ریاچه بوو، به لām نه ده کرا وه که ههر گچکه دوررگه که یه کی دیکه ی دنیا تینی پروانیت؟! نه بالنده ی رهنگاو رهنگ و نه ناژه لی سهر و سه ممره و نه روهه کی ده گمه نیشی تیندا بوو، به تهواوی گچکه دوررگه که یه کی جیا و جودا و بی دهنگ و کپ بوو.

پینلوه کانم قورس بوو بوو.. مانهوو و شه که ت به مبهستی خه وتنیکی قوول، ده رگای مالهۆچکه کم ترازاند و بی سی و دوو، خزم له ژیر لینه چلکه که نا و وه که ههر ساتیکی پیش خه وتن؟ چهند دیریکم دووباره کردوه و دواتر پینلوه کانم لیک نا و خه وتم.



نمو ده مهی که وینه و دیمه نه کانی رابردووی خزم و کهسانیکی ترم ده هاته پیش چاو؟ پین وانه بوو که به تهواوی بیدار بوویتهموه.

ساته به سه ره چوه کانی مندالی - نهوا - م ده هاته به ره چاو؟ له باخچه که دا ده گمرا.. له ژیر دار چناره که دا راده کشا.. کیسه له به چکۆله کانی له نامیز ده گرت.

باشان کیسه له کانی ده خسته نیو کولانه لایه په که که ی مریشکان و دوی چهند رۆژنیک پاش نهوی له ترسی مریشکان.. سهریان له قاوغه کانیان نه ده هتایه ده ر! هردار ده بوونهوه.

پاشان -نوا- کیسه له مردارهوه بووه کانی ددرده هینا و بزبان ده گریا.. شین و ماته می یو ده گتران، پرچی خوی دهرنی.. چنگی له کولمه سپیه کانی گیرده کرد.. گازی له پهغه کانی دهستی ده گرت.. خوی به دار و به رددا ده کینشا و پاشان له به نایه کنا خوی مه لاس ده دا.

باوکی که ده هاته وه.. به قسهی خوش و به هینمی بانگی ده کرد؛ سمری صاج ده کرد.. کولمه کانی راده مووسی.. ناوچه وانی ده شینلا.. پرچه کانی بۆت ده کرد.. پهغه کانی ده ژمارد.. له به ژن و بالای ده روانی.. پاره ی له بهرکی ددرده هینا و دهیدای، به پهله بالندهیه کی یو پمیدا ده کرد و دهیدایه دهست -نوا-؛ بۆ تاوینک کیسه له کانی له بیر ده چۆره.. شاپه ره کانی هه ردوو بالی بالنده که ی ده ژمارد و له په ره کانی کلکی ورد ده بۆره.. به دهست خواردنی ده دای، ناوی له زاری ده نا، صاجی ده کرد.

بالنده که له م کهین و بهینه دا یان خوی قورتار ده کرد و له شه قی بالی ده دا.. یان له نیو دهستی -نوا- دا مر داره بۆره.

پیم وان بهو که به ته وای بیدار بوو بیه وه؛ نه وده می که ده مووچای خوینای پیاوه ناو داره کم بین، له ته متوومانی سهر شارۆچکه کی ده روانی.. نهیده زانی که پاش تاوینک چوار زرته زه لاسی تینکسراو دین و به گوریسینک دهست و قاچی شه ته ک ده دن، نهیده زانی که راکینش راکینش به سهر به ده لآن و زیخ و و چه ردا رایده کینش.

نهیده زانی پاش ریشال ریشال بوونی جه ته ی؛ شه و روژتیک سندوقه که خوینی له بهر ده روا !!! دواتر چند وینه به کی یاده وه ریه ته له کانی منالیم له بهر چاودا روون بۆره:

دایکم له بهر ده رگا لیفکه ی ده چنی.. سارایه کیش له نیو بیه شکه دا و له بهر خۆره تاوینکی به هاردا. بیده نگ گه می به گولنگه و دوعا و ملوانکه و ته زیحه هه لئا سراهه کان سه روخوی ده کرد... توپینکی رهنگا و به رنگی گولدار بیه شکه کی داپه زشیبوو.

باوكم به تورداس وشكه دارينكى دهر يسهوه .. كومه لن مندان لوموديوى گرده كهدا،
راكه راکه و گهمه يان ده كرد .. پنده كهنين و هاواريان ده كرد .

باپيرم به پينه راوه ستابوو .. گوچانه كى له عمر د گير كړدوو . فه يانه سپيه كانى
شوپر كړد بڼوه .. پشتينه پانه كى تووند به ستبور . سعاته كونه كى به چاگه تى
موره خان يه كى هينايه دهر و تير وانى ... }

بۇ ساتيك وينه كان بى جوړله ، له جيتى خويان راوه ستان! سهر كړدى چمن
وينه يه كى نارا ، له ناوه وه نازاريان ددهام ، نوقره يان لى بريم .. دهبوو وينه كان بيزوين و
بگوزين ؛ نه گينا هه ناموم وهك جامه ناوونكى كولار ده كوته قولپ دان و بيهوده يش
وهك چينه هه لى نكى بهرزي بڼوه .. بينايى ليل ده كردم .



له بهر بهر وچكه يه كى يه تين و به تاودا .. له ژير دار چنارده كهدا ، بهرام بهر بهر
ده رباحه يه كى كه شينايى ناسمان ناويزانى بوو بوو ؛ دان شتوبوم . كتيبه كى سوله
سلتوه — به ده ستوه گرتبور .. بالاي بهرزي .. قاصكه درينه كانى .. ددانه سپى و
درشته كانى .. خنده و بزه شاراو و به شرميم دهاته بهرچار .

تو بللى له ج ولاتيكه وه گه شت بته نيره ؟! تو بللى كى بته وه و بهرزي وه
دهرگاهه ليندا و تكايه كى زور بكاته پردى په رينه وه و هاته ژوره وه .

دواتر يش سندووقه كه وهك جهسته ي نازيز و كه سينكى نزيكى بلاوينته وه و بگرى ؛
سمر د وولكه ي بۇ بخوينته وه و كه كايه ته نه سور ناويه كانى بۇ باس بكات .

هيچ كاتيك راسته وخو تني نده روانيم .. هه ردم سهرى شونتى كى ترى ده كرد ؛
له گهل نمودا ددهوا و زياتر ناماژه و دهسته كانى دهبزواند .

هاويهك بوو له خهونه كانغا ؛ له گهل سهر — دهمينين .. وهك كچى خوى له
ناميتى دهگرت .. كه كايه تى بۇ ده كرد .. گهمه ي له گهل ده كرد ؛ پاشان وهك
په يكه ريكيان لى دهاته و راده وه ستان .

زۆر ركم لهو ساتانه ده‌بژوه؛ كه وينه‌كان تتي‌دا ده‌ه‌ستان و ديمه‌كان نه‌ده‌چوونه
 پيش. به‌لام جاري‌كيان هه‌مان ساتمه‌وختي راوستانيانم، به‌شيوه‌يه‌كي ديكه‌ بيسي، كه
 بي نه‌ده‌چوو راوه‌ستاييت؟! فرميسكه‌كانيان دل‌وپ دل‌وپ ده‌هاته‌ خوار و جۆگه‌له‌ناسا
 رنج‌چكي ده‌بست و له‌ دي‌راوي باخچه‌كه‌دا ون ده‌بوو. يه‌كينك له‌و نه‌وره‌سانه‌ي كه‌ دي‌ار
 بوو.. تازه‌ نهم دوورگه‌مهي دۆزيبژوه. له‌سه‌ر شاني سه‌ولي سه‌لوه-هه‌لشبوو، به
 ده‌ندووكه‌كاني روومه‌ت و چاو و لووت و گوني نه‌وي ده‌كوټيه‌وه.. به‌لام هه‌روه‌ك
 نه‌وي تاته‌ به‌رديك‌ بيت.. له‌چئي خۆي نه‌ده‌بژوا!!!

له‌و كانه‌دا به‌رديك‌م گرت‌ه نه‌وره‌سه‌كه‌ و هه‌له‌فراند؛ نه‌با چاوي ده‌ريئي.
 ره‌نگه‌ سه‌ولي سه‌لوه- له‌ رۆژگار و زه‌مانت‌كه‌دا ليره‌دا ژباييت؛ يان ره‌نگه‌
 كه‌نيكي نه‌و، ليره‌دا ژباييت. به‌لام نه‌و بۆخۆي له‌ تزيكه‌وه‌ به‌ سندووقه‌كه‌ ناشا بوو،
 نه‌و كتبه‌ي كه‌ چيشي هيشت‌بوو، بي مه‌لامه‌ت نه‌بوو؟!
 له‌سه‌ر به‌رگي كتبه‌كه‌ نووسرا‌بوو: (نووسيني: و. س. د)... به‌رگه‌كه‌يم
 هه‌له‌دايه‌وه‌ و پاش يه‌ك دوو لاپه‌ره‌ وينه‌ي نووسه‌كه‌ي تتي‌دا‌بوو؛ كه‌ به‌ ته‌واوي له‌ -
 وه‌لي سه‌لوه- ده‌چوو.

ته‌نها جياوازيه‌كه‌ش له‌ نيواني‌ندا؛ وينه‌كه‌ بيست سي سالت‌ك له‌ نيشاي سه‌مو-
 به‌ ته‌مه‌تر ده‌هاته‌ پيش چاو.
 له‌ ده‌فته‌ري ياده‌وه‌ريه‌كه‌دا...

كه‌ جار جاره‌ شتي‌كم تتي‌دا ده‌نووسي؛ نهم دي‌رانه‌ي خواره‌وهم نووسي:
 {له‌ ساتمه‌وختي نيواره‌يه‌كي پاييزدا، چاو به‌ دنيا هه‌له‌هت‌نا. هه‌ر له‌ مه‌دايه‌وه‌
 خه‌ون و زينه‌ده‌ خه‌ونه‌كان، له‌ سه‌دان په‌نجه‌ره‌ و ده‌رگاي جۆراوجۆره‌وه‌.. ده‌هاته‌ نير
 ناخي په‌ست و گۆشه‌گه‌رم.

له‌و جينگيه‌ي كه‌ تتي‌دا جينان ده‌هيشتم، نه‌ده‌جوولام و نه‌ده‌بژوام، خۆم ده‌دايه‌
 ده‌ست ته‌وژمي خه‌ونه‌ جۆراوجۆره‌كان.

بۆ خۆشم ده‌بوومه‌ به‌شيني خه‌ونه‌كان و له‌گه‌ل كه‌سايه‌تيه‌ه‌كاني نيو خه‌ونه‌كه‌دا
 ده‌دوام و ته‌گه‌رم بۆ ده‌كردن.

لای من دنیا بریتی بوو، له خەون و ەمکایەتە جزواوجۆرهکان... بریتی بوو لەو
خەونانەى که کەسانىکى تىیدا دەناسیت.. دواتریش بە واقعیى له ژيانى رۆژانەدا،
نەو کەسانە بە تووشتمو دەبن؟ ەمروەک چۆن له خەوتەکاندا دەیاننیت.

ەمردەم خەون وەك سەگىكى نەشتەر.. قەبىى له پوزم دەگرت و لەگەل خۆیدا
رايەپیتجام و نەختەبووت ناسا پەلەکانى تىدەنالاندم و رايەدکیشامە نىو قوولايە بى
بەکانى دەرياجەمەكى مەجهول.

ههچ کاتىك خەونە لىنچەکان، دەستبەردارم نەدەبوون.. شەوانە، مۆتەکە
ناسا ەمانە سوار و شەگەتیا ن دەکردم، ئىدى نەمدەزانى کى گوىىى له ھاوار و
نالە و نرگەمە؟!

کام دەرگا دەترازى و کام دەروازە کلۆم دەدرى...
کۆلان و کوچەکانى نىو ناخى زامدارم، ەتندە تەسک و ترورسک و بە پىنچاپىچ و
تىنکەل و پىنکەل بوون.

دۆزىنەوى شارپىگەى سەرەكى نەستم و مەحەل بوو.. خەون بىنىم دەرد و
نەخۆشىيەكى نەبەدى بوو!!!}.

نەو کتیبەى کە —وەلى سلیو— بۆى جیھىشتبووم، ەمردەم له شونىنكى
ژوورەکەمدا جىم دەهشت. بەلام دواجار له نىوارەيەكى درەنگ وختدا، له کەنار
دەرياجەکەدا جىم ەشت.

ئىدى نىرەشمو و بىرم ھاتەرە.. راجەنیم و له جىنى خۆم راسام.. دەرگاگەم کردەرە و تا
کەنار دەرياجەکە رانەوستام.. گەرچى مانگەشمو بوو؛ بەلام کتیبەکەى —وەلى سلیو—م
نەدۆزىمەو و پىم وابوو شەمۆلەکان جىگۆرکىيان پىنکردىت و پاشان ەندى ەندى
رايانکىشايتە نىو قوولايى دەرياجەکە، يان رەنگە نەو رەشبا تووندەى، کە لەو شەویدا
لوورەى دەهات؟ کتیبەکەى پەرە پەرە کردىت و ەم پەرەيەكى بەلایەکدا بردىت، يان
لەوانىيە کتیبى لەو چەشنە، لە بنەرەتا بورى نەيت و تەنها له زمىندا قەقماغەى
بەستىت؟! رەنگە —وەلى سلیو— و کتیبەکەى تەنها بەشتىک بىن له —خەون بىنىم—؟!

همچونيك بيم له -رولي سټوه- و كټبه كهي ده كړده... له چ خاليكوه
دستم يي ده كړد، دواتر ده جوړه سوه سر هه مان خال.

بەلەم گەر سەلى سەتوۋ- لە راستىدا بوونى ھەيىت؟! بىتوۋە و داۋاي كىنەھە كى
بكات.. نەو دەمە چى بلىم و چۆن چۆنى باسى كەمتەرخەمى بۆ بكم؟!
چۆن چۆنى نەوئى تىبگەيەم، كە نەستوانى تەنھا كىتىك پارىزم؟! شىر و رىوى
چى بۆ بھىنمەو.. لە كۆتوۋە دەست پىبكم و لە كۆتدا ھەلۆنستە بكم.. بىنگومان
لىم زىز دەيىت و بىم دەلىت:

((کتیبه گهت بۆ ههنايه دهرا دهکرا له نهر ژووره که دا بیهوئیه وه. ههره که
چۆن پاسه وانیکی دلتۆزی سندووقه که ی دهبوو ناواش پاساوانیکی دلتۆزی
کته که بوسته!!

دیاره شەیتان فریوی داوێت.. تۆ چۆن سۆفی و پیاو چاکتیکێ؟! چۆن ئەمویا و دیندارنیکێ؟! گەنار.. دەریاچە.. پالانەنەو، بەتۆ چی؟! لەم دنیا فانییەدا، دەتەنێت لەچی رابنیت؟! گەورەترین موعجیزە و بەهاکانی جوانی، لەنێو ژۆرە کەتایە.. نیدی چ نیشیکت بە هاتنەدەر و تێرمانە!!! دەبوو کات بە فێرۆ ئەدایا و ساتەوختی نێوانت لە خواوەستیدا بەسەر بردایا...

دهبوو تنه‌ها روحي پيرۆز و سندوقي پيرۆز و ژدوري پيرۆز و دوورگي پيرۆزت، لا گرننگ بووبووايه و نه‌ترانوييايه ناسۆيه‌کي بڼ مانا؛ خۆت به ده‌راچميه‌کي بڼه‌نگه‌وه سمرقال نه‌کردايه؟! نايښت که نه بالنده‌کاني له بالنده ده‌چن؟! نه مایيه‌گانيشي له‌ماسي؟! نه‌وهي که ده‌بيښت و پټوهي سمرقالي.. تابلۆيه‌کي کال و کرچي و نه‌کښتي نه‌زانه؟!

رهنج بیوهرت کردم...

تۆ نازانیت چی له نیر نو کتیبه دا هه بوو.. تهنها به یهك ئاراسته دا دیره کانت خویندۆتهو.. بهلام گهر به پچه وانموه به خرئندایه تهو، نمو به ناسانی له ناوه روکی کتیه که حاله ده بویت.

سالانتيكى دوورودريزى تەمەنى خۇم، لەپىتائو دۇزىنەۋى ئەو كىتەبەدا بەھەدەر دا تالە ئەشكەۋىتىكى عاسى و دوورە دەستدا، دۇزىمەۋە. گەر تۇ كىتەبەكتە نەفەۋتاندایە.. ئەۋە چاۋەرىنى ھاتىنى زاتىكى پىرۇزمان دەکرد. دەھات و كىتەبەكى لى ۋەردەگرتى.. دەپھوتىندەۋە و پاشان قفلەكانى سىندوۋقە پىرۇزەكەى، يەك لە دىۋى يەك بە كىلىكى شاراۋى نىۋ بەرگى كىتەبەكە دەكرەۋە...)).

پىرىارەكان، بە چەشنى پەچەھەنگى لە پوورە ترازۋى بەھاران، نۇقرىيان نەدەگرت و كۈنەدار و پەنا و پاسارى ۋەلامەكانيان تەى دەكرە؟! لەشۋىتىكدا بۇ شىنك دەگەران.. بە شۋىن ۋەلامى ئەۋ پىرىارانەدا ۋىل و عمودال بوون؛ كە لەنېر ھەمبەنى مىشەكەدا جەى دەھات، بەچەشنى رۇچوۋى دەستى مىنالىك بۇ نىۋ شە ھەمىرىك؛ رۇچوۋىۋە نىۋ ئەۋ ئەندىشە خۇلەمىشيانەى، كە بوۋىۋە بەشكى سىندوۋقە سەرم و پىدەچوۋ سائەۋەختى دامالىنى؛ سائەۋەختىكى ئەستەم و نەزۇك بىت.



ھەروەك ئەۋى كە بەراستى سەركۈنە كرايىتم!!

مات و مەلۇل لە دەرەۋە و لە پەنايەكى ژوورەكەمدا دانىشتىۋوم. نەمدەۋىست سەرھەلېرىم و تەماشى شەكان بىكەم. لە غەردەكەم دەرۋانى و بە چىلكەيەك رىنگەم لە قالۇنچەيەكى رەش دەبەستەۋە.. سەرم لىدەشىۋاند، پاش ئەۋى ھەمىۋە رىنگەكانى ھەلھاتىم لى دەبەستەۋە.. بى ھىۋا دەبوۋ؛ پاشان تاكتىكى دەگۈپى و لە جىنى خۇى رادەۋەستا و خۇى ست دەكرە.. كە پەلەپىتىكىم لى دەدا، خۇى بە پىشا دەخت و جوۋلەى نەدەكرە و نەدەبزا.

فېل و تەلەكەبازىى ئەۋ مىروۋە بچكۈلەيەم بەلارە سەير بوۋ؟! بە پەنجەكەلە و پەنجەى شايبەقان، ئەم لا و ئەۋلايەم بە ناسكى گرت و ھەلگىرايەۋە و لە دۇخى سىرۋىتى خۇيدا جىم ھىشت.. ھىچ جوۋلەيەكى بۇ نەكرە.. نەدەكرا بەراستى

مردیت؟! چونکه هیچ هیزیکى نهوتۆم له گرتن و گههه پێکردنیدا بهکارنههینابوو؟
 سهربارى نهوهش مێروویهكى لهش به قاوغ و تۆكه و پتهوبوو. تا قارغهكهى
 نهشكێنیت و هاتنه دهرهوهى شلهمهتیه شینابهكهى نێوى بهچارى خۆى نهبینیت،
 زهحهته دلتیا بیت له مردنى!؟

پاش تاوێك، كه روانیمه شوێن جینگهى قالدۆچهكه و لێى ورد بوومهوه.. لهویدا
 نهماوو. ساتمهوخى غهفلت و سمرقالمى قۆزتبۆوه و به پهله خۆى له درز و كون
 و كهلهبهرێك نابوو، نه مویست بهشوتنیدا بگهڕیم و چیلکهكم فرێدا.
 گهندهپهبرى كۆتره شینكهیهك، له باوهشدا گیرسایهوه...

روانیمه ژێر گۆرسه بانهكه؟ له نێو دارهرا و ههلاشهكاندا دوو كتۆ هیلانهیان
 كردبوو.. گهگمیان گوروتینێكى له ناخدا بزواند و وهك سیه گیایهكى پاش
 باران بووژامهوه.
 لهبهر خۆمهوه گۆتم:

((خۆزیا نيمهش بالنده بوونایه.. بهاتوانیایه له شەهەى بال بەدین و له
 بهرزیهوه بروانینه شتهكان.. جینگهشمان وهك بالنده جوړاوجۆرهكان؟ سەردار و گومەز
 و سناره و ژێر گۆرسه بانه و پهنا و پاساران بوویه!!)).

له رۆژه سارد و تهپ و تووشهكاندا؛ ون دهبن و خۆیان ددهشارنهوه و چاوهڕێی
 نهخته خۆره تاوێك دهكهن، تاله مابهینى ههورهكانهوه سهره تاتكێتیان لهگهڵ بکات
 و بانگیان بکات؛ پێیان بلێت.. وهرنه دهر و خۆتان له چاله ناوهكان وهردهن؛
 بالهكانتان گێف بکهمنهوه و به دهنووك شاپهڕ و گهندهپهڕهكانتان رێك بهمن..
 بهریوتن و با دهنگی خۆیندنتان وهك هاره و هارهى تافگهیهك گۆنێ بنیادهمهكان
 کاس بکات.

چاوم بهرز کردهوه و روانیمه پانتاییهكانى ناسمانى شین و مهوداكانى دهریاچهكه..
 مسیگرهكان بهلهمهکانیان به دووی یهكتردا سهول دهدا.. لهوه دهچوو پێشپهڕكى
 بکمن؛ یان به پهله بیانهویت، بگهته كهنارى دهریاچهكه.

قاره و قاره‌ی قاز و قولنگ.. سرخی هردوو ماسیگره‌کی راکینشا و که‌مینک
راوه‌ستان و پاشان هرووک جاران که‌ورتنه سه‌ولَ لِنَدان.

نازاتم بۆ له‌و ساته‌دا شارۆچکه ژیر ناو که‌وتوو که‌م و دبیر که‌وتوو ده‌!!!

خه‌وتبووم و خه‌وتم ده‌بینی؛ نه‌وده‌می دەرگا که به تروندی لِنَدرا و به ناگا هاتم.
بۆ تاوینک له جینی خۆم نه‌بزوام و وه‌درووی سه‌ره هه‌ودای خه‌ونه که که‌وتم.
له خه‌وغدا:

له شارۆچکه‌یه‌کی وشک و برنگدا به شونین قومه ناوینکدا ده‌گه‌رام.. دەرگا کاتم
ده‌کوئی.. به‌نیو لاشی مرۆفه کوژراوه‌کاندا هه‌نگاوم ده‌نا. ته‌نها بیه تاوینک که
دۆزمه‌وه و که‌یشتمه سه‌ری؛ لاشی مندالینکی تیندا بوو.. نه‌و زاهد ارانه‌ی که
هه‌شتاکه گیانیان نه‌دا بوو؛ تا ده‌گه‌یشتمه سه‌ریان، گیانیان ده‌دا و ده‌مردن.
نیو به نیوی کوژراوه‌کاتم ژمارد و دواتر ژماره‌که‌م لَی تینک چوو؟! نه‌ده‌کرا ده‌ست
پینکه‌مه‌وه و سه‌ر له‌و نوێ بکه‌ومه‌وه ژماردنیان.

تینوو و شه‌که‌ت؛ شه‌لالی ئاره‌قه‌یه‌کی خه‌ست بوو بووم.. ئاراسته‌کاتم لَی تینکه‌ن
ده‌بوو.. کوچه و کۆلانه‌کاتم به ناسانی نه‌ده‌ناسییه‌وه.

یه‌کینک له کوژراوه‌کان له هه‌مه‌وو کۆلانه‌کاندا دووباره ده‌بۆزه؟!

که‌ ده‌م و لووتی خۆی به جامانه‌یه‌ک، تووند شه‌ته‌ک دا بوو.. په‌یکه‌ری مندالینکی
ساوای له ناهیز گرتبوو.. ره‌نگینکی هه‌لبزراو و ریش و سینلینکی ماش و برنجی و
تینکه‌لی هه‌بوو.

{له شارۆچکه‌یه‌کی خۆلاری بینه‌نگدا هه‌نگاوم ده‌نا، ده‌نگی هه‌چ بوونه‌مورینک
نه‌ده‌هاته گۆی.. گه‌لای دره‌خته‌کان جووله‌یان لَی برابوو.. قومی ناوم نه‌ده‌بینیه‌وه..
به‌مردوام نه‌مه‌سر و نه‌و سه‌رم ده‌کرد.. دەرگای ماله‌چکه نه‌ویه‌کاتم ده‌ترازاند؛ جامانه و
پشتینی جیناو.. پریاسکه و بوخه‌می پیچراوه.. سه‌رکانه ناوی ره‌ش دا که‌راوم ده‌بینی؟!
له‌به‌ر خۆمه‌وه هه‌نده‌م گوت:

((بۆ ده‌ییت.. هه‌مه‌وو پینکه‌وه گیانیان دا ییت و مه‌رد ییت؟!))

لهو دمه‌دا، له ناسمانه‌وه ده‌نگی فږه فږی دوو نامیږی پ‌روانه‌دار ده‌هات که پاش تاوټک، ژماره‌یه‌کی زۆر له بنیاده‌می ټینګ‌سپړاو و ده‌ماغ‌کړاو به گوریښکی تایب‌ت.. له ده‌رگایه‌کی لات‌م‌ن‌یش‌تی نامیږه پ‌روانه‌داره‌ک‌موه هاتنه خوار. نیدی نه‌مزانی چوونه کامه ماژ و ش‌وټن و جینګا؛ له‌کوټ‌دا نه‌و سند‌و‌وق‌م‌یان وه‌چنګ که‌وت.. که له سند‌و‌وق‌ه‌ک‌می نیو ژو‌وره‌ک‌می من ده‌چو‌و. له دوو ل‌وه گوریښکیان تی پ‌ن‌چا و پ‌اشان هه‌لیان‌ک‌ن‌یش‌ایه نیو نامیږه پ‌روانه‌داره‌که و نه‌وی به لاش‌موه س‌م‌یر بو‌و؛ گه‌ر‌چی زۆر له ن‌ز‌ی‌کی نه‌وان‌یش‌ه‌وه وه‌ستا‌بو‌وم.. به‌لام نه‌یان‌ده‌بین‌یم و ه‌م‌ت‌یش‌یان پی نه‌ده‌کرد‌م. ه‌م‌رو‌ک نه‌وی له‌و‌ش‌دا نه‌م!!؟}.



ده‌رگا‌که یو ج‌اری‌کی تر لی‌ت‌را. به ش‌پ‌ر‌زه‌یی ه‌م‌ستا‌مه س‌ه‌ر‌پ‌ن و چ‌م‌رخ‌ه‌ک‌می گ‌یر‌ف‌ام ده‌ره‌ینا و ه‌م‌رس‌ی مؤ‌مه‌ک‌م دا‌گ‌یر‌سان‌د. به نه‌س‌پ‌ایی خ‌و‌م گ‌ه‌یان‌ده پ‌شت ده‌رگا‌که... پ‌رس‌یم: ((تو ک‌یی؟)) ده‌ن‌گ‌ین‌کی م‌ین‌یم، که‌وته به‌ر‌گ‌و‌ئ؛ که به ته‌وا‌وی وه‌کو ن‌یمه ق‌ه‌ی پی نه‌ده‌ک‌را.. وش‌ه ب‌اری‌ک و ق‌ه‌ل‌ه‌وه‌کان‌ی تی‌که‌ل ده‌کرد. ر‌س‌ته‌کان‌ی پ‌اش و پ‌یش ده‌خت. له‌ب‌ه‌ر خ‌و‌م‌موه گو‌تم: ((ره‌ن‌گه — و‌لی سل‌یوه — نار‌د‌ب‌یت‌ی!!؟ یو ده‌ب‌یت ه‌ات‌ب‌یت‌ه ن‌یره!!؟ نه‌و ک‌ین‌یه و چی له‌من ده‌و‌ت!!؟))

ج‌اری‌کی ت‌ر‌یش پ‌رس‌یم: ((تو ک‌یی؟)) نه‌ج‌اره‌یان به ز‌مان‌ین‌کی ره‌وان و پاراو وه‌لام‌ی دام‌موه: ((ه‌م‌ر ده‌بو‌و به شو ب‌یمه لات.. س‌پ‌ن‌ده ن‌یره ج‌یده‌ه‌یل‌م؛ تا ده‌رگا‌ک‌م لی نه‌که‌یت‌ه‌وه، نا‌ت‌وا‌م ه‌ی‌چ‌ت پی بل‌یم...)) له ق‌ه‌کان‌ی که‌و‌مه گو‌مان و ه‌م‌ان پ‌رس‌ی‌اری پ‌ن‌شو‌وم دو‌وب‌اره کرده‌وه و گو‌تم: ((تو ک‌یی؟))

له وهلامدا گوتی:

((دهبیت سهبارته به شتيك لهگهلئا بدوښم، رتيگم پي بده بښمه ژورر و نهوې
که دهيزانم...))

لهبر خوموه گوتم:

((تو بلئي نه مش به شتيك بيت لهو خونهې که پشتر ده ميني؟!))

لهبر خوموه بلحه بلخي ده هات و پميتا پميتا شتيكي دووباره ده کرده... تا
ده هات دهنگي دهگوزا و پاش که مينک، دهنگيم به توارې وهک دهنگي نيره مورکينک
ده هاته برگوې.

بژ دواچار هه مان پريارم دووباره کرده و گوتم: ((تو کني؟))

وهلامی داموه و گوتی:

((تو به شتيكي له خيالهاکانی من و منيش به شتيکم له خيالهاکانی تو. چون
من ناناسيت!!))

له وهلامدا گوتم: ((من تنها -وهلي سلنوه- ده نام؟!))

پاش که مينک بڼه نگی.. کهوته قسه کردن و دريژه دايه:

((به لام نمو به شتيك نيبه له خيالهاکانی من و تو؟! وهکو نيمه به منالې له ژير
سيتهري دار چناره که دا گه مې نه کرده و زهړنه قووتهې چوله که پاساريهکانی له
عمرد هه لنه گرتوته و... به چه قويه کی کوول کلکی مارميتلکه بورهکانی نه بريوته و
دورېشک و ماره زيندورهکانی له نيو ژيله مژدا نه ناشتوه...))

پيم و ابو که رنګ بيت، خوم بژ خوم تونی دهنگي خوم بگوږم و هه خوشم
لهگهل خومدا بدوښم!!

لاپهړه درو سده و دوازه ي په کينک لهو کتيبه پيروزانم ده خوښنده و؛ که ده مينک
برو له نيو کتيبخانه که مډا توژ ليی نيشتبوو... هيشتا که به توارې له خوښندنه وې
لاپهړه که نه بېرته و؛ که ده رگا کهم بير کهوته و... هه وړهک نه وې نه لقه گوره
ناسينه که ي له ريښته و... سه دايه کی ست و له سره خو؛ هه وړهک نه وې له بن

عمردهوه دهنګی بیت.. به نيقاعی زهنگی کلنسايهك دهاته گوتم.. پاش سی و سی
جار لیندان.. رادهوستا و پاش تاویك دهمتی پی ده کردهوه.

لؤکم ناخنییه گوئچکه کاتم.. دواتریش تووند دهستم پنهوگرت؛ بهلام همر
گوتم له سدا و لیندانی نهلقه گهوره ناسینهکه بوو. ههروهك نهوهی درگاكه
لهنیر سمرمدا بیت و لموندا دهسته عهپارهكان به نيقاعیتی هیمن و لهسهرخز
همراسام بکن.

لهبر خۆمموه گوتم:

((تو بلتی تا بهیانی دان به خۆمدا بگرم و درگاكه نهكهسموه!!))

بهرجام رهشكه و پيشكهی دهگرد و تارمايهكان سمرهتا تلپیان لهگهژ دهکردم.
مشكك كه تا نهو كاته له ژوورهكه مدا نه مبینیوو؛ له پهنايه كدا.. كرته كرت
پارچه نانیتکی هه لده كړاند.

هینده نه مایوو كه له هوش خۆم بچم.. كاتن یه كيك پمړیه کی تعری به
دهمروچاومدا هینا؛ پاشان كهوته شینلانی پستم.. برپړه كاتم له ژیز په ستانی دهست و
پهغه قهویه كانیدا كرته كرتی بوو.

سرم هه لپړی و تيم روانی.. تمواو په شوكام؛ كيژتیکی رهش پینست و بالا بمرز بوو.
پرچه كانی لول و تيكهژ.. ددانه كانی سپی.. دهست و پهغه كانی دريژ و قهوی..
لهشی پر و توكمه.. ناو قعد باریك... چهرچه فینکی رهشی له خۆ نالاند بوو!!!

پیم گوت:

((تو كینی؟))

به نامازه كردنیتکی لهوه حالی بووم، كه له درگاكهوه هاتوته ژوور!... به پهله
ههستامه سمرپی و خۆم گه یانده لای درگاكه.. چۆم جی هیشتبوو، همروا به كلۆم
دراوی مابووه.

شه ژام و لهوه دا بوو شتینکی لی پیرسم!؟

په‌شیمان بوومه و خۆم گه‌یاندە قورنە‌یه‌کی ژورده‌که و له‌وتیه‌ که‌وه‌ لی
 وردبوونه‌وه‌؛ نهم جۆره‌ بچم و شیویه‌ له‌ شار و شارۆچکه‌کانی ده‌رودراسی و بگه‌
 له‌ ولاته‌ هاوسینگانی ده‌رووبرشدا به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت... گه‌ردنه‌ درێژ و له‌وته‌ پانه‌کی
 تا بلیی سه‌رغبراکیش و سه‌یر بوو، دوو نه‌لقه‌ گواری گه‌وره‌ی له‌گۆی کردبوو،
 ملوانکه‌یه‌کی له‌ هه‌لکه‌ شه‌یتانۆکه‌ دروستکراوی له‌ ملدا بوو؛ که‌ که‌له‌ گررگینک
 له‌نیوه‌ راستیدا بوو.

زۆر چاوه‌ڕێم کرد، که‌ شتی‌ک بلیت و له‌ جیی خزی بیزویت. په‌مکه‌ر ناسا
 له‌نیوه‌ راستی ژورده‌که‌دا و به‌شیویه‌ک که‌ پستی له‌ سندووه‌که‌ بوو؛ راوه‌ستابوو.

نه‌ویش ده‌ک —ه‌لی سلیوه‌— ده‌یروانییه‌ لا ته‌نیستم... پاش تاوێک ماسوله‌که‌کانی
 ده‌موچاری خاو بۆوه... ساته‌وه‌ختیک به‌ هه‌ردوو ده‌ستی ده‌موچاری خزی گرت و پاشان
 هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی که‌ نه‌ر که‌سه‌ی پیتشور نه‌بیت؛ به‌ جیلوه‌ ناز و نیگایه‌کی
 سحراییه‌وه‌ چاری پرپه‌ لاته‌نیستم.

هه‌نده‌ی نه‌مابوو دینه‌ مرده‌وه‌که‌ی ناخم زیندوو بکاته‌وه‌؛ هه‌روه‌ک چۆن سه‌د
 سال پاش مردنی دیوی به‌کینک له‌ هه‌کایه‌ته‌کان، به‌ ناو پرژینیی ده‌ستی که‌چۆله‌یه‌ک
 زیندوو ده‌بیته‌وه‌...

هه‌نده‌ی نه‌مابوو، سالانیکی دوور و درێژی ره‌به‌نیم به‌ هه‌ده‌ر بدات... بۆ به‌که‌ه‌جار
 بوو، پاش نه‌و په‌یره‌ندیه‌ کورته‌خایه‌نه‌ی که‌ به‌ هه‌رزه‌کاری له‌گه‌ل که‌چۆله‌ ره‌شاله‌که‌دا
 هه‌مبورو؛ شتی‌ک له‌ ناوه‌ه‌ بیزوینیت و به‌هه‌ژنینت... شتی‌کی جیاواز له‌ خۆف و
 سه‌کرده‌نه‌وه‌؛ شتی‌کی هاوشیوه‌ و لێکه‌چوری به‌که‌م ماچ و درا ماچی ژیايم.

پیتشتر به‌م جۆره‌ به‌رک‌کردنه‌وه‌ و چه‌شنه‌ خه‌یالانه‌ زاره‌ت‌ره‌ک و په‌ریشان ده‌بووم...
 ده‌له‌رزیم و نیفلیج ده‌بووم... به‌لام وا نیتاکه‌ هه‌شتیکی جیاواز له‌نێرمدا گۆزه‌
 ده‌کات و هه‌نده‌ی نه‌مابوو، هه‌رزه‌کار بیه‌مه‌وه‌ و له‌ کیژه‌ ره‌ش پیتسه‌که‌ بچمه‌ پیتش؛
 که‌ شرین که‌له‌ی دێزینی گه‌ماله‌که‌م به‌رکه‌وته‌وه‌!!!

پاش ساتموره ختیگی کهم له بێدهنگی و تیرامان؛ ماجمرای یاده ده ریه کانی عومریکم هاته پێش چاو.. پاشان وهك سەدان به له می له کاغەز دروستکراوی سەر تەنگە ناویک، تەریبون.. نەندێشه کاتم کۆلاره ناسا پەتیان پسا و با بردنی؛ له لق و پۆیی درهخته کان ناڵان.. پاشان تاره یارانێک شر و پیری کردن.

له وهدا بوو که شتیك بلیم؟

چەرچەفە رەشە له خۆ ناڵۆه کهی تا سەر مه مکه کانی دامالی و هندی هندی دامالین و رووت بوونموی گه یانده سەر ناوکی رهش داگه راو و به قوولا چوری...

لهو ساتموره خته دا، ههروهك نهوی نیشی شوین که لێهێ گه ماله که تازه بوو پیتته وه؛ شه پۆلی نازاریکی به سوێ له هه مان شوین جینگێ که لێهێ کانییه وه، شه پۆلی ده دا. چاوه کاتم ناویان تیزا و پروکاریشم به تهواری رهش داگه را، نه ده کرا له وه زیات بێ دهنگ و دهسته وه سان، به رامبهر به موی که روو ده دات رابهرستم.

ههر بۆیه به په له پرۆزێ به رهو ده رگا کلۆم دراوه که چووم و کرده سه وه.. نه وه سه ی که پێم گوته ((به چۆره ده ره وه)).. نهو رووت و قووت له جینی خۆیه وه تیی ده روانیم؟! نازانم بۆ لهو ساتموره خته دا، هیندهم به ده صدا هات و پێم گوته:

((سندووه که نابینیت؟! ههت به تارماییه کان ناکهیت؟! گوته له دهنگی مردووه کان نییه؟!...))

پاش نهوی به هه مان شینوه و شقاع دێره کاتم بۆ چهند جارێک دووباره کرده وه.. کهچه سەر و سیمای گۆرا.. هه له چوون و داچوونی ههز و ویت و نیگا ناڵۆشاوییه کانی کپ بۆوه و مهیی و پاش تاوێک به تهواری رهنگی مردووی لێ نیشته و وهك تاته بهردێک له جینی خۆی راوه ستا.

بێ چاره و دهسته وه سان، ژووره کهم جیهیشت و بریارمدا که له نیه وندی ده رگا کراوه که دا، دا بنیشم و تا به مانی پروا نه ده ریاچه که.. به لām هیشتا که نه گه یشتیو سه نیه و راستی ده رگا که؛ که خۆم له ده رووی ده رگا که دا بیهییه وه؟! ناوێم دا به وه ده رگا که له پشته وه کلۆم درابوو، له بهر خۆمه وه گوتم:

((بەلام چۆن دەبێت؛ هێشتاکە نەگەیشتمووەتە نێوەراستی...؟!))

بە مستە کۆلە بەرپرۆمە دەرگاگە؛ بەوەشموە نموستانم زۆریە دار و بەردی نوو
دەرووبەردم بە دەرگاگەدا کێشا... بەلام هەررەك نووی کە کەسی تێیدا نەبێت؛
وڵامێك، چرەپەك، هەست و خۆستێك نەبوو.

لەویدا بوو، کە لە درزێکی مابەینی دەرگاگەو پرواڤە ژوور؛ مۆمەکان کوژانەو...

کۆزە بایەکی سارد دەم و چاوی تۆنکاری دەکردم...

چاوەکەم سوور هەلگەرابوو و کەپروم لووشکە لووشکی پی کەوتبوو. گۆیەکەم
هێندە تەزیبوو؛ کە هەستم نەدەکرد مایێت.

شَلپ و هووری دەریاچەکە، گۆیزان ناسا.. نەندامەکانی جەستە نوو ساتە وەختە
بێدەنگییە تۆنکاری دەکرد؛ بە چەشنێك کە دەنگ و سەدایەکی ناوازه و ناناسایی
لێ پێك دەهات...

پاش تاونێك پێلۆوەکەم قورس بوو و لەجینی خۆمدا گرمۆلە بروم...

نازەم نەو دەمە خەوتبووم.. یان تەنها چاوەکەم خەوالوور بوو؛ کاتێك
تارمایی -نەوا-م، لە نزیک خۆمەو بێنی.. گلێنە لە چاوەکانیدا نەما بوو؛
هێندە هێلکە کۆترین چاوە دەپۆقیووەکانی گەرە ببوو... سپی و ترسناک لە
شتێکیان دەروانی؟!

هیچی نەگوت و پاش کەمێك دیار نەما...

دواتر تارمایی کەشتییەکی چارۆکەدارم کەوتە بەرچاوم.. کە نالایەکی روش لە
بەر زترین شونیدا دەشەکایەو؛ وێنەی کەللە سەرنێک و دور پارچە نێسکی
لەسەر کرابوو...

هەررەك نووی لە گەرمە هێرش کردن و پەلاماردان و شەرە جەنگێکی
دەریاییدا بن.. دەنگی رینگە ششیر و تەفەنگ و جار جارە تزیەکانیشیان؛ دەهاتە
گۆتم.. بەلام نوو کەشتییەکی کە لەگەڵی دەجەنگان، نەکەوتە بەرچاوم و نەمبێنی.

هيندهى نەبرد كەشتىيەكە، لە چرە دووكەل و تەمتورمانىكى خەستە و ن بوو...
سپىندە دەرگاگە بۆ خۆى تراز و بە ناگا هاتم.. چورمە ژور و بە خىزايى چاوم گيترا..
نە كچەكەى لىبوو، نە سندووقەكە؛ نە كەلپەكانى تىرش.. هەروەك نەوى
نەچوو پىتەمە نىو ژورەكەى خۆم و چوو پىتەمە نىو ژورنىكى تى شونىنكى تر!!!

تىشكىنكى بە تىن چاوەكانى دەچووزاندووە و رەنگەكانى لەبەرچاومدا تىكەل دەکرد...
لە شونىنكى ژورەكەدا.. يان با بلىن لە شونىنكى نەودىو دەرگاگەدا، بە
چىچىكانەمە دانىشتم و پاشان كەوتە پەل هاويشتن و گەران بە شونىن نەو شانەى كە
پىشتەر لە ژورەكەمدا هەبوون و لە نىستادا و ن ناديار بوون!!!

پانتايەكانى پەل هاويشتن و گەرانم، سنوورى نەو ژورەى تىپەرکرد؛ كە پىشتەر
تىيدا ژيا بووم... قورنەكانىم بۆ نەدۆزرايووە و شتىكم لە ژورەكەدا نەبينىمەو كە
دەستى پىتەمە بگرم؟!.. دىوارەكانىم بىر كەوتەرە!!!..

دەبوو يەكێك لە دىوارەكان بدۆزمەو؛ تا دەستى پىتەمە بگرم و لەوتىو بگەمە ژىر
تاقە هەلواسراوەكە.. پەيژەكە بدۆزمەو و پىنسا هەلگەم پىم؛ هيندهى قەباردى
سندووقەكە پەل بهارم.. لەمانەو و بوونى نەبەدىيانەى دلتىام؟

بەلام پىنەدەچوو دىوارىك لە ژورەكەمدا مابىت؛ يان راستەر بلىم پى نەدەچوو
ژوورىكەمەبىت! بە هىچ نەدەگەيشتمە سەر هىچ و هەروەك نەوى لە دەشتىنكى كاكى
بە كاكيذا و ن بوو پىتەم.. عەودال و سەرگەردان مەم دەنا.

بەلام نەدەكرا و بە لامەو ماقول نەبوو!!!

چونكە من بۆ خۆم لەو دلتىابووم.. كە پىش تاونك، لە دەرگاگەو هاتە ژورە؛
كە دەرگاى ژوورىكە بوو.. ژورەكەش سندووقىنكى تىيدا بوو!!!

پاش نەوى بىنەودە بووم، لە دۆزىنەوى دىوارەكان... كەوتە هەولنى دۆزىنەوى
نەو دەرگاگەى؛ كە كەمىك لەمەوپىش بە نىو دىراستىدا تىپەر بووم و لەوتىو هاتە ژور.



کوټایي

نازاکم بز که له خویندنه وهی دستنوسه که بورصه وه؛ هر وړک نه وهی له
 یه خچالنیکیان نایتم، هم مو گیام هلده لرزی.. ده تگوت بز ماو به کی زور له
 شونځی به ته له کاویدا جی مارم.. پیته کام به تمواری هلناو ساو و سړیوون..
 نیشیک له شمیلکه و ددانه کاغوه دهات و لیوه کام شفقار شفقار و هیشک بیوون.
 هرماکه پشتی چه ماند بزوه و بریره شمی وه ژان هینابوو.. ده ته کام گویان
 نه ده کرد...

هر وړک نه وهی لمنیو همان واگونه گرم و گوړه کی پشوردا نیم و به دم
 خویندنه مو وه هل سابتیم و چوویتیم نیو واگونه کی دیکه ی سارد و سړه وه..
 نه وهی به لاشموه سیر بوو، میترکه له جینی خزی نه ده جولا و پیم و ابوو، که
 رهنګه ده منیک بیت له همان شونځا راو ستایت.

که چاوه کام هلته نا.. هم مو شتیګ به رشی هاته بهرچاوم... پاش که منیک له
 مل وهرچمرخان به راست و چه پی خرمدا؛ ده سم بز نو چاویلکه به برد که له چاومدا
 بوو.. به تمواری له چاویلکه کی نو ناسنګه رانه ده چور، که له کاتی له حیم کردندا له
 چاویان ده کرد.

سارد و سړی نه شوته ی که تیندا بووم؛ وړک سارد و سړی نه مړی شاری -
 مژنوا- و ابوو.. پیم و ابوو که رهنګه زور لهو روزه سارد تر بیت، که نه نکمی تیندا
 رهق بزوه و مرد.

نو ده مه مندا لا بووم و له نیواړه وختی کی زستان کی سارد و سړدا.. له په غموره
 ته لڅه کانی نه و ژور وهی که ده پروانی به هر حموشه گوره لاکشیمیه که مان؛

ده مروانییه نهو تاته شۆږه‌ی که له به‌یانییه‌وه دوو زرتنه زه‌لام هینابوویان و له‌نیوه‌راستی هه‌وشه‌که‌دا جێیان هیشته‌بوو.

سه‌ره‌تا ژێنیک په‌یتا په‌یتا به‌فهره‌که‌ی سه‌ری راده‌مالی.. درایی هه‌وه‌ک نه‌وه‌ی که بێزار بوو بێت، وازی لێ هینا و تا نیتواری هینده‌ی نه‌ژنۆیه‌ک به‌فری له‌سه‌ر که‌له‌که‌ بوو. یه‌ک دوو که‌س له‌ هه‌وشه‌که‌دا، له‌به‌ره‌ی نه‌نکه‌مه‌وه‌ ده‌دوان و نه‌مه‌ده‌زانی باسی نه‌وه ده‌که‌ن، که هیشتا که گیانی نه‌داوه و ره‌نگه‌ زۆر به‌هایه‌نیت.. یان مشتومری نه‌وه‌یان بوو، که چۆن چۆنی کفن و دفن و شته‌که‌ی جێبه‌جێ بکه‌ن و به‌ چ رینگه‌یه‌که‌دا بیه‌گه‌یه‌ننه‌ تا که سه‌رقه‌به‌رانیکی دووری قه‌راغ شارۆچکه‌که‌.

بۆ هه‌وتوو یه‌ک ده‌چوو، بێ وچان به‌فر ده‌باری و گشت رینگه‌ و بانه‌کانی گرته‌بوو.. وه‌ک کفنیکی سپی دار و به‌ردی داپۆشیه‌بوو.. به‌فره‌که‌ بۆنی گیانه‌لا و مه‌رگی لێ ده‌هات.

باهۆز و به‌فر ته‌لی کاره‌بای هه‌مه‌و شارۆچکه‌که‌یان پسانده‌بوو... کابرایه‌کی که‌له‌گه‌ت، که له‌ هه‌وشه‌که‌دا له‌گه‌ل باوکمه‌دا راوه‌ستا بوو.. په‌یتا په‌یتا لایته گه‌وره‌که‌ی ده‌ستی داده‌گیرساند و ناماژدی بۆ به‌رزی ناستی به‌فره‌که‌ ده‌کرد و جار جاره‌ش لایته‌که‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه و کلوه‌ به‌فره‌ گه‌وره‌کانی پیشانی باوکم ده‌دا؛ که چۆن گێژ ده‌خۆن و خۆیان ده‌دنه‌ ده‌ست نه‌و باتوونده‌ی که به‌ ناره‌زۆری خۆی لوولی ده‌کردن و چ کون و که‌له‌به‌ر و په‌نا و پاساریکی مه‌به‌ست بوایه‌ له‌وێی ده‌ناخنین.

به‌ ته‌نیا له‌ ژوورنیان نابووم و ده‌رگا ناسنه‌ ژه‌نگاویه‌که‌یان له‌سه‌ر کلۆم دا‌بووم؛ نه‌و ژووره‌ی که تیندا بووم، ته‌نها بۆ هه‌لگرته‌ی دانه‌نێله‌ و شه‌کر و چا و رۆن و شتی زیاده‌ به‌کار ده‌هات، دیواره‌که‌ی پینچ شه‌ش که‌وله‌ رێوی و دوو سێ که‌وله‌ ده‌له‌کی پێوه‌ هه‌لواسراوه‌؛ که باوکم بۆ خۆی راوی کرد‌بوون.

چرایه‌کی کزبان له‌سه‌ر ته‌په‌که‌کیکی نێوه‌راستی ژووره‌که‌ بۆ دانا‌بووم، صافوورینکی نه‌ستووریان له‌سه‌ر عه‌ردی ژووره‌که‌ راخست‌بوو.

هيندهی و بېرم دهاتموه، لهو نيواره وه ختمدا کليته ره شه کمې باوکم له سر
 کړد يوو.. پالتو سربازيه کمې بايريشم، له خو پتجاوېو؛ که همردهم لهو ژووره دا به
 بزمارنکې گموره ی ژهنگاويدا، هلوا سرايوو.. کومه لن نيشانه و نارمې زور عم جايي
 پيوه يوو.. قزيچه کاني هينده گموره يوو؛ که به مندالي دېوړ په بجه کاني بو
 بکشتم.. تا نم سر نو سري بگرم و گمهي پي بکم.. به پت و به نيکې وا به
 پالتو کموه کرابوو.. لن يوونه وي مه حال و نستم يوو.

ننکم همردهم به سرهاتي کوژراني بايرمي به يک چمن بو ده گيراموه و دميگوت:
 ((باوک هيشتا که مندا بو؛ که بايرت رهوانې بهر دکاني جهنگ کرا و دوو
 سالي ره بق چاو پرمان کرد و پاشان هموالي کوژراني مان، پي گميشت.. له دواي
 خوشي تهنه پالتو سربازيه کمې بو جهنيشتن)).

پميونديه کي سيري، من و ننکمي پيکه وه گري ددها... همردهم نو هکايه ته
 سيري و سمه رانه ی بو ده گيراموه، که له بن نه دهاتن. همره شو تک به چشن و
 شينوازيکي جودا، له هکايه ته کاني پيشتر.. هکايه تيکي دي بو گيراموه. راپنچي
 دنياي جنوکه و ديو و درنج و شته سيري کاني ده کردم.. هيچ کات کوتايي
 هکايه ته کانيم نه ده ييت و پيش وهخت ده خوتم.

ده مويست نه مريست و بژيته وه؟! وه کو جاران له ناميزم بگريت و تير تير ماچم
 بکات.. نه ده کرا شويک، به بي گونگرتن له هکايه ته کاني نو بموم!!؟

نهمده زاني له چ ژوورنکدايه و کي به دياريه وه ده گري؟!... گويم له دهنگي
 گرياني هيچ که نيک نه يوو.. همره وه نه وي هيچ نه بو ييت؛ زور به ناسايي ددوان و
 گفتوگويان ده کردم.. گرفتنيک که مشوم پيان له سر ده کردم، چر و پري به فره که يوو؛
 نو به فره ي که بيوه له ميري جبهه جيکردني کفن و دفن و زو ناشني ننکم.. نو
 له شونينيکي ماله که دا راکشابوو، رنگه ناگاي لهو همره مشت و مريه بو ييت و
 نه فره تي له هموان کرد ييت.

به‌لام من ده‌مویست، ده‌رگاکم لی بکه‌نمده و بچه‌نم شوته‌ی که نمکمی لی
راکشاوه... نم که دوا حکایه‌تی بز گپرامه‌وه، پیی نه‌گوتم که ده‌مریت و بز همتا
هم‌تایه جیم ده‌هیلیت.

ده‌بوو ناگادارم بکات؟! تا بز دوا جار گوئی له کوتایی حکایه‌تینکی نم دوا
شوه‌ی بگرم و تیر تیر ماچی بگم؛ ده‌بوو بزنی میخه‌کبه‌نده‌کی لاگه‌ردنیم کردبای..
ده‌بوو له هه‌لوورانی ده‌نگه قه‌زوانه‌کانی ته‌زیحه‌کی رابامایه!!؟

نیواره‌یه‌کی کپ و سامناک بوو؛ که جار جاره، سهریاری مشتومری باوکم و
که‌سانیک... که په‌تا په‌تا له ده‌رگای حه‌وشه‌که‌ماته‌وه ده‌هاتنه ژورور و ده‌چوونه‌ده‌ر؛
هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی چاره‌پیی هاتنی که‌مینک یان شتیک بن؟!؟

نه‌مه‌ه‌زانی بز هه‌ر کاتینک، بیرم له مهرگی نه‌نکم و نم رۆژه هه‌ره سارده‌ی
سهرده‌می مندالیم کردبای.. هه‌ر نه‌وه‌نده‌م وه‌یاد ده‌هاته‌وه.. یان ره‌نگه بز خۆم
نه‌مه‌ریستیت، که له‌وه زیاترم بیرکه‌ویته‌وه!!؟

نه‌مه‌رۆی شاری -مۆنوا-، رۆژیکی ناوا سارد و سړ و سامناک بوو. له زۆر رووه‌وه
له‌ر رۆژه هه‌ره سارده‌ی مندالیم ده‌چوو...

هینده هه‌بوو، که لی‌ره تا نم کاته‌ش که به پتیلیکانه دوور و دریزده‌که‌دا
چومه خواری...

هینشاکه کلروه به‌فرتیکیش چیه نه‌که‌وتیوو!!؟



ره‌شی هاوتنه‌کانی چاویلکه‌کی چارم، چاوه‌کانی ده‌نیشاند و نه‌مه‌ه‌زانی بزچی له
چاویان کردووم؟! هه‌رچه‌ند هه‌ولم ده‌دا.. هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی به‌سهرمه‌وه نووسینراییت؛
بۆم لانه‌ده‌ه‌راو تا ده‌شتیم بز ده‌برد.. زیاتر چه‌پ و جینگیر ده‌بوو.. به‌شینویه‌ک که
هینده‌ی نه‌ما‌بوو مینشکه سهرم به‌ه‌قینیت. چاوه‌کام دلۆپه ناویان پیندا ده‌هاته خواری
و له روومه‌قه‌وه به‌ره‌و خوار ریچکه‌میان ده‌به‌ست.

هينده نارېحت و قهلس بيوم؛ كه وه كوتړنك به چوار دهرې خرمدا دهستم دهاوښت و دهمويت شتيكي وام چنگ كهويت؛ كه بتوښم هاوينه رهشكاني چاويلكهكي پي بشكيتنم، له ژياندا هيچ جزره چاويلكهمه كم له چاو نه كړدبوو؛ جا چ جاو چاويلكهمهكي ناوا هاوينه رهي قهتراني.

هيندهي خرم ناشوميد و بيهووده بووم، ده هيندهي ترش چاويلكهكه نارېحت و بيزار و درېدونكي كړدبووم.. وه ميوهكي كرميتر، له ناووده كرمه وردهكاني دلهپاوكي و دوودلي، پهرشاني و شپزهيان له رووكارمدا ودهردهخت. نهمدهزاني نهوي كه دووچاري بيوم، تنها خهنيكي سامناك بوو يان راستيهكي نهو ساته وخته بوو كه تيبا بووم.

نيله نيل، ههروه نهوي كلپي ناگرتك له نيومدا داگرسايت؛ گينگل و ماخولام بوو. دهمويت له كورپهكه جيا بيموه و ههسته سر پي.. بهلام نهدهكرا و به هيچ لني جيا نهدهبوومهوه؟

وام ههست دهكرد، كه ههموو شتيكي ناووده و دهرهوي خرم، بهسريش پيموه نووينرابت.. قامكهكانم به چهشنك پينكهوه نووسابوون، كه به نهمتم بزم دهزوان، گهرچي چهند جارنك ويستم قزيچهي كراسهكم بكمهموه؛ بهلام لهوه دهچوو بيهووده خرم خهريك كړديت.

ويستم پر بهدم هاوار بكم.. بهلام ليوهكانم به چهشنك چوويونه سر يهك و پينكهوه نووسابوون؛ كه ههر دهتگوت به دهرزي و دهزوو پينكهوه دادوويوون. ههروه نهوي له نير مهغهلي بنشني تواوهيان نايتم.. ماسولكهكانم شهكت و ماندوو بوون و جوولهيان بؤ نهدهكرا.. گوشاريكي زور له ناووده نيسكهكانيان تيك شكاند؟

نهمدهزاني هانا بؤ كي يرم؟

پيم واپوو، به ههمويان تيم پروان و بزهيان بيت. خرم بهو ميشوليه دههاته بهرچاو، كه له داوي جالجالوكموه دناليت.. كه تا بيووليت و همولي رزگاربوون بدات؛ زياتر داوهكه لهخوي دناليتيت.

تا دههات چاويلكه كانى چاوم قورس تر ده بوون؟ به چه شينك كه سرمى
خستبوو لژوه لژو و پى نه ده چوو، كه ماويه كى ژور بهو چه شنه بؤم رابگيريت.

گهر كرابا و وازيان لى هينابام؛ له سر عمرده كه لتي راده كشام؟! گويم له دهنكى
هينان و بردنى چنده شينك بوو... پاشان گويم له دهنكى چرپه چرپى كه شينك بوو؛ كه
نده كرا هيچى لى حالى بيم.

بؤنى بؤن عه ترى كه شينك؛ كه پى ده چوو له دورره وه راوه ستايت، له همره دور كونه
لوو تمه بهره و سر هه لكشا.

هيندى هيندى ليم هاته پيش.. به رويشتن و دهنكى پيلاوه كهيدا، به مينه ده چوو.
چنده جارنك لوكه به كى ته رى به ده مارتكى لاراستى مله دا هينا و پاشان ده رزيه كى
تيژ و دريژى تى رۆكرد.

بؤ تاوونك نيش و نازارنكى سهير سړى كردم و پاش تاوونك په نجه كانم جووله يان
تيكه وت و بزوزى كه وت ماسولكه كانم. له جاران باشت هه ناسم بؤ ده درا و هه سم به
نه مانى نه و ماده به ده كرد، كه په نجه كانى پيكمه نو ساند بووم.

كه شينك له سر كورسيه كه به رزيو موه و هيندهى نه ما بو هه سمه سه رپى؟
ده شينك له جينى خؤمى دانسانده موه.

هه چؤنك بيت له جاران باشت بووم و ناهيكم پيدا هاته وه.. نه و گوشاره كى كه
پيشتر له سر نيسكه كانم هه بوو؛ هيندى هيندى ده رويه موه و نده ما.

هه مور نه و شانه كى كه پى ده چوو، به سرش پيمه نوو سيرا بيتن؛ هتور هينور
ليم ده بوونه موه.

قزپه كانى كرايه كه م ترازاند و شينك ده سى بؤ مووه كانى سنگم برد.. پى
ده چوو كه سه رتا پاي جه سم، كه روويه كى رهنگ بؤرى مهيله و سه وزى هه له تينايت و
لينجاو نيكش له بن هه نكله موه دابچر تته خوار.

نده كرا داوايان لينكهم، كه ليم بگه رين؟ تا به كه ميفى خؤم بجه گه مارتكى
گه رمه و چينك چلك و پيسى له خؤم دايمالم.

بیرم له هه‌لم و هه‌لاو و ناوی گمرمی تاکه گهرماوینکی نه‌ر شارژچکه‌یه ده‌کرده‌ه؛
 که لیتیو هاتوبوم و پینچ شه‌ش جارینکیش خۆم تیندا شورشتبوو...
 خاوه‌نه‌که‌ی کابرایه‌کی که‌ر و لال و دامار بوو؛ زۆر حمزی به‌ پهرورده‌کردنی
 بالنده‌ی ده‌نگ خۆش و ره‌نگاو‌ره‌نگ ده‌کرد... نازام چۆن به‌بێ نه‌وه‌ی گوینی لێ بیت؛
 ده‌یزانی ده‌نگی کامه‌ بولیوول له‌وه‌ی تر خۆشتره‌. مه‌ست ده‌بوو به‌ جریوه‌ و خۆتندنیان
 و هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی له‌گه‌لیان بلیته‌وه‌؛ لیره‌کانی ده‌بزواند و له‌و کاتانه‌دا چاره‌کانی حمز
 و خۆشیان لێ ده‌باری.

هه‌ر که‌ ده‌چووته‌ نینو گهرماوه‌که‌وه‌.. له‌ بمشی ده‌ره‌یدا، قه‌غزی جۆراوجۆرت
 ده‌که‌وته‌ به‌رچاو.. چیت وێستا له‌ بالنده‌ و ته‌میر و توی عه‌جایب، لای نه‌و ده‌ست ده‌که‌وت.
 هینده‌ی خه‌ریکی فرۆشتن و کرپنی بالنده‌ بوو؛ هینده‌ ناگای له‌ گهرماوه‌که‌ی
 نه‌بوو.. ناترینکی له‌ج نه‌ستووری کورته‌ بالا، گهرماوه‌که‌ی بۆ به‌رپه‌رده‌به‌رد و چۆنی
 وێستا، وایکه‌رد.

چهند حمزم ده‌کرد، له‌م کاته‌دا له‌نینو نه‌و گهرماوه‌دا بوومایه‌ و به‌ که‌یفی خۆم،
 خۆم شوشتا.. که‌ رووی قه‌قاغه‌ به‌ستووی سه‌ر پێستم، به‌ لیفکه‌یه‌کی زه‌ر رامالیا و
 لێنجاوی داچۆراوی بن هه‌نگه‌لم چۆره‌ به‌ر که‌ردبا...
 پاشان جلیکی نفت و نویم له‌به‌ر که‌ردبا!!!



هاوینه‌ ره‌شه‌کانی چاویلکه‌که‌ی چاو، بۆ تاوینک رۆشانییه‌کی که‌وته‌ سه‌ر و داوتر
 هینده‌ رووناک بۆوه‌؛ که‌ هینده‌ی نه‌مابوو، کوتر بێم؟!
 پاشان هیندی هیندی رووناکییه‌که‌ خه‌فه‌ بۆوه‌ و ره‌نگینکی په‌مبه‌ی له‌سه‌ر هه‌ردوو
 هاوینه‌که‌ جێ ما.. ره‌نگینک؛ که‌ له‌ر گه‌رانه‌ ده‌چوو که‌ سه‌رده‌مینک هه‌مو‌ی
 وینه‌کێشانیم دا‌بوو.. ره‌نگینک؛ که‌ له‌ کراسی به‌ری تاکه‌ که‌چۆله‌یه‌ک ده‌چوو، که‌
 سه‌رده‌مانینک خۆشم وێستبوو!!

دواتر چند خالتيكى سپى كهوته سر روى همدوو هاوینه كه و پاشان وهك بالی
په پولهیمه كى لى هات و هندی هندی كهوته جووله. په كه عجار له سر گولتيكى زهره
نيشته وه و دواترش چوره سر گولتيكى سوره.

همروهك نه وهی كه بپروانه سكرينيك؛ هندی هندی رهنگ و وینه و دیمهكان
روونتر بوونمده.

سره تا كچه جحينكي چاو گهوره و بالا بهرز.. كه مهر بارنك.. لينو پر نال..
چه ناگه كوتراو.. خوين گهرم و ناودارم كهوته بهرچاو؛ پاشان كه كايه تهرانيكي ريش
سپى، پى به پنى گوراني وینه و دیمهكان.. له مهر خويه وه؛ كهوته گيرانه وهی
به مهر هاتنك:

له رۆژ و زهمان و عياميني زۆر له مهر پيشدا و به رنكموت كچه قهره جيني
نالآ و والا؛ بۆ ماوهيك له هاوره گزه كاني خۆی دور ده كموتيه وه و له مهر نه
رينگيهی كه ددچيته وه سر نهو شارهی كه سولتانيكي تييدا ده ژيا...

به تنيا دهستی ريبوارنك ده خوئنيته وه!!

وهك هموو رۆژنك، سولتان لهو كاته دا.. خۆی و وهزیری دهسته راستی و
ژمارهيك له دهست و پتوهند و برنك له سربازه تايه تيبه كاني بويدها تيمپر ده بن..
سولتان كچه ده بينی و به جوانيبه كهی سهرام ده بخت.
له وهزیری دهسته راستی خۆی ده پرست و ده لیت:
((نهو كچه كينه؟))

وهزیری دهسته راستی له وه لامدا ده لیت:

((قوريان نهو كچه قهره جه و سالی جارنك، گمل هۆزه كهی دینه مهمله كه ته كهی
جه نابشان و هر ماوهی له شوئنينك دهوار هه لده دن. پياوه كانيان له ژير
دهواره كانياندا، بيزنگ و هيلهك و چه قو دروست ده كن و ژنه كانيان به سوال كرده وه
خهريك ده بن و كچه جحينه كانيشان وهك ده بينيت به دهست خوئنده وه و فال و
جادوو گهريمه سهرقال ده بن..))

سولتان وەك ھەرزەكارلىك خروشىكى سەير لە ناوۋە پىشۋى دەكات و سىحر و جوانى كچە رابىدە كىشىت؛ بۇ تاۋىك ھەروەك چۈن راۋچىيەك دەروانىتە نىچىرەكەي، ناۋا لە كچەكە رادەمىنىت.

پاشان سەرى بەرزەدەكاتەو و بە تىلەي چاۋ سەيرىكى بەررىسى سەربازە تايىبەتتەكانى خۇي دەكات، بە دوو قامىكى دەستە راستى كچەكەي پىشاندا. بەررىسەكە لە داۋاكارى و تەلەبى سولتان تىنەدەكات و دەرھال كچەي بە پەلەكشكرارى دەھىنىتە بەردەمى.

سولتان دەمى بەش دەكات و لەۋزىر سىنلە چىر و پىرەكانىيەو ددانە كلوز و رەش داگەرپراۋەكانى وەدەردەكەۋىت...

لە سەرەخۆ و بە دەنگىكى نەرم و نىان.. بە كچە دەلىت:
((دەمەۋىت دەستم بۇ بھونىتەو؛ بەلام لىرەدا نا.. پىنكەو دەچىنە كۆشكەكەي خۇم.

كچەكە بە شىرزمىيەو، بە سولتان دەلىت:

((بەلام قوربان، مەن تەنھا دەتوام لىرەدا دەستت بۇ بھونىمەو.. ئىنەي قەرەج پىنكەو دەۋىن و پىنكەو دەچىنە مەملەكەتان و پىنكىشەو ون دەبىن.. لە ھىچ جىنگەيەكدا بەنگ نابىن.. وەك بالندە كۆچەرىيەكان ئۆقرە ناگرىن..))

گەرچى سولتان بە قەسەكانى نارەھەت دەبىت.. بەلام بەسەر خۇيدا ناھىنىت و بە شىۋازىكى شىرىن و دەنگىكى كەمىنك لەرزۆك.. زارى ھەلنىتەو و دەلىت:

((چىت پىن خوش بىت، بۆت دەكەم.. زىر و زىو و خىل و گەۋھەرى ناياب دەدەمى.. ھەنگۈنى جۇراۋجۆر و شەربەتى ميوە و گولە كىۋىلە و نەردى ھەزەت لى بىت؛ رۆژانە لەسەر خوانى ناغۋاردەت نامادە دەبىن.. دەنيزم جلى ئالا و والى ناۋرىشت، لە بنى دىناۋە بۇ بھىتن...))

نەم بەند و بالۆرەيى سولتان، كچە دەگەيەننە سەر لىۋارى شىتى و ھاربوون... پىر بەدەم و لە ناكاو ھاۋار دەكات.

بەرپرسي پاسبه‌وانه تايبه‌تايه‌كاني سولتان؟ به دهسته تووگاييه‌كاني زاري كچه ده‌گرت...)

سولتان بۆ هيور كردنه‌وي كچه بى سى و دوو ده‌مى هه‌لدنيسته‌وه و ده‌ليت: ((مه‌ترسه خۆ من هيچت لى ناكهم؟ تهنه‌ها نه‌هه‌ندهم له تو ده‌ويت.. كه رۆژانه ده‌ستم بۆ به‌ويسته‌وه و له رووداوه‌كاني داها‌تو ناگادارم به‌كيت...))

كچه له چه‌ژمه‌تا په‌لاماري به‌رپرسي سه‌ريزه تايبه‌تايه‌كاني سولتان ده‌دات و به چنگ ده‌موچاري ده‌پنئ... دواتر شه‌قنك له‌ناو گه‌لي هه‌لدده‌دات و هه‌لدئ... زۆر به خياري و له چاو‌ترروكانه‌كانا هينده له‌گه‌له گورگه‌كه‌ي چوار ده‌وري سولتان دور ده‌كه‌وتنه‌وه؟ كه عاجبانيان لى دئ. پاش هانكه هانك و شه‌كه‌تي و ماندووبوونيكي زۆر؟ ده‌ست و پيوه‌نده‌كاني سولتان به‌هه‌ر حاله‌ك يه‌ت، ده‌ستگيري ده‌كهن...)

بى گوي دانه داد و فيفاني؟ كچه په‌لكيش ده‌كهن و به په‌له ده‌يگه‌يه‌ننه كۆشكي سولتان.

سولتان پاش نه‌وان ده‌گاته كۆشكه‌كه‌ي و به په‌له پرۆزي كاره‌كه‌ر و كه‌نيزه‌ك و ژنه‌كاني بانگ ده‌كات و به ته‌وه‌سه‌ره پييان ده‌ليت:

((خۆ ده‌زانن، چي ده‌كهن!!؟))

كاره‌كه‌ر و كه‌نيزه و ژنه‌كاني سولتان، دهرحاله‌ كچه ده‌به‌ته گه‌رماويكي له شووشه دروست‌كراي نيۆ كۆشكه‌كه و تا ئينواي پيوه‌ي خه‌ريك ده‌بن.

هاوار و په‌لكوتان و گريان و په‌لاماردان و چنگه كړي كچه بى سوود ده‌بيت؟ ده‌رۆستي نه‌وه هه‌موو ژن و كه‌نيزه‌ك و كاره‌كه‌رانه‌ي سولتان نايه‌ت. به هه‌موويان له هه‌وزيكي تايبه‌تي ده‌نين و يه‌كيكيان به ليفكه‌يه‌كي زير تني ده‌كه‌ويت... هينده له جه‌سته‌ي كچه‌ي هه‌لدده‌خه‌نيه‌ت به ته‌واوي تويه‌ينيكي پيستي ده‌بات و دواتر يه‌كينك له كه‌نيزه‌كه‌كان به شانه‌يه‌كي له ته‌خته دروست‌كراو پرچه لووله‌كاني خاو ده‌كاتنه‌وه.

به پيوه‌ رايده‌وه‌ستين و به يه‌ك دوانيك خه‌ريكي هه‌لگرتني مووه‌كاني له‌شي ده‌بن و زۆر شوينيشتي به مووس ده‌تاشن...)

کچه به هیچ داناسه کنی و هینده دهجوئیت، زور شونیی جهستی به مورسه که زامدار دهیت. خون و کف و سابوونی سر جهستی کچه، لهژیژ سیلای ناور پیناگردنی پمنا پمیتای سمره ژنیکدا، تا دیت ناوی پنگ خواردووی نیو جهوزه که، زیاتر خورتاوی و کهفایتر دهکات.

هر چوئیک بیت، چاوپی دهکمن.. تا نهو دهه می شونه زامدارهکانی برینک ساریژ دهی و خونه لیچوژارهکانی دهگیریمتوره.

خالییه کی سبی تی دهالتین و وشکی دهکهنه و پاشان تا پینان بکرت گولاو برژینی دهکمن. دواتر دهیان جزر مهره می له گول و گولزار دروستکراو له لهشی دسرون و عتر و بون له بن همنگلی و پرچهکانی دهدهن.

دواجاریش پاش بگره و بهردهیه کی زور، تاس و لووس له تارایه کی سروری دهپنچن و پاشان دهینه ژوره تاییه تییه کی سولتان. بهرپرسی سربازده تاییه تییهکانی سولتان بانگ دهکمن؛ تا به کلبله کی گیرفانی دهراگای لهسر کلوم بدات...

پاش نهوی حکایه قهوانه که نهمه کۆکه یه کی بۆ کرد، دریژه ی دایه گوتی:

(شو درهنگان، سولتان پاش خواردنمه و سرخوش بوون؛ به قامچییه که ره بۆ دهچینه ژور و دهنگی تهقه تهقی پاژنه ی پینلارهکانی سولتان؛ کچه ی بیدار و شهکت، زاره تروک و بیزار دهکات.. به پهله پر دهاته پمتۆ سهرزه کی سر سیه مه که و له خزی دهپنچی. پاشان هر ده دواتره مۆمه داگیرساوه کی نیو ژوروه که دهکوژینیمتوره و له پهنایه کدا خزی مه لاس دهدهت.

سولتان دهراگه دهکاتمه و سهری له تاریکی نیو ژوروه که سووپ دهمینن. کهمینک رادهمینن و پاشان گهوه مرنکی فوسفوری دهکمن و دانسه له گیرفانی دهردهمینن؛ گهرچی هینده ههلتانیک دهیت.. بهلام دههینده میژیک تیشک و رژیانای دهیت و لهسر میژیک لاتهنیشتی دهراگه دایدنیت و ههنگاو ههنگاو دهچینه ژور.

کچه ناهیت سولتان له ناهیزی بنیت، خوی راده پسیکنی و به پهله پرۆزی
خوی له ژیر سیسه مه که دهیت. پاشان وهک مشکیک خوی له بنه هیلداره
ناسینه که ی گیر دهکات.

سولتان به خنه خن و کۆمه لیک ورگموه.. زۆری پی دهچیت؛ تا خوی له ژیر
سیسه مه که دهنی.. کچه ی له دهست دهرده چی و هه لئنی.. تاقه میریک له ژیر سیسه مه که دا
وه گیر دهیت، پاشان به چه شی مشک و پشیل، راو راوین و راکه راکمیان تا به یانی
ده خایانیت.. کچه چهند جاریک ده موچاوی سولتان دهنی.. گاز له پوز و په نه کانی
دهستی ده گرت.. سی شمو بهم چه شنه ده بینه سمر، لینان و برسی کردن و هه ریشه..
کچه ناهیت سمر باره ته نانهت زیاتر شتتگیر و و هارتری دهکات).

هه کایه خوانه که، هه ناسه یه کی قوولی هه لمزی و له جیتی قسه کردن و
گیرانه وه.. دهستی بو غایشیکی سمر ته خته ی شانویهک راکیشا، که چهند
که سیک رۆلیان تیندا ده بیی.

{که سیک وری زل رۆلی سولتانی ده بیی، گهرچی به ته وای له سولتان
نه ده چوو، به لām وهک نمو هه لکوه وتی ده کرد و ده جوولایموه.. به کاوه خۆ، له بهر برسی
سهر بازه تاییه تیه کانی خوی هاته پینش و شتتکی به گویندا چریاندا؛ پاشان بهر برسه که
پینچ شمش سهر بازی وه دووی خوی خست و دهرگای ژووره که ی سولتانی کرده وه و
له گمل سهر بازه کانیدا چوونه ژوور.

-له دیمینکی تر دا-

کچه شالار بو سهر بازه کان دها و دهست و قاچیان ده گزیت.. پاشان هه روهک
نموه ی به نینۆکه کانی چاوی راستی بهر برسی سهر بازه کان کویر بکات.. بهر برسه که
دهست به چاویموه ده گرت.. به لām له کۆتایی دیمه که دا، دهست و قاچی کچه که به
سیسه مه که وه ده به سته وه

-دوا دیمن-

سولتان سمعاتیکې کونی لین، هله ده گړتیه و پاشان هله ده شپته سر پې و به کلینک دهر گای نه و ژورره ده کاتمه که کچه کې تپیدایه.

ده چپته ژور و پاش که مینک چا و گنېرېن به ژورره که دا... وک شپت بهرمو بالقونه که راده کات. پاشان دپته ژور و به کسر سمری ژیر سیمه که ده کات. دواتر ناو دؤلاب و گشت سوچ و قورښنیکې نیو ژورره که ده گړت. پاشان لمبر خویموه ده لیت: ((مه حاله... سمعاتیک له ممویش، سرباز هکان تووند به سیمه که ده شته کیاندا)).....{.

حه کایت خوانه که تارنک تیر و انیم و پاشان درېزه دایه و گوتی: (سرامیه کی بی وینه نابلو و قی لی خورده و ونموه و تیرامانی سولتان ده دات. چمند بیر لی ده کاتمه، چویتی دیار نه مان و ونیونی کچه یو یه کالا ناکرتیه و. له بهر خویموه ده لیت:

((نه گمر به راستی سرباز هکان؛ بهر گوریسه که من دامنې.. کچه که میان تووند به سیمه که ده شته که داینت. مه حاله پاش سمعاتیک خوی و گوریسه که دیار نه مینت. تو بلنی سحرینکی وای له سرباز هکانم کردیت؛ که نه یان به شپته و پینان و ابوویت که به ستویانه توه.))

سولتان له ودا ده پینت، که پاشه و پاش بگه پرتیه و دوا و بهر برسی سرباز ه تاییه کانی گاز بکات، که له نا کاو له پشته و خه غبرنک ده چه قنیرته گاز و رای پشی.. هیشاکه به پنهو ده پیت.. که یه کینک خه غبره که له پشی دهرده هینتیه و ده پداته ده ستی.

سولتان خه غبره که ده ناسیتیه و یو دوا جار کومه لی وشه له زاریموه دهرده پیرته دهر و ده لیت:

((خه-نج-ره-که-ی-خ-ژ-مه...!!؟)) نیتاشی له گه لدا بیت، که س نه یزانی که خه غبره که سولتان چوژن گه یشته ده ستی بکوژه که ی؟!)

بۆ رۆژى داۋامى و دىمەو ئىئوارى.. پاش نەمەى سولتان ھىچ ھەست و خەستى
نايىت و ھىچ نايىتە دەر.

و ھەزىرى دەستە راست دەكەيتە غايەلە و دلەراۋكى.. بە دور دليەدە، دەچىتە
بەردەم دەرگای ژورەكەى سولتان و دەنگى لى دەكات:
((گەرەم خۆ شکور جەنابتان ساغ و سەلامەتن؟!))

چەند جارنىك ھەمان دېر دوربارە دەكاتەو و ھىچ وەلامىكى بەر گوى ناكەويت.
دلى دەكەيتە ختورە و بە دەنگىكى لەرزۆك بەرپرسى سەربازەكان بانگ دەكات و
پاش تارنىك بەرپرسەكە دەگاتە لای و بە كىلەكەى گېرفانى دەرگاگە دەكاتەو و
ھەردووكيان پىكەو دەچنە ژورە! دەبىنن سولتان لە خوتىنى خۇيدا گەوزاوە و خەبەرە
دەسك زىرپەكەى خۇشى لە مشتدايە.

بەرپرسى سەربازە تايەتپەكانى سولتان.. بە پەشۋاۋى و لەبەر خۇيەو دەلەيت:
((ناكرىت و ناشىت.. كچەكەم بە دەستى خۆم بەستەو.. تۆ بلىنى سولتان
بە دەستى خۆى كەردىتپەو؟!))

گەرچى بە مەبەستى دۆزىنەو كچەكە، ھەموو جىگە و شىنىكى ناردەو و
دەرەو ژورەكە دەگەرىن، بەلام سەرى سەندووقە ھام ناردەندىيەكەى نىو ژورەكە
ھەلئادەنەو.. چونكە بەلايانەو نەستەم دەبەيت كە كچۆلەمەكى بالا بەرزى وەك كچە
قەرەجەكە! بىتوانىت لەنىویدا جىنى خۆى بىكاتەو.

سالانىكى دور و درىز، ژورەكەى سولتان بە كلۆم دراۋى جى دەھىلن!?!...
تا لە كودەتايەكدا، كۆمەلىك لە كۆنە دورۇمنەكانى سولتان دەست بەسەر
كۆشكەكەدا دەگرن و دەرگای ژورەكەى سولتان دەشكىنن و ھەموو شىتىكى نىو
ژورەكە ھەراچ دەكەن.

گەرچى زۆر خۇيان بە سەندووقەكەو خەرىك دەكەن! بەلام نە سەركەيان بۆ
ھەلئەدرىتەو و نە سەندووقەكەشيان بۆ دەشكىت!؟

پاش مارمیهک گنله بازارگانتیک ده دۆزنمه و سندورقه که ی به ترخینکی باش پی
 ده فروشن و پینی ده لنین که گوايه؛ سندورقه که دارنکی سحرپی تندایه و سالی یه گجار
 سمری سندورقه که ده ترازیت.. گمر که سینک به مرد دیرام به دیارییموه نیشک بگرت؛
 ده توانیت له کاتی ترازانی سهره کمیدا، داره که بهینیتته دهر. نووی بیتته خاوه نی نهو
 داره سحرپیه، له دنیا دا چی بورت به پی سی و دوو به دهستی ده هینیت.)
 که به ناگا هاتمهوه؛ یان رهنگه به ناگایان هینایتتمهوه!!؟ ده تنووسه کم
 بیر کموتمهوه...



پیلوه کام لیک ترازان و به سمرسامیهوه روانیه پیش خۆم؟! تیشکی لایتیک
 چاری ده چورزاندهموه.
 دهستم بز چوارچینودی چارلیکه که ی چارم و هاوینه کانی برد؛ هاوینه رهشکان
 لایراپوون و دوو هاوینه ی روونی ناسایان له جی داترابوو.
 هینشاکه بینایم لیل و تلخ بوو؛ بهرچاوم به تهواری روون نه بریووه...
 کورسییه کانی نهو شونیه که تیدا بووم، به چه شنی کورسییه کانی نیو واگونی
 میترۆکه، ریز کرابوو.

به لام پی نه ده چو که له نار ههمان واگونی پینشودا بم؟!...
 نهو لایتی که راستموخو دهیدا له چاوم و پهیتا پهیتا ده کوژایهوه و ههله ده بوو؛
 نهیده هیتت به تهواری که لریه له کانی ده رووبه ری خۆم بز جیابکرتمهوه.
 که سه که ی تهنیشتم وه بیر هاتمهوه؛ له شونین خزی پی همت و خوست
 دانیشبروو!!؟

له وه دابوو که ههستمه سهر پی، لایته که کوژایهوه و نهو شونیه که تیدا بوون،
 وهک شمری نه نگرسته چاری لی هات. هینده تاریک بیوو، به زه همت توانیم له
 ههمان شونیه که ی پینشروی خۆم دابنیشمهوه!؟

ناو به ناو و بۆ چمند جارنك دهنگم له كههكهى تهنيشم كرد و هيچ سهدا و دهنگينكى نهبوو.

دهستم گهيانده نهژنۆى و راموهشانده.. سهرتا سهلميمهوه و به پهله دهستم كيشايهوه. پاشان هاتهوه سهرخۆم و بۆ جارنكى دى دهستم بۆ نهژنۆى برد؛ نهرمى و رهقيهكى سهيرى نهو شويتهى كه دهستم بۆ بردبوو.. سهه پهقيهكانى دهنيشانده.

دهتگوت دهستم بۆ مۆميك بردوره!!؟

تا پيم كرا، كلارهى نهژنۆيم به پهقيهكانم گووشى. بهلام تهنها نينۆكهكانم رۆچوونه نيو و دهستم كرد به ههلكراندنى.. تويژال تويژال ههلى دهدا و برينكيشى وهك چهريهكه له ژير نينۆكهكاندا كۆبۆوه.

شان و لا مليم دۆزيمهوه و نينۆكهكانم تينگير كرد و ههلكراند... پاشان دهستم بۆ بهشهكانى ديكهى جهستهى برد و زانيم كه گشت بهشهكانى جهستهى له يهك مادده دروست كراوه.

دهستم بۆ سهرى بردو كلاره قۆنكم به دهستهوه هات؛ دريژ و تينكهل تاله مووهكان به بهشى دهرهوى كلارهكهوه لكيندرايون.

دهستم بۆ كهله سهرى برد، لووس و چمور بوو، لوم نا به تهپله سهريمهوه و بۆنم كرد؛ بۆن مۆمى لى دههات.

گهر هينده تارنك نهبايه، دهستوانى لى ورد بيمهوه و تىي پروام.. دهستينكم بۆ نهو زهلامه برد، كه پيشتر و پيش نهوهى به تويژى دهستنوسهكهم پى بهوتنهوه؛ هاته تهنيشم و لايهكى چاكهتهكهى لاوا و دهسانچه شاراوهكهى بهريشتى پيشان دام.

دهسانچهكهم به دهستهوه هات؛ نازام بۆ وهك داخ له دلنك ههموو هيزى خۆم خسته سهرى و لهنيوهراستهوه وهك مۆميك شكاندم!؟

دهستينكم برد بۆ چمكينكى چاكهتهكهى؛ رهق راوهستابوو...

تا هيزم تيندابوو، بۆكسينكم له ورگى دا...

وهك په يکهړنک له جیتی خوی هیچ نه جوړلا.

گوښام له کورسپهش لا دروست بوو؛ که له مری دانیشبووم؟!

چند دهم گنړا... له پروی قهباره وه هیندهی له گهل کورسی نیر واگونه میړوکه
فرق نه بوو. جیاوازیهک که به ددست لینان ههستم پی ده کرد؛ کورسپه کهش له پروی
رهقی و نه رمپهوه، وهک کهسه کهی ته نیشتم و زه لاهه کهی که به ته نیشتموه
راوه ستابوو، وایوو.

به تهاوی سرسام بیووم؛ بز ده بیت پاش خوتندنه وهی نه ده ستورسه، که له نیو
واگونه کهدا دایانه دهم؛ میان بز نیره هینابیت؟! یان تو بلتی...!!
له بهر خومه وه گوتم:

((بز بلتی هر له سره تاوه، هاتیتته نیره و له گهل نم مزه په یکه رانه دا...
رینگی دوا نیستاسیونی میړوکم گرتیتته بهر و پیم وایووینت، که نم واگونه.....
ده سگه نیته جی!!))

نه ده کرا له وه زیاتر، ددان به خومدا بگرم و هندی و له سره خو چاره پری م.
نه ده زانی چون لم جینگه سیر و سه مریه هه لیم؟

نه ده بوو هر له سره تاوه بیته ناو نم واگونه شوومه، نه گهر لمر استیدا و پیتشر
له ناویدا بووینتم، یان له نیستادا له ناویدا م!!

تینه ده گیشتم له وهی که بز ده بیت، ده ستورسینکی جودا و جیاواز له ده ستورسه
نه سلپه که میان پی خوتندنه وه...

تو بلتی له په نایه کهوه ده قا و دهقی خوتندنه که میان تومار کرد بیت؟!
لما گاو پر به دهم و به چه شتیک هاوارم کرد؛ که بز ماوه یهک گوته کام کاس بوون.
تا ماوه یهک گویم له هیچ ههست و خوستیک نه بوو!!
دواتر گوتم له دهنگی پنی چند که سیک بوو، که به پیلپیکانه یه کدا ده هاتنه
خوار... به ژماره ی تیشکی لایته کانیاندا پینج کهس بوون.

پاشان گریتم له دهنگی خسته گهړې دینه مویهک بوو، که دیار یو له نړیک شوو شونډه دانرابوو؛ که منی لږ دانیشتیووم.

سره تا گلویه کان، چنډ جارنک هه لېوون و کوژانه وو... پاشان به تهاوی هه لېوون. چاویکم به دهر وره یی خوم و شوو شونډه گنړا؛ که تیندا یووم... چنگه و شونډیکې له شوو شه دروستکراو یوو... که به شپوه، له واگونه که ی پشوری میتز که ده چوو... ناو دهشی به تهاوی له نیو واگونه که ی پشوو ده چوو، که به کانی نیویشی هر به که به کانی پشوری نیو واگونه که ده چوو... هینده هه یو نه مان په پیکر ناسا له جیی خویان نه ده بزوان... هینشاکه کوره زهر دکاره که روومه تی له جامه که جوړوا نه کرد بڼه... که به که ی که له تهنیشتم دانیشتیوو... کابرا که له گه ته به پشوه راو ده تاهه که ی لاتهنیشتم؛ هه مو نه رانه ی دیکه ش هر هه مان که به کانی پشوو یوو، له رووخسار و روا ته دا!!!... تهنانت وینه ی که چو گزرائیته؛ ناو د ده که ی شاری (مژوا) ش له سرچینکی جامه پش بڼه کانی نه و واگونه شدا هه لاسرابوو.

نه ده کرا هر له سره تاهه، لیره دا یوویتم!!!

له پز که ده شتاله کم وهیر هاته وه؛ به لام چنډ چاوم بڼ گنړا... به دیم نه کرد؛ هینشاکه زنجیره که ی له گه فاعدا یوو...

جانتای که به که ی تهنیشتم گه رام، هیچی تیندا نه یوو؟

نه و پشچ که به ی که پشتر به پشلیکانه کانداسا هاتنه خورای؛ هینشاکه نه هاتیوونه نیو نه شوینه ی که تیندا یووم.

پاش ماویه کی دور و دریز له دانیشت؛ هه تاهه هر پی و چنډ شه قاونیکم نا... که سیک نه یوو؛ دامنیشینته وه و نه هیلیت له جیی خوم یوویتیم؟

سره تا، که میتک به ناو واگونه شوو شه به که دا گه رام و لپی ورد یوومه وه...

پاشان که چوومه بهر دهرگا که ی؛ بڼ خوی هه روک دهرگای واگونه ی پشوری میتز که کرایوه. چوومه دهر و به لای راستا چنډ هه نگانویکم نا، دواتر زور به خیرایی به تهنیش ریزی واگونه شوو شه بیدا تپه یریم و پاشان هه لوستیه کم بڼ کرد و

دواتر له دەرگایه کی بهرامبهر به یه کینک له واگوښه گان، ناردیو یوم و چورمه نیو ژوورینکی ناوینه بهند چلکن و کوولکن؟ له ناوینه گاندا خوم دهاته پیش چاو...
 بۆنباغه کم له ملدا نه مایوو... یهک دوو قوښچی کراسه کم لی بیژوه...
 پانتوله کم له همدوو لاتنه نیشته کانییوه، بستیک درابوو.

له دەرگایه کی ژوره ناوینه بهنده کوه، چورمه نیو ژوورینکی دی؛ که دیوار بنمیچ و عمرده کی له دار دروست کرابوو... تیشکینکی کز ژورده کی رووناک ده کرده؛ که له گلزینکی هه لراسرای شوره وه بونی سرو ته پله سرموه په خش ده بژه... سینه ری خوم نیو سه ترنک، له پیش خومه گرموله ببوو؛ که به هیچ شتویهک هارته بایی له نیوان چهن و شتوی جووله ی همدوو کماندا نه بوو، کاتیک من دستم ده بزانده، نمو دستی له گرفانی دنا... که له جینی خوم راده وستام نمو ههنگای دنا و که ههنگام دنا نمو جووله ی له خوی ده بری و راده وستا.

نه مویست لموه زیاتر له سیمه ده که پروانم و کموتقه سهیرکردنی دیواره له دار دروست کراوه که، همدیک شوتنی به بۆیمه کی زه دی مهیله و قاره یی که میتک بۆیه کرابوو.
 به هیلینکی ژور باریکی سپی به گچکمی له لایه کی دیواره که دا ناماژیهک بۆ شوین عمرده لایه کی ژورده که کرابوو.

له جینی خوم هه لرووشکام و چهنم پینکا که وتقه سمرغانی عمرده که... هینده ی ههوت ههشت کاشی شوین جینگیهک به هیلینکی سووری باریک ده ستیشان کرابوو، دستم خسته سمری و بۆ ناووه، وه دەرگایهک کرایه وه... په یژه یه کی له دار دروستکرای دور و دریز له ژیردا، به پتوه راده ستینرابوو.

به په یژه که دا چورمه خواری... گهرچی بېجگه له کومه لی مومی داگیرسای، چوار دهوری ژیر په یژه که؛ هیچ سهراوه رووناکییه کی تر له نارادا نه بوو، به لام له گهژ نه وه شدا، هینده ی پتویت بوو، رۆشناییهک بهر پنی رووناک ده کرده وه؛ که پی به پی له گه لندا دهاته خوار و هیچ په یروندیه کی به تیشک و رۆشنایی مومه کانه وه نه بوو... که به حال چواره وری خویان بۆ رووناک ده کرایه وه.

هينشاکه پينج شەش خانەي پينليکانه که مابوو، تا بگه مه سر نو ريگهيهی که بهرو دەرگای دەرەوی نيتاسيونی ميتزۆکه دهچوو؛ که دەسپنک و کۆتاسي نمو خەوتە ترسانگەم وەبیر هاتەرە، که نەمدەزانی له چ شوێن و کاتيکدا بينيبووم؟! نەو خەوتە سەبیر و سەمەرەيهی، که ههچ کاتيک، نيۆهراسته کهيم... وەبیر نەدهاتەرە!

بەين نەوێ بەخۆم بزائم، وەدووی تارمايهک کهوتبووم.. که له پينشمهوه به پينليکانهکاندا سەردەکهوت.. نازائم بۆ لهو کاتهدا وام هەت دەکرد، که وەدووی تارمايی کچۆله رەشتاله بالا بەرزەکه کهوتينيم؛ که پينشتر لەنيۆ واگۆنی ميتزۆکه دا بينيبووم...

هينشاکه زنجيرە پساوکهی له گيرفاغدا مابوو؟! که گهيشته ناستانەي دەرگای دەرەوی نيتاسيونی ميتزۆکه، هەرەوک نەوێ چاو بۆ ناشايەک بگيريم، ناوا چارم گيريا و کەم نەبينيمهوه. هيندي هيندي نويم جيهيشت و خۆم سەرقالی سەبیرکردن و ژماردن داریتلهکانی ناوهراسی شەقامه که کرد. به چەشنيکی جودا و جياواز له هەموو داریتلهکانی تری دنيا دروست کرابوون.

بەشيوه له دەست و قاچی بنيادەم دەچوون، بەلام سەد هيندەي دەست و قاچی بنيادەمان گەوره بوون و هيندەش درنيۆبوون که به حال گۆزیه زەرەباوکهی سەر بەرزترین خالی داریتلهکانت دەبينی، بەو حوکمەي که لەو بەرزیهشەوه دەبينرا؛ دەبوو گۆزینکی زۆر گەوره بێت؟! نەو دەمانە هەلدەبوون، که نۆتۆمبيلیک شەقامه کهي بریيا.. يان پيادەرهوینک به ژيریدا تپەبريا.

تا بلتی رۆژنکی ساردبوو؛ گەرچی هينشاکه کلورره بەفرنيکيش چيه نەباريوو. له ناکاو بايهکی به گف و هزير، بۆ ساتنک چەقبەستوو له جینی خۆم رايگرتم، هيندەي نەمابوو لهجینی خۆم هەلکەنيت و رەحەوام بەدات.. وەك گورگينک لوورەي دەهات و جل و بەرگی بەرمی فوو دەدا.

باش بوو، زوړی نه خایاند و له پر همره ک نه وې که نه بوو بیت؛ له ساتنکدا لووره و گډی نما و له پشمهوه بهر و سر هلکشا.

به دیوی دهسته راستی، کزتابی شه قامه که دا، د مرگای بازارینکی شوو شه به ند و والا له سر پشست بوو.

پنشر نمر بازار هم لمو شونهدا نه بینیبو؟!

همر که له ده رگا که پوهه چوومه ژورر؛ له سر دیواری دهسته راستی په کمه دروکانی بازاره که دا، چاوم به نوو سینک که ورت.. که نوو سرا بوو:

(ناژډن و ده عباي ده گمن و تمیر و تری عه جاییت، لم بازاره دا ده دست ده که ورت.)
نه وې که زوړ سرغی راکیشام و ماوه یه ک تیتی رامام.. خوشکینکی یه ک دور مه تره دریژ و له ش ته شلایی بوو، که له نیو حه وزینکی شوو شه دا دایاننا بوو؛ هر ده تگرت دینا سوړینکی گچکه یه. پنشتینکی درکاو و لوچاوای هه بوو، به چه شنی پوښی که له شیرینک، چند درکه نینک له ته پلې سهریه وه هاتوونه دمر، هینده ی زه لامینکی قه له و زوړ خور غه بغه به به ملیدا شوژ بیژره.. په له کانی پشه وه و دواوه ی چاوی کمک و زمانینکی دریژ و هلئاوساری هه بوو.

له بهر ده میدا چند پارچه گوشتینکی گه نیو، دانرا بوو.

تینی د پروانیم و لیم ورد ده بژوه.. زمانی بژ ده هاویشتم؛ که نیو مه ترینک له پیش خویه وه دریژ ده بوو.. سهری زمانی مادده یه کی لینجاوی سریش ناسای پڼو بوو، که ده نا به هر شتینکمه ماوه یه که بهر شته وه ده نوو سا.

گرچی په که مجارم بوو، که خوشکینکی له و توخم و جوره بینیم، به لام نازام بژ وا هه ستم ده کرد؛ که رهنگه پنشر له شونینکی دیکه ی دینادا، نم چه شنه خوشکیم بینیت.

بژ تاوینک، همره ک نه وې شاره میرووله به له شدا هلگه رایت و په پتا په پتا بگه زیت؛ نو قرده لی برا و به په له نو ناوهم جینه شت.

بهره ده‌رگایه‌کی پشتمودی بازاره‌که، هه‌نگارم نا و له‌ویشه‌وه رینگه‌ی کۆلانیکی
 پینچا‌رینچم گرتهمهر، که زیاتر به‌گه‌ره‌کینکی هه‌ژارنشین ده‌چور، خانووه‌کانی ساده و
 ساکار و یه‌ک دوو نه‌ومی بوون، زۆربه‌ی نه‌وانه‌ی که له‌ سووچ و گوێشه‌ی کۆلانه
 پینچا‌رینچه‌که‌دا به‌ تووشم‌وه بوون؛ پیشتر له‌ بالکۆنی خانووه‌ دوو نه‌ومییه‌گانه‌وه،
 تییان ده‌روانیم...

سه‌یری ههر بالکۆنیکم کردبا و کیم دیشبا...
 هینده به‌خیزایی له‌ بهره‌مه‌دا قووت ده‌بۆوه، که به‌لام‌وه مه‌حال و نه‌ستم بوو،
 که به‌و خیزاییه‌ توانیبیتی له‌ بالکۆنه‌که‌وه هاتبێته‌ خوار و خۆی گه‌یاندبێته‌ شوێنیک
 دوورتر له‌و شوێنه‌ی که من پێیدا تینه‌م ده‌بووم.
 کۆمه‌لێ منداڵ له‌ بهره‌دم بینایه‌کی دوو نه‌ومیدا، که که‌مه‌یک له‌ بیناکانی تر
 گه‌وره‌تر بوو...

ساپ ساپانییان ده‌کرد...
 بیناکه وه‌ک ره‌نگی ئالا‌که‌ی سه‌ری به‌ سپی و شین بۆیه‌ کرابوو..
 کابرایه‌کی سوور فلی گرگن و قه‌له‌و؛ به‌ په‌له‌، له‌ ده‌رگای بیناکه‌ هاته‌ ده‌ر و
 گازی کردم.

کابراکه‌م نه‌ده‌ناسی و بۆیه‌که‌ مجاریشم بوو، که نه‌و بینایه‌ بینم؟!
 بۆ جاریکی تر روانیسه‌ بیناکه‌؟ هیچ نوسین و ناهه‌ژه‌ و نارمیکه‌ی له‌ سه‌ر نه‌بوو..
 ئالا‌شه‌ کاوه‌که‌ی سه‌رشیم، له‌ هیچ جینگه‌ و شوێنیکه‌ی تر‌دا نه‌بینیبوو.
 ده‌برو هه‌لبێم و له‌ ناوه‌ دوور بکه‌ومه‌وه؟!
 هه‌شتاکه‌ چه‌ند هه‌نگاوێک دوور نه‌که‌وتبرومه‌وه؛ که گازی دوو زه‌لامی کتووست
 وه‌ک خۆی کرد و به‌ دوومه‌دا هاتن.

گه‌رچی گرگن و قه‌له‌و بوون.. به‌لام له‌ من خه‌راتر رایان ده‌کرد و که ده‌ستگیران
 کردم؛ هه‌شتاکه‌ نه‌گه‌یشتبرومه‌ سه‌ری کۆلانه‌که‌ هه‌رچییه‌کم کرد، خۆم بۆ ده‌رباز

نه کړا، هيندهی نه بر د منيان برده بهر دهم کابرا سوور فله کمې، که په که بهار له دهر گای
بيناکموه هاته دهر.

ماو به کی دور و دريژ تيروانيم و پاشان گوتی:
((کوا ده سترو سه که؟!))

له وه لامدا گوتم:

((ده سترو سه که يان، له واگونه که دا لي سەندم.))

بی س و دوو زاری هه لهنه و گوتی:

((بژ چوو ته نيو واگونه که؟!))

گهر چی زژر سه رسام بووم بهوې، که نه ميش هموو شتيکی له باره صوه ده زانی.

به لام ده بوو، به خيړايی وه لامی بده صوه و گوتم:

((به پتي نامه يه کی تاييه ت؛ که له گروو پی -؟- ده پيم گه يشت بوو... ده بوو

بگه مه دوا نيستاسيوني مي تر وکه و له وي...))

قه که ی پی بریم و به عاجبايه تيبه که وه گوتی:

((کام نامه؟!))

گهر چی هه روک نه وې له گير فامدا بيت؛ سه رها ده ستم بژ گير فانه کام برد.

به لام دواتر بيم که و ته وه که گير فانه کام به تالن و ته نها زغيره پساره کم به ده ته وه

هات و دهر مهنه.

بژ جاريکی دیکه دوو باره ی کرد وه و گوتی:

((کام نامه؟!))

له وه لامدا گوتم:

((نهو نامه يی که گروو به که بژی ناردم!))

کابرا سوور فله که هينده بهم وه لامی دوايم، تووړه بوو... که تا ماو به کی قه ی

بژ نه کړا و که فینکی پی له زار به وه، بژ چند چر کم بهک دا چوړا به خوار.

پاشان همر چوړنيک بوو، هاته وه سه رخوی و گوتی:

((نیمه نەر گروپسەین، کە تۆ باسی دەکەیت و هێشتاکە نامەکەمان بۆ نەناردوویت و پێشمان سەیریوو، کە بێ نەوێ نامەکەت بۆ بنێرین، بۆ خۆت نەدرەسی پێناکەیت نێمەت دەژیوەتەو و بەپیتی خۆت ھاتوویتە لامان!!!))

گومان و خۆفینکی سەیر، بە ناوێ کرمە رێزان دەکردم.. راستیەکی؟

نەمەزانی چی بڵێم و چی بکەم. لەو ساتەوختەدا، زۆر بەخێزایی سەر و سیمای ھەموو کەسەکانی نێو واگۆنەکە بە بەرچاومدا تێپەر دەبوو.

لەبەر خۆمەوێ گۆم:

((تۆ بڵێی کەسەکانی نێو واگۆنەکە؟ کێ بوو پێت؟!))

کەسێک لە دواوە، زۆر بە توندی پێیدا کێشام...

کابرا بە چارە زیتەکانی قەیرێک سەیری کردم، پاشان کە پووی بە دەستە سێرێک پاک کردەو و لێکدا لێکدا، کەوتە بژمێن و بۆ ماوەیەک نەپرسیوە.

هیندە نەمابوو، کە پالێک بە ھەردوو کەسەکی پشتمەرە بنێم و ھەلێم؟

کابرای سوور فل دایە پرسی پێکەنین و پاشان بە گالته پێکردنیکەو، گوتی:

((نەئە نەر کەسێ کە سالانێکی زۆر لەمەو پێش و بۆیە کە عجار دەستنوسەکی دایت.. ئەمۆستیلە زیوینەکی پێشان نەدایت؟! پێی نەگوتیت؟

ھەر کەسێک ھەمان ئەمۆستیلە پێشان دایت و ھەمان مۆزی ھاوشینوێ مۆرەکی منی، لە پاز مۆرەکی سەر بەرگی دەستنوسەکەدا؟ نەر دەم دەستنوسەکی بەدری... تۆ دەبوو دەستنوسەکە بۆ نێرە بەئینیت و بیدەیتە دەستمان.. لەو نامەپەشدا کە قەول بوو، بۆت بنێرین.. تەنھا شتێک کە بۆمان نووسیبوو، نەدرەسی نەر بینایە بوو.))

ھەر کە قەکانی تەراو کرد، بە بڵە بڵە و لەبەر خۆمەوێ گۆم:

((دەبوو ھەر لە رینگە تەنگە بەرە کەمەو گەرابامەو.. نەمەپێشتا زەلامە کەلەگەتە کۆی لەژێر بāلم بنیت، دەبوو لەمەر عمرەدە کاشیکراوە رەش و سپیە کە،

لێی راکشابام..))

کابرا هیچی نه گوت و منیش ملم ودرچه رخاند و روانیسه نهو مندالانهی، که له لای ددهسته چه پمروه.. گهمیان ددکرد.

گمرچی خۆم وا پیشان ددها، که به تهماشا کردنی منداله کانهوه سمرقالم.. به لام له راستیدا، چاوه ریتی نهوه بووم؛ که وهک دهستبه سرنک بیرتیه نیتو بیناکه. هینده چاوه رینم کرد؛ که همرچی دهمار و ماسوولکهی لا چهپی ملم هه بوو، رهق و رهپ راوهستان.

دهنگی قیزه قیز و زاق و زیقی منداله کان؛ که تا دههات وهک شه پۆلنیک بهرز ده بۆوه.. گوته کانیان کاس کردبوو.

ملم به لای راستا، ودرچه رخاند و پاشان ناوړنکم بۆ دواوهوه دایهوه.. ههردرو زه لامه کهی لێ نه مابوو.

روانیسه نهو کابرا سوور فلهی که ده بوو له پینشمهوه راوهستاییت؛ نهویش وهک دور کهسه کهی تر، دیار نه مابوو.

سمیر له وهدشدا بوو؛ که ده رگای بیناکه زۆر به مهحکه می کلۆم درابوو.. رهنگه کهشی له جاران کالتر دههاته بهرچاو؛ نالا کهی سمریشی به دهستی کۆمه لێ مندالنهوه؛ ریشال ریشال ببوو.



نهو رینگهیهی که گرتووبوومه بهر؛ رینگهیهکی به بهرده لآن و زهخاوی و به درک و دال بوو، رینگهیهکی سمیر و سهمه ره و عه جایب بوو، رینگهیهک بوو گهر به دریزایی عومرنیک و به بی و دهستان، ههنگاوت نابا.. پنی نه دهچوو دوا مه نزل و کۆتاییه کهیت دیتبا.

نه مه دهزانی پیتلاوه کاتم له چ قۆناغینکی نهو رینگهیه دا جیهینشتبوو. بۆ ده بوو ناچار بم بهوهی، که به پنی پهتی نهو رینگهیه بگره بهر. گمرچی چه ندیم له وینه پشیو و

بهرت و بلاره‌کانی رابردوو، بۆ کۆکرا با و چه‌ندم تیروانیبا؟ له سهره‌تای رینگه‌که‌دا جووتی پیتلوی شرم له پیندا بوو.

نه‌نگوسته‌کانی ههردوو لاقم؛ دلتۆپ دلتۆپ خوینیان لی ده‌چۆرا و لیره و له‌وی، له پاش خۆم جی ده‌مان؛ به چه‌شتیک که ده‌کرا که‌سانیک شوین پینم هه‌لگیرن و به دوومدا بین.

روانیمه نه‌و هیله درێژه ناسینمی.. که پینده‌چوو، ده‌میک سال بیت هیچ شه‌مه‌نده‌فرینکی پیندا ره‌ت نه‌بووینت. که‌سانیک ههردوو هیله ناسینه‌کیان، له زۆر شوین و جینگیدا ده‌هینابوو. زۆر شوینیشی بۆ خۆی و به کاریگهری زه‌مه‌ن؛ داخوارو و شکاربوو.

ماندوو و شه‌که‌ت به قه‌راغ هیله ناسینه‌کاندا، هه‌نگام ده‌ناو بی پهریو ده‌چورمه پیتش. که‌ماله سه‌گینک، که پینچ شه‌ش مه‌تریک له پیتشه‌وه و له پال ده‌سته راستی هیله ناسینه‌کاندا.. خۆلی عمرده‌که‌ی به چنگ لا ده‌دا و بۆ شتیک ده‌گه‌را.. به دیتنم، بۆ تارنیک له جینی خۆی راوه‌ستا و پاشان هه‌روه‌ک نه‌وی شتیکێ ترسناکی بینیت.. سه‌مه‌یه‌وه و پاشان به بیده‌نگی و به‌خیرایی دورکه‌وتمه‌وه.

بالتده‌یه‌ک، یه‌ک دوو جار، به‌سهر سهرمدا باله‌فری کرد و پاشان تا پینی کرا به‌رز بۆوه و له‌نیو تا‌قی ناساندا ون بوو.

له شویننیک هیله ناسینه‌کاندا، هه‌لۆستم کرد و روانیمه پیتشه‌کام. نه‌و خوینمی که پیتشتر له نه‌نگوسته‌کانه‌وه داده‌چۆرا.. گه‌را بۆوه و شوین زامه‌کانیش قه‌قماغی کردبوو.

هیندی جار، تارمایی که‌چه ره‌شتاله قۆ لوله‌که‌م ده‌هاته پیتش چار؛ هه‌روه‌ک نه‌وی له پیتشه‌وه بیت و مه‌به‌ستی بیت به‌ره‌و شویننیکم به‌ریت.

خه‌یاڵ و نه‌ندیشه و یاد و یادوه‌ریه‌کام.. به چه‌شنی کۆمه‌لی گه‌واله هه‌موری سرک و بززی به‌ریا و باهۆزینکی بی نامان.. وه‌ستانیان نه‌بوو؟ هه‌رده‌م ساته‌وه‌ختی یادوه‌ریه‌کانی مه‌ندالی و هه‌رزه‌کاری و نیستایان لی تیکه‌ل ده‌کردم.

بى ناساغىتىكى ديارىكرار و بەينى ئەۋدى بىزنام كە بۇ كۆي دەچم.. رىنگىيەكى دور و درىژ و بىن كۆتام گرتىۋە بەر.

گەر سەرچەم ھەنگاۋەكانى سالانى پىنشورى خۆم كۆكردىبا و تەبار تەبار ۋەسەريەكم خستيا و ژماردىام. ھىندەي ئەۋ ھەنگاۋەكانى نەدەكرد؛ كە لە پال نەم ھىلە ناسىنانەدا نابووم.

پىشتەر و سالانىكى زۆر لەمەۋىش و لەۋ شارژچەمەي كە تىنىدا دەژىام.. دورورترىن شۋىنىك كە جار جارى بۆي دەچووم.. لەۋەرگا و شىنايەكى قەراغ شارژچەكە بوۋ؛ نەۋىش پاش نەۋى شۋانىك، لەۋىدا كوردىۋە برادەر و ناشناي خۆم.. جار جارى بەناۋى سەردانى ئەۋەۋە، نەۋ رىنگىيەم دەگرتە بەر و دەچوۋە لاي.

ھەردەم بە گەرمى پىنشۋى لى دەكردم و ھەمىشە قە و باس ھىندە سەرقالى دەكردىن؛ گەر قولى دان و گىزە گىزى كىلىيە رەشەكەي سەر ناگى چەند چەلەدار و چىلەكە و چەۋىلەكە نەبايە.. رەنگە زۆر بە زەھەت و ناگا ھاتباين. گەرچى لە ئىستادا زۆر لە قە و باسەكانى نەۋ دەمەم لەبىر خۆم بىرەۋە و راستىيەكەي نەمدەۋىست، ۋەيادىم بىتتەۋە.

بەلام تامىك كە ھىشتاكە لەۋىر زاماندا سابوۋ؛ تاسەۋرۋى خۋاردنەۋى ئىستىكانى چاي نىۋ كىلىيە رەشەكەي نەۋى دەكردم.



جانتايەكى رەش لە پىشەۋە و لە نىۋدراستى ھىلە ناسىنەكانا دانرابوۋ.. سەردەتا پىتە ۋابوۋ، كە رەنگە تىرىك بىت و بە چەند ھەنگاۋىك پىنى بگەم.

بەلام پاش نەۋى ھەزار ھەنگاۋى يەك لەسەر يەك و بەردەۋامى خۆم ژمارد؛ نەگەيشتە نەۋ جىنگەيەكى كە جانتاكەي لى دانرابوۋ.

گەرچى ھەر لەۋ جانتا رەشەي خۆم دەچوۋ؛ كە لەكاتى سەفەردا لەگەل خۆم دەبرد. بەلام پىشەم ۋانەۋو، كە جانتاكەي خۆم بىت!!!

چونکه هر كه رنگى دوا نيستاسيوني ميتوځه‌ى شارى -مؤنوا-م گرته‌بهر و تا نه و ده‌مه‌ش كه چرومه نير واگونه كه و به‌درتيايى نه و ماهيه‌ى كه له‌نينو واگونه‌شه‌دا ماموه؛ جانتا ره‌شه‌كه‌م پى نه‌بوو.

ناشزام بۆ له‌و رۆژه‌دا، جانتا ره‌شه‌كه‌م له‌گه‌ل خۆم نه‌برد و ده‌ستورسه‌كه‌شم خسته گيرفانى ناوه‌وى چاكه‌ته‌كه‌م.

له‌بهر خۆمه‌وه گوتم:

((ده‌بيت كى له‌جنى من له‌گه‌ل خۆى هيتاييت... پاشان برستى لى برباييت و له‌ نيوه‌راستى هيله ناسينه‌كاندا و له‌ شوتنيكدا كه پنى نه‌ده‌گه‌يشتم؛ جنى هيتاييت.))
برى و تينوو به‌ نيوه‌راستى هيله ناسينه‌كاندا، هه‌نگاوم ده‌نا... هه‌نگاوانان و رۆيشتن، جه‌ستمى هينده‌ى تر سارد و سرتى ده‌كرد.

تاوه له‌رزنيك، ميرووله ناساو له‌ پر له‌ جيه‌كه‌وه بۆ جيه‌كه‌ى ديكه‌ى جه‌ستم، گوزهرى ده‌كرد.

ده‌نگى له‌ناكاوى قه‌له‌ره‌شينك، كه‌ له‌ دوا‌مه‌وه ده‌نگى ده‌هات؛ رايچه‌كاندم و هينده‌ى نه‌مابوو، به‌ ساقه‌كردنيكى پىم... سرم به‌رلايه‌كى هيله ناسينه‌كان بكمويت.
بۆ جاريكى تر، جانتا ره‌شه‌كه‌ له‌ نيوه‌راستى هيله ناسينه‌كاندا و له‌ پيش خۆمه‌وه به‌ چهند مه‌ترنيك، وه‌ده‌ركه‌وت. ده‌مويست بيه‌گه‌مى و له‌ نزيكه‌وه تىي برواتم؛ پاشان زه‌جيره‌كه‌ى بكه‌مه‌وه و وه‌ك عمودالنيك.. له‌نيويده به‌ شوتن شتيكدا بگه‌رپم!!
نه‌ده‌كرا له‌وه زياتر هه‌نگاو بنه‌يم... شه‌كه‌تى و ماندوويى زۆريان بۆ هينام.
له‌نيوه‌راستى هه‌ردوو هيله ناسينه‌كه‌دا هه‌له‌رووشكام و بۆ تاوينك چاوه‌كانم لنيك نا.



پىم وابوو، كه‌ له‌ له‌ته ناوينه‌يه‌كى شكاه‌وه، ده‌رواغه دوا گه‌لاى وه‌ريوى تاكه دره‌ختيكي ته‌نيشت نه‌و دوا نيستاسيونه‌ى شارى -مؤنوا-؛ كه‌ چاوه‌پىي دوا ميتوژى نيوه‌شوى ده‌كرد.

ده‌پيڤك و كۆتايى خه‌ونه سامناكه‌كه، له‌ له‌ته ناوينه‌كه‌دا وه‌ك وينه‌يه‌كى ته‌لخ و شيواو و تينكل ده‌هاته به‌رچاوم.

وینەى گولە مینڭەكنىكى پەمەيى، نىو پەرداخىنكى شىن؛ لەسەر و چوارچىنەى پەنجەرەكەى بەردەمەوه ھەلواسرايوو.

ھەروەك نەوێ لە ژوورەكەى خۇصا ې؛ ھەستامە سەر پى و بەرەو لای پەنجەرەكە ھەنگاوم نا. گەرچى ركم لە ھەموو پەنجەرەكەى داخراو دەبژوھ؛ بەلام لەو رۆژە زۆر ساردەدا، نەدەكرا والاى بكم و بىخەمە سەر پست.

ریشۆلەيەكەى سپی لەسەر دار تىلنكى تەنىشت دوا نىستاسیۆنى شارى —مۆنوا—، بەلام ھەلكوورما بوو؛ پى دەچوو كزە ھای سارد و سړى نەو ساتەوخستە، لە جىي خۆى سړى كړدبیت.

گەرەمەوه بۆ سەر نەو كورسپيەى كە لە بەردەم مێزە قاویمەكەدا دانرايوو، نیدی كاتی نەو ھاتبوو، كە كاغەزەكانى سەر مێزەكە پىنچمەوه.

نەو نامەيەم لە چەكمەجەى مێزەكە ھىنايەدەر، كە رۆژنىك لەمەو پىنش پىم گەيشتبوو، ھەروەك نەوێ كە پىشتر بە تەواوى لىي ھالى نەبووبىتم؛ بۆ جارنىكى تر، كەوتە خويندەنەوێ:

(لە رۆژى ؟) .. سەعات (؟) .. خۆت بگەيەنەرە دوا نىستاسیۆنى شارى —
مۆنوا— (.....)

نامەكم قەد و نوشت كړد و خستە ژىر سەرىنەكم.
دەستنوسەكەشم خستە نىو نەو جانتا رەشەى كە ھەردەم لە سەفەردا لەگەڵ خۆم دەبەرد.

نەو بابەتەش كە دەمىك بوو بە نورسپيەوه خەرىك بووم و بە خەتىنكى شاش و لەسەر كاغەزى بۆر نورسپيووم، بەشپوڤەيەكەى جوان پىنچامەوه و لە گىرفانى ناوھەى چاكەتە ھەلواسراوہكەى خۆم نا.

بۆ ساتنىك (وہلى لىئوہ)م، وەك تارمايەك ھاتە پىنش چاوو.. لەوہ دابوو كە بىموت شتىكم پى بلىت!!!

پىنش نەوہى زارى بترازىنىت و نەوہى كە دەبويست بىلىت؛ تارمايەكەى لەبەرچاوم نەما و ون بوو.

سیری سه عات هه ئا سراهه کی لا دیواره کم کرد... هاکا دوا سیتۆی نیوه شه
ده گه یشته دوا نیستاسیوه که.

که پیلروه کانم لینک نا...

هه شتیکی سیر، به ناخدا گوزمیری کرد؛ هه روه که نموی که سینک به چرپه پیم بلی:
(ده سپینک و کوتایی خهونه ترسناکه که ت؛ له بیره!!؟)

بۆ تاوینک رامام و پاشان په تی خه یالَم بۆ شلکرد و گه رامهوه بۆ نمو ساته وه خته ی
که هینشاکه نه گه یشتبووه نیوه راستی رینگه تنگه به ره که؛ به لام دووباره بوونه روی
رهنگی رهش و سپیی کاشییه کان.. وه نه رده مه، ده سپینک و کوتایی خهونه
ترسناکه که ی وه بیر نه هینامهوه.

شپزه و شیاو وه دووی سهره داوی زۆر له یاده روی و خه یال و به سهرهات و
نه نیشه کانی رابردوو که وتم.

به لام هه روه که نموی که میشکم سِر درابینه وه؛ شتیکی نه وتۆم وه بیر نه دهاته وه.
تا سمعاتینکیش، له جیی خۆم نه جوولام.. سهدای نمو دیرهی که که سینک، بۆ
تهنها جارینک پینی گوتم؛ له گوتمدا ده زرنگایه وه.

باله فری شتیکی به ردم په نهمه که، پرینک هینامه وه سهرخۆم و په نهمه کهم بیر که وتوه.
گه رچی رۆژنیکی زۆر سارد بوو؛ به لام ناچار بووم، که په نهمه که والا بکهم و سهرم
بیه مه ده.

نه مه ده یست له وه زیاتر، گوینرادیتری نمو چهرپه دهنگه بم...
بۆ تاوینک، له وه دار تیله رامام؛ که پینشتر ریشۆله سپیه که ی له سهر
هه لکوورما بوو.

چاوم بۆ ریشۆله سپیه که گنیرا...

له ژنیر دار تیله که دا، بی جووله که رتبوو.

گه رچی هینی هینی، له جازان باشت ده بروم و لیره و له روی شتینکم وه یاده
دهاته وه، به لام له رده نه ده چوو، که به ناسانی بگه رنیموه بۆ ساته وه ختی پینش چرپه که
و ده سپینک و کوتایی خهونه کهم وه بیر بیتوه.

چرپەي نەم كەسە، چرپەيەككى زۆر سەير و سامناك بوو؛ نەك ھەر دەستپەيك و كۆتايى خەونەكەي لە بىر بردمەو... بەلكو دەرگاي زۆر بىرەوهرى و نەندىشە و خەيالى سادە و ساكارىشى؛ لە ناوڤە لى كۆزم دام.

چاوم بۆ يىنى ھەمرو دىمەن و وىنەيەككى ژىر تىشكى گلژىي دار تىلەكان دەگىرا... شىلەيەك لە پەنا ديوارىكا دەپياراند؛ پاشان خۆي گەياندە نەم شووتەي، كە ريشۆلە سپىيەكەي لىكەوتبوو.

خەلكانىك سەيرى سەعاتەكانيان دەكرد و لە دەرگاي دەرەوئى نىستا سىتوئەكەو، دەچوونە خوار.

دوا كەسەك كە دەرگاي نىستايۆنەكەي تىپەركرد و بە پىلەيكەنەكاندا چوونە خوار؛ پىرەژنىكى پىرچ سىي بوو، كە بە نەستەم ھەنگاوى دەنا.

بۆ ماوئەيەككى دوور و درىژ روانىسە دەرگا كە... پاشان شەكل و شىوئەي گۆرا لەبەرچاومدا و زياتر وەك سەندروقتىكى تەختە ھاتە پىش چاوم.

كەزەبايەككى نەم رۆژەي؛ كە يەكەك بوو، لە رۆژە ھەرە ساردەكانى زستانىكى سارد و سى... لەپاش پىرەژنەكەو و بە ماوئەيەك خۆي لەنىو نەم دەرگا يە نا؛ كە پاش تاوئەك لەبەرچاومدا تەما.

تەنھا شەكەك لەو كاتەدا، كە پىتەچوور بىرم كەوتىتەو... يان مەبەستەم بىت كە وەبىر خۆمى بەننەو:

((نەم رۆژە ھەرە ساردەي؛ شارى -مۆنوا- بوو... كە ھىشتاكە كلوود بەفرتەك چىيە؛ نەكەوتبوو)).

كۆتايى

پايىزى ۲۰۰۲